XXXV. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. MÁJUS 3.

Ludas Matyi

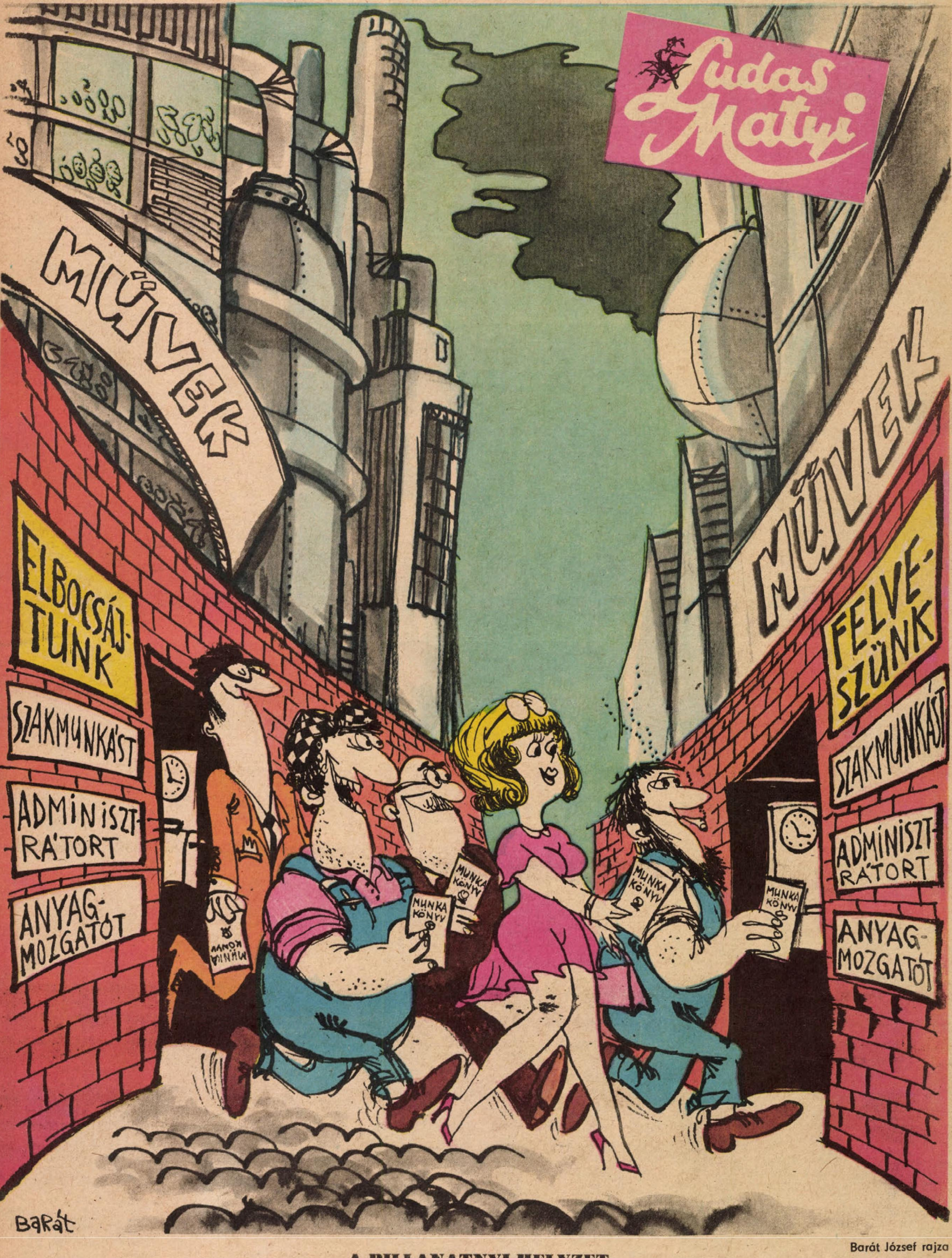
MŰVEK
ELBOCSÁJTUNK
SZAKMUNKÁST
ADMINISZTRÁTORT
ANYAGMOZGATÓT
MŰVEK
FELVESZÜNK
SZAKMUNKÁST
ADMINISZTRÁTORT
ANYAGMOZGATÓT
MUNKAKÖNYV
MUNKAKÖNYV
MUNKAKÖNYV
MUNKAKÖNYV
MUNKAKÖNYV
MUNKAKÖNYV
BARÁT

Barát József rajza

A PILLANATNYI HELYZET

Erkölcs ötvenért

Ezúton közlöm, hogy a feleségem nem ölt embert, meg sem kísérelt embert ölni soha, testi sértést nem okozott senkinek, sőt, foglalkozása körében sem követett el veszélyeztetést. Közlekedési vétseg, ittas vezetés nem nyomja a lelkét, garázdaságban nem vett részt, hivatalos személy ellen sem alkalmazott erőszakot. Nem csalt, nem lopott, nem sikkasztott, nem rabolt. A devizagazdálkodást bűncselekménnyel nem sértette, vámbűntett nem róható föl neki, tartási kötelezettséget nem mulasztott, nem rágalmazott, nem becsületsértett senkit. Az én feleségem mindössze egy felsőfokú tanintézetbe jelentkezett, ezért volt szüksége erkölcsi bizonyítványra, és mivel egy felsőfokú tanintézetbe való jelentkezés közel sem olyan súlyos tett, mint az előbb felsoroltak, méltán remélhette, hogy az állandó lakhelye szerinti rendőrkapitányság kiadja számára a szükséges okiratot. Ki is adta – 50 forint ellenében!

Tűnődésem alapkérdése a következő: olcsó vagy sem 50 forint egy bizonyítványért, amely igazolja, hogy a velem egy háztartásban élő feleségem nem irtott ki engem és gyermekeinket, hogy nem inzultál bennünket rendszeresen nyolc napon túl gyógyíthatóan, hogy nem lopja el a télikabátom stb.? A válasz: olcsó! Vagyis: olcsó volna, ha a feleségem gyilkos, garázda, csaló, tolvaj, sikkasztó lenne. 50 forintért mindezt hivatalos okirattal cáfolni a hülyének is megérné. De miért kerül 50 forintba, hogy a feleségem makulátlanul tisztességes?! Talán, mert ha díjtalanul igazolnák számára, elbízná magát?! Talán attól fél az Államigazgatás, hogy lefitymálva az Emberi Morál Örök Értékeit, ekképp gondolkodna: „mit ér a becsület, amikor ingyen osztogatják?!" Nem, nem, az én feleségem nem olyan! Az én feleségem nem anyagi számításból olyan, amilyen! Ennyire már ismerem. Nem fitymálná ő le az erkölcsi önbecsülés értékét, csak mert nem kerül pénzbe! És élünk még itt több mint tízmillióan, akik éppenséggel nem az erkölcsök hivatalos igazolásán akarunk meggazdagodni. Hiszen arra még eddig példa nem volt! Hogy ellenben ott vannak a bűnözők?! De hát nekik nemhogy 50, de még 50 000 forintért sem adnák ki az erkölcsi bizonyítványt, nemde?

Mi megrögzött erkölcsösek pedig – higgyék el, kedves Államigazgatók! – akkor sem bíznánk el magunkat, ha nem is olcsóbb, de „díjtalan" lenne a becsület.

Verebes István

Hitelt a postának

Van egy nagyon jó hitelezőm. Maga az OTP. Hogy ezt a céget mindenki ismeri? Meglehet, de most olyan hitelről szeretnék írni, amely nem szerepel a különböző hitelakciók között. Átutalási betétszámlám van ugyanis, amelyen ha nincs elegendő pénz, az OTP meghitelezi a hiányzó összeget, s kifizeti. Mindezt húsz forint költség felszámolásával. Remek, ugye? Ráadásul nem is fedd meg, hanem udvariasan közli, hogy ennyi meg ennyi pénzzel kevesebb van a betétszámlámon, szíveskedjek a hiányzó összeget befizetni. Soha még ilyen udvarias hitelezőt!

Mindössze egyetlen szépséghibája van ennek a hitelügyletnek: nem kértem az OTP-t, hogy adjon nekem hitelt. Sőt! A szóban forgó összeget fizetés után rendszeresen befizetem átutalási betétszámlámra. Csak egy példát mondok: március végén megkaptam az értesítést, mivel számlámon nem volt fedezet, az OTP kölcsönadott nekem 1900 forintot. Pontosabban: március 26-án a számlám egyenlege 1900 forint tartozást mutatott.

Azonnal elővettem a márciusi befizetést igazoló csekket, amelyen az állt, hogy március 6-án a befizetés megtörtént. Ezek szerint a befizetésem húsz nap alatt nem jutott el az OTP-be.

Nem akarok hosszasan meditálni, hogy húsz nap alatt mi mindent meg lehet csinálni. Csak emlékeztetőül: hat nap alatt a világ megteremthető, tíz nap alatt a világ megrengethető és még marad is négy nap a két művelet után. Arra viszont nem elég a húsz nap, hogy a posta és az OTP közötti utat a pénzem megtegye. Éppen ezért hadd javasoljam a hitelnyújtás áthárítását! Ne nekem adjon hitelt az OTP húsz forintért, hanem a postának. S ne 1900 forintot, hanem jóval többet. Annyit, amennyibe a gyors pénzforgalomhoz szükséges beruházás kerül.

Gőz József

Utazás a koponyák körül

Szülőföldemet, Szatmárt járva, faggattam földijeimet: mi a módi manapság? Mondták: a csónakos fejfa, a kitömött bagoly és a vekkeres koponya. Divatba jött Szatmárcseke egyedülálló nevezetessége, a csónak alakúra faragott fejfa. Nem a szatmári magyar keresi, rendeli, ő inkább kőből emeltet magának síremléket (a mátészalkai szövetkezeti sírkövesek Carrarából rendelik a márványt!), a csekei fejfafaragókat pesti művészek, főorvosok, kötő-kisiparosok látják el megrendelésekkel. Hajdan libát tömtek e tájon, most baglyokat. Az Erdőhát védett madarai orvvadászok és zugtömők prédájául esnek, mert nem is igazán mutatós az a lakás, amelyikben nincs legalább egy kitömött bagoly, vagy más ritka madár. Ennél csak a fényesre lakkozott koponya az elegánsabb, divatosabb szobadísz, szájában vekkerórával, villanykörtével, vagy két szál műrózsával. Az ásatások környékét ellepik a happolók, busás fejpénzt (3–4 ezer forintot) fizetve egy épen maradt, formásabb koponyáért. Ha belegondolunk, egyik-másik fejért talán életében sem adtak volna többet.

Nézegetem a tükörben a koponyámat, nem minden ok és aggodalom nélkül. Elég sok fejbekólintó levelet kaptam mostanában, válaszul Erkölcsök romlása című írásomra. Talán tetszenek még emlékezni: azt tettem szóvá, milyen műfelháborodást kelt egyesekben, ha a Ludasban olykor-olykor megjelenik egy enyhén pikáns, kedvesen szexis rajz. Legszívesebben magánlevélben válaszolnék a személyemet, írásomat illető bírálatokra, de nem tehetem, valamennyi kedves levelezőpartnerem elhallgatta nevét, címét. Miért vajon? Ez a módi. A levelek sértegető ítéleteire nem érdemes szót vesztegetni. Azon viszont már érdemes eltűnődni, hogy begyöpösödött erkölcsi értékítéleteiket nem vallásérkölcsi alapokon védelmezik, hanem Marxra, Engelsre, Luxemburg Rózára hivatkozva. A fenyegetésekre sem érdemes különösebben odafigyelni, az olyasmikre például, hogy: „levelem másolatát illetékes helyre is elküldtem..." Egy levélből szeretnék csupán idézni:

„Nagyon csodálkozom, hogy az illetékes magasabb szervek nem ütnek a Ludas fejére. Ha ezt tennék, maga gyorsan – barátságos farkcsóválás közben – mélységes és őszinte önkritikát gyakorolna!"

Ennyit is csak azért idéztem, hogy lássuk: nemcsak a nemi erkölcsök terén elavultak a nézetei a kedves levélírónak. Azt sem tudja, hogy a sajtóirányításnak ez a fejreütögetős módszere jó ideje nem divat minálunk.

Épp ezért én továbbra is optimistán nézek koponyám jövője elé: lesz még simára fényezett szobadísz belőle. Vekkerórával, vagy anélkül.

Radványi Barna

Hol az a pék?

Sajnálatosan elkésve jutott a kezembe Franz Fühmann „Huszonkét nap, avagy az élet útjának fele" című remek könyve, amelyben a kitűnő német író nemcsak aforizmákat jegyez fel s életének sötét, vagy néha derűs emlékeit, de a kötet egyben naplója is annak a huszonkét napnak, amelyet mint a Pen Club vendége hazánkban töltött. Sok kitűnő, rólunk és közállapotainkról szerzett megállapítása közül egy azonban fejbekólintott. A könyv 19. oldalán ugyanis ezt írja, Kalász Márton fordításában:

„A péküzletben ... mindenféle formában fehértészta: fonott kalács, perec, csiga, stangli, édes, sós, mákos, köményes, de mindig fehértészta, jól sült, nagyon foszlós ..."

Összeköttetések híján önöket kérem meg: értesítsenek sürgősen Franz Fühmann címéről, hogy megkérhessem őt: írja meg, melyik péküzletben talált rá e sokféle, ízletes péksüteményre.

Én ugyanis évek óta csak egyre töpörödöttebb zsemlékre s néha előző napról megmaradt kiflikre bukkanok.

Hálás köszönettel:
Rácz György

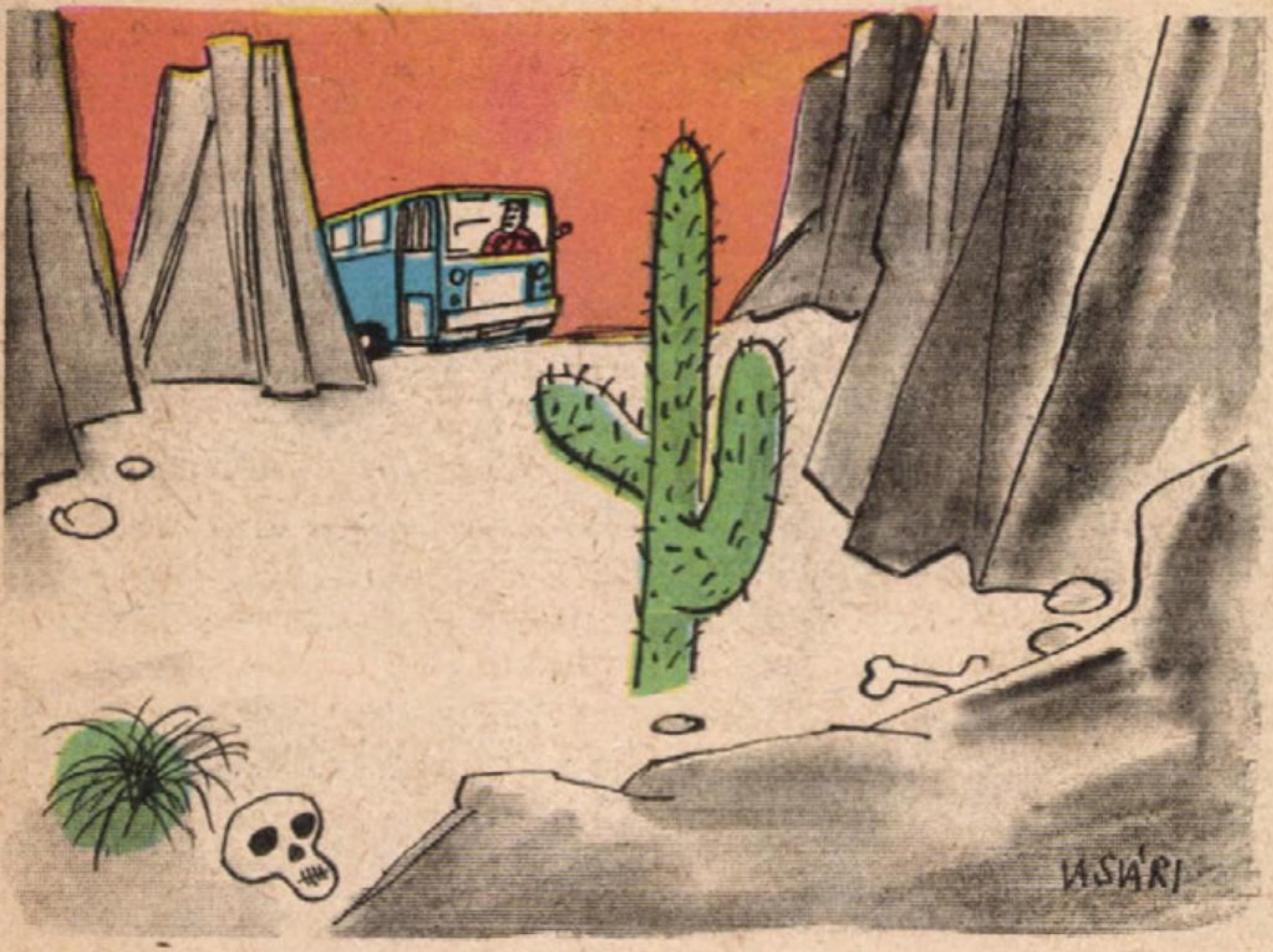

– Így van ez, ha mindig változtatják az útvonalat...

TARTÓS SZERELEM

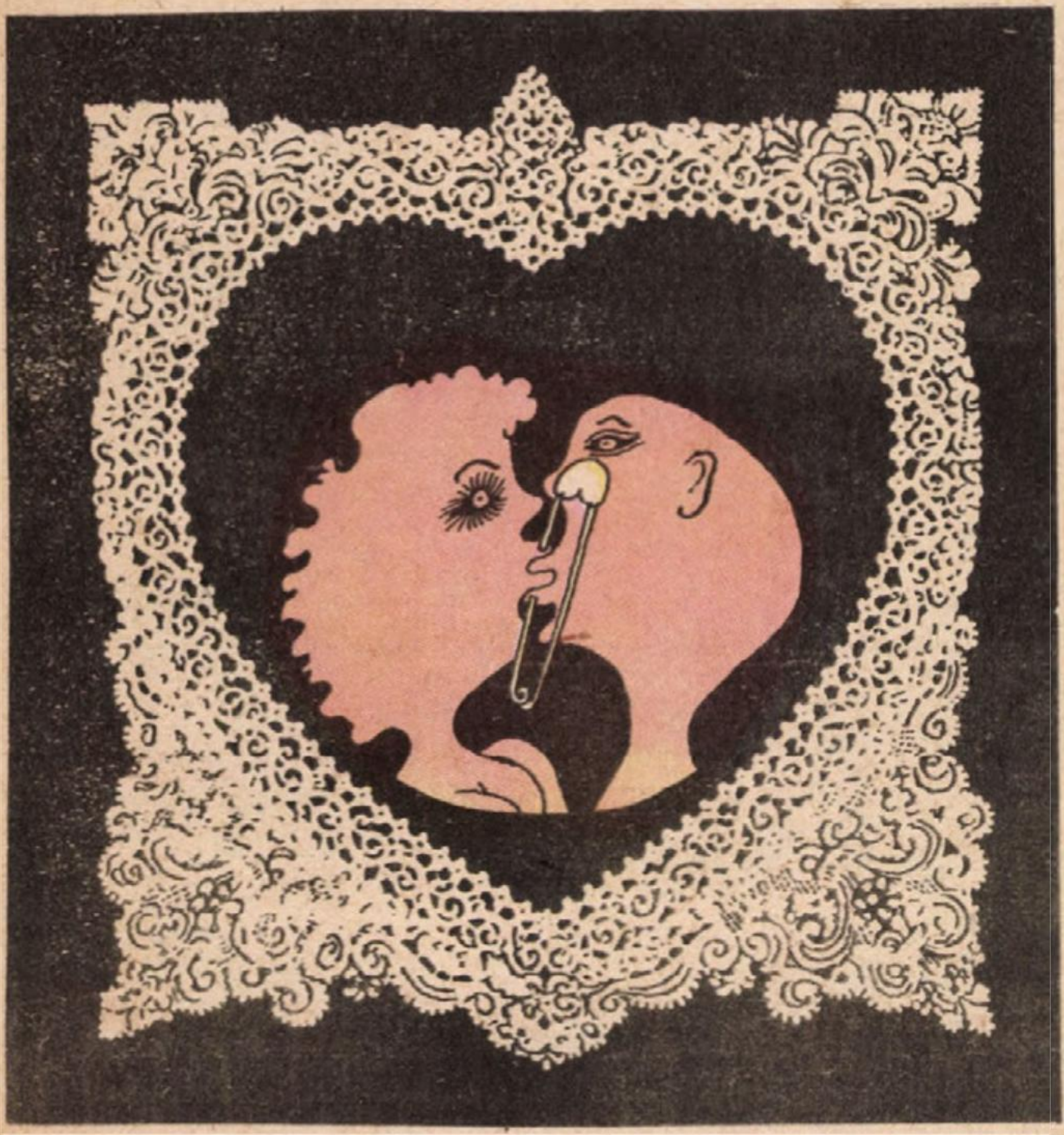

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ugye szép a kalapom, Magda?

— Csodálatos, Gizikém, de én a te helyedben másként hordanám.

— Hogyan?

— Dobozban.

Snicli

Csak ketten voltunk a kerthelyiségben vendégek. A tavasz meg én. Ettől eltekintve az egész üzemegység zsúfolva volt előszezonnal. Friss volt az egész világ, vadonatúj, a hegy, a fű, a levegő, mintha most került volna ki a végszereldéből, itt-ott még a festékszagot is érezni lehetett. Ragyogott a nap, a víz és a pincér arca, ahogy körültáncolt.

— Vendég — rebegte. — Végre! Esküszöm, a legnagyobb boldogság látnom, amint ott piszmogni méltóztat az étlappal. Vendég! Pincérnek a vendég olyan, kisztihand, mint gyermeknek az anya, huszárnak a kard, kuglófnak a mazsola, Nápolynak a Vezúv. Nem tudom megengedné-e hogy a jobb térdét illessem?

— Mi az, megőrült?

— Korántsem. Csupán télvíz idején a Lappföldön dolgoztam és ott ez a legmélyebb tisztelet kifejezése. Nem tudom, kényelmesen méltóztat-e ülni? Parancsol esetleg egy sámedlit a lába alá? Párnácskát a deréktájra?

— Köszönöm szépen. Hát akkor hozzon talán...

— Pardon, ne tessék elsietni. Az étkezés szertartás, kérem. Időt kell adni a szervezetnek, hogy ráhangolódjék a szellem és a fizikum eme nászára. Rohanó világban élünk, kisztihand, vakon megyünk el az élet szépségei mellett, mint csatahajók az éjszakában. Hiba, kérem. Vétek. Ha szabadna javasolnom, emelje fel egy-egy pillantásra fáradt fejét az étlapból, tekintsen a csodákra, amelyek ugyan mindennaposak, ám mégiscsak csodák. Végül úgyis natúrsniclit hozok önnek tavaszi módra, de ez kvázi nyolcadrangú, hiszen...

— Na, egy pillanatra. Hogyhogy úgyis natúrsniclit hoz tavaszi módra? Más nincsen?

— Ellenkezőleg, tisztelettel. Önnek nagybecsű rendelkezésére áll az étlap mintegy harminckét húsétele s aztán még egyszer az egész, francia nyelven. Ám az igazi pincér gyóntató atya, léleklátó és egy háziorvos egy személyben. Amíg csevegni volt szerencsénk, én kérem távdiagnózist készítettem önről. Ez az életunt tekintet ugyebár savtúltengésre utal. Mély redők a száj körül — hajlam az ulcusra. Receptem és terápiám tehát: natúrsnicli. A natúrsnicli nem csapja önt gyomorszájon rémséges horogütésekkel, a natúrsnicli nem kelt vad hullámzásokat uraságod szervrendszereiben. A natúrsnicli odatipeg önhöz, és mint szelíd kis húgocskája, megfogja azt a dolgos kezét. Uram, máris hozom az ön sniclijét s kegyed addig körülhordozza fogékony tekintetét a tájon. Szemben Tihany. „Óh, Tihanynak riadó leánya — Szállj ki szent hegyed közül"... Csokonai. Született 1773, Debrecen. Lejjebb a Badacsony. „Badacsonynak szüretjében — Öröm nékem mulatnom — S ízes-édes gerezdjében — Kényre válogathatnom". Kisfaludy. Nem a Károly, nem is a Stróbl Zsigmond. A Sándor. Most pedig fel, az ön sniclijéért.

És szent arccal elrohant. Fél óra múlva megint arra járt. Megállt az asztalom előtt és olyan undorral nézett rám, mintha a macska hozott volna be a kukásvödörből.

— Na mi az? — mondta. — Valami hézag van? Addig szóljon, amíg bársonyos a hangom. Na ne nézzen így rám, mert elszomorodom és olyankor ütök-vágok. Beeszi a fene őket, aztán azt hiszik, övék a tanagra. Különben is mit ülsz ott, mint pandúr a hideg vízben? Fel! Feküdj! Békaügetés!

Elmasírozott. Félóra múlva megint visszaosont, selyempapírcsomaggal a kezében.

— Kis csontocskát pakoltam a kutyulinak, kisztihand — bizseregte. — Végtelenül örvendeztem, remélem máskor is megtisztel bennünket uraságod.

— Ide figyeljen — mondtam. — Mi volt az a fasizmus az előbb?

Legyintett. Olyan volt a keze, mint a hervadó liliom.

— A góré. Tetszik tudni, előírta, hogy naponta fél tizenkettőtől tizenkettőig treníroznunk kell a főszezonra.

Peterdi Pál

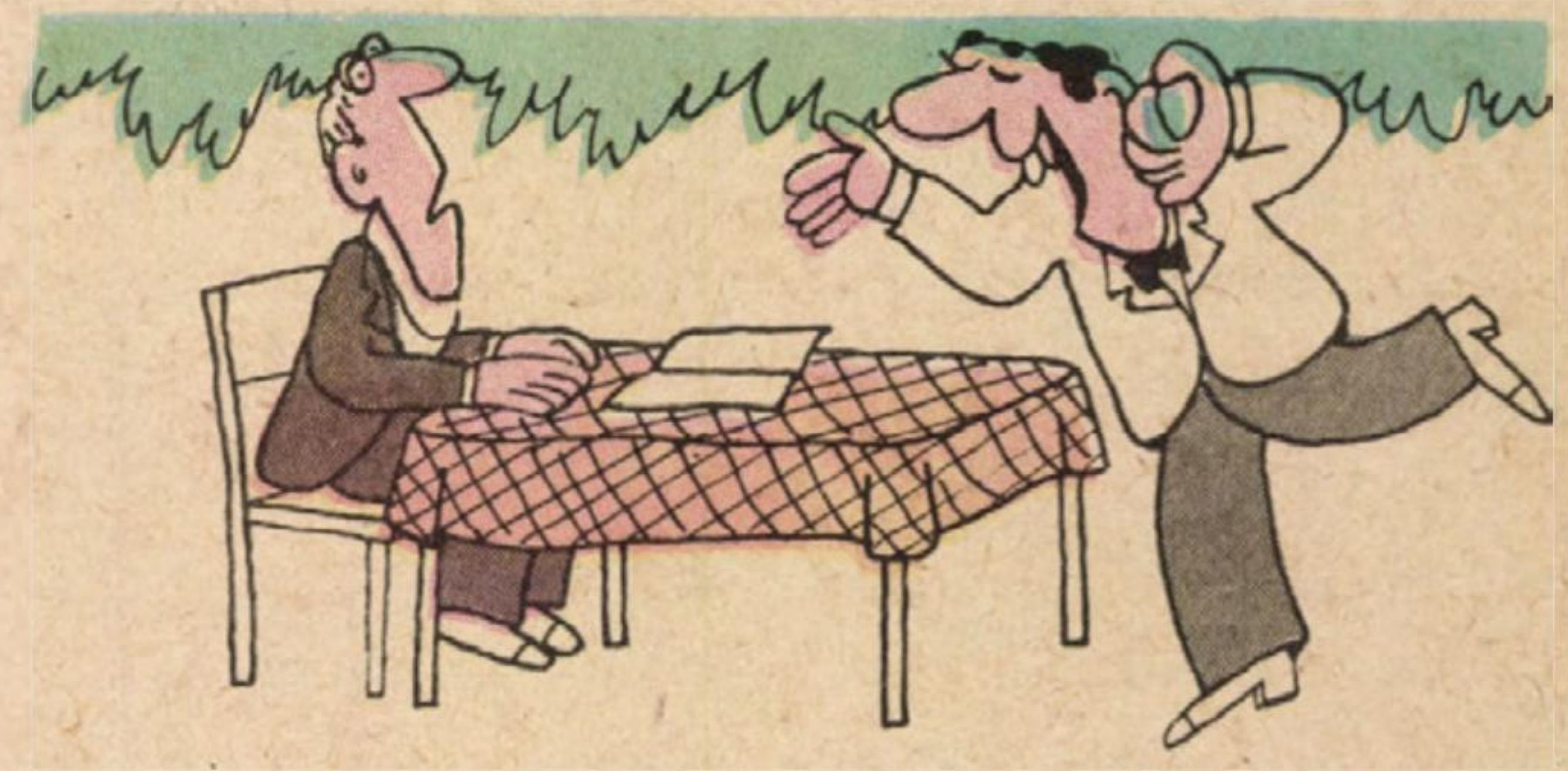

KISPARCELLA

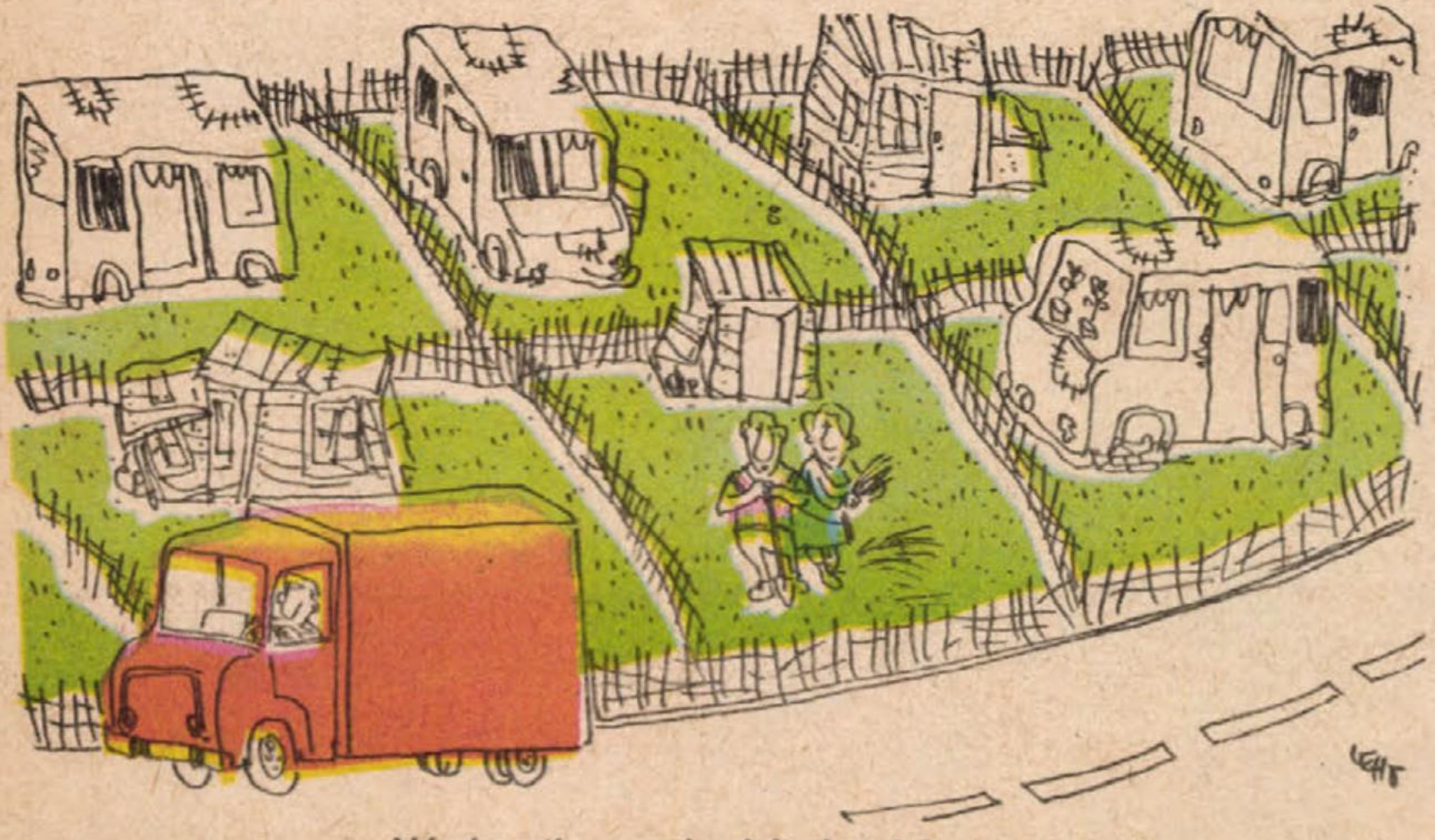

– Nézd, milyen szép hétvégi ház megy ott!

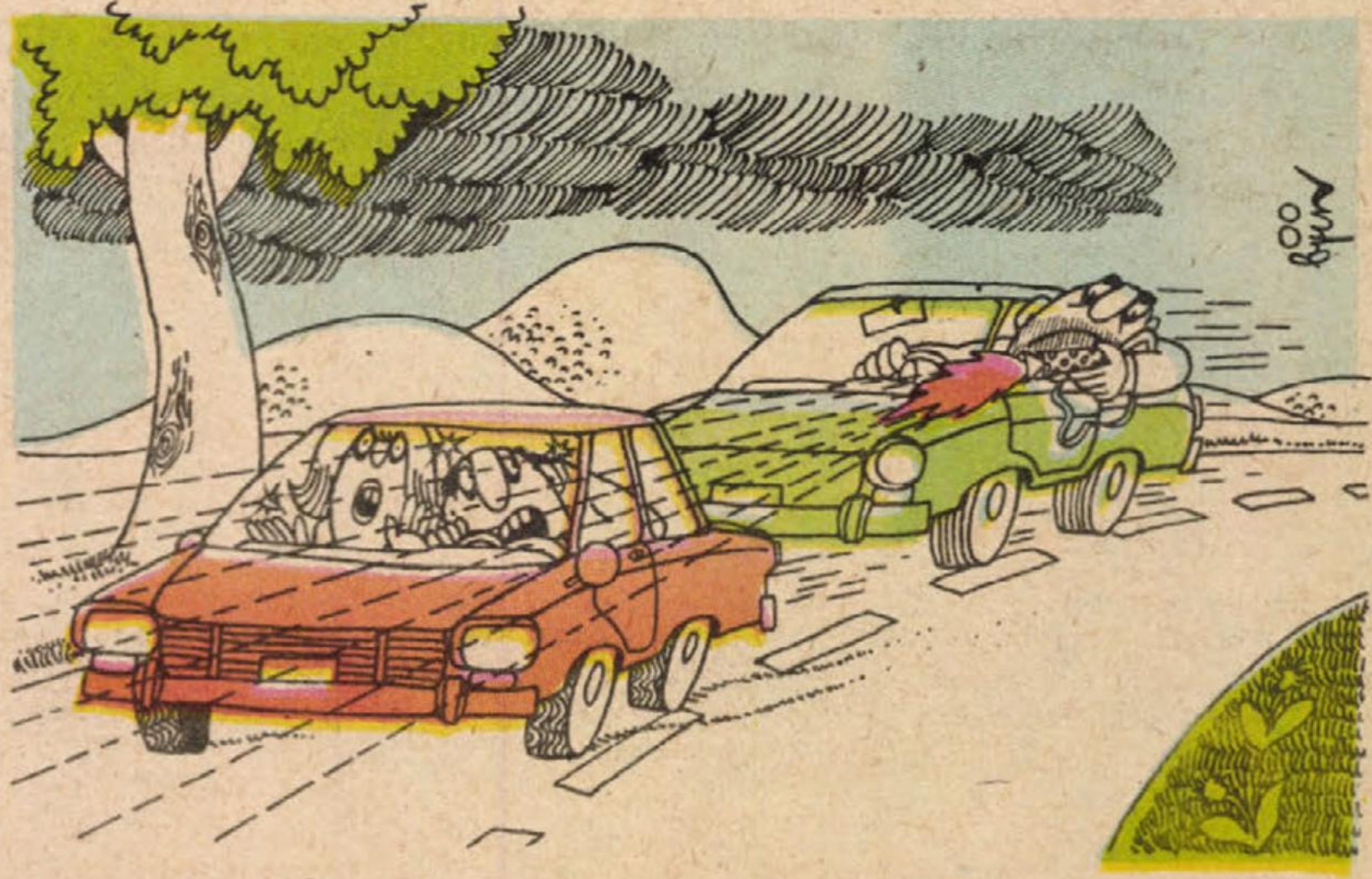

– A fenét terrorista! Csak nem bírja elviselni, ha megelőzik!

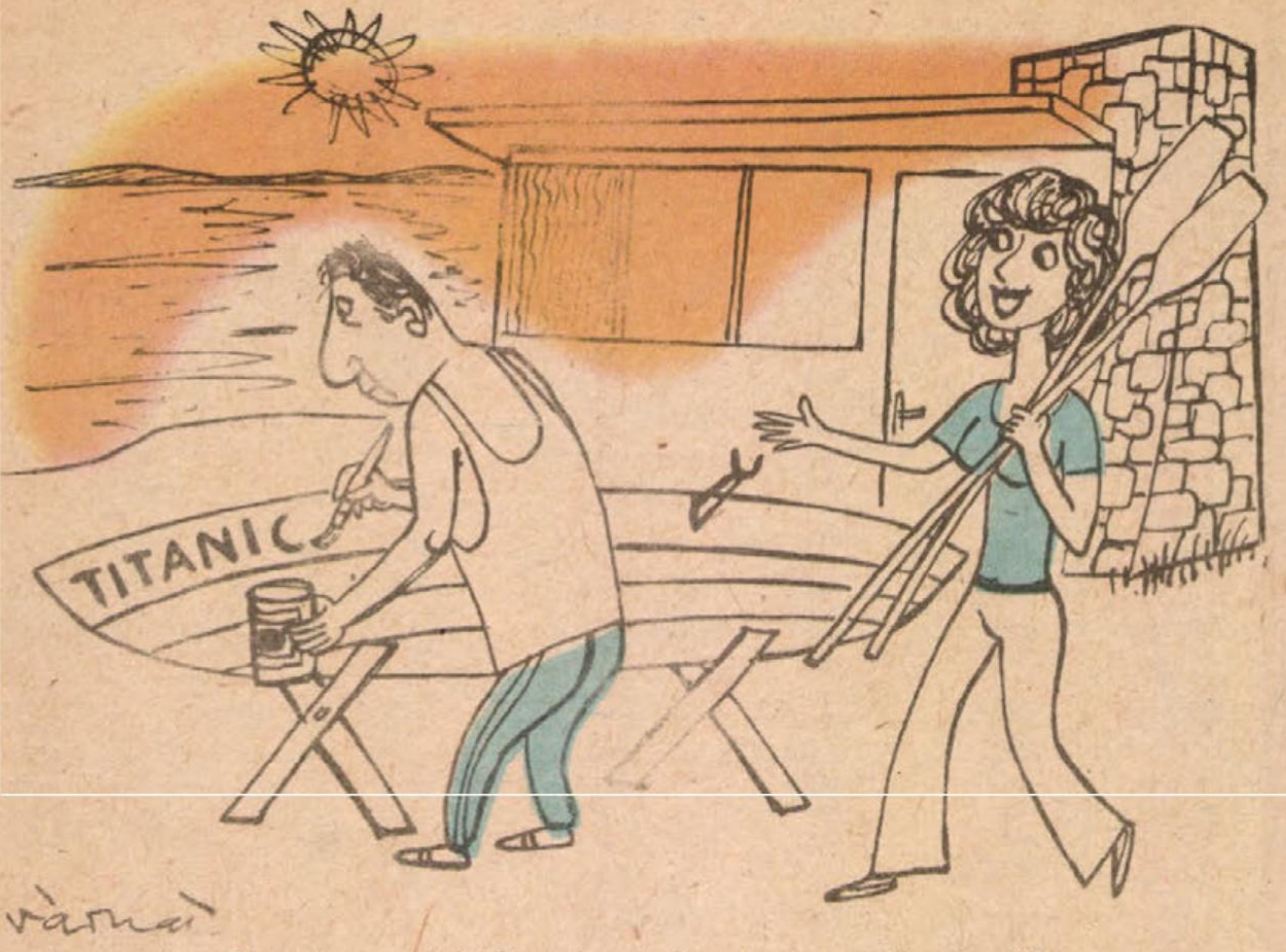

– Remélem, találtál valami jó nevet a csónaknak?

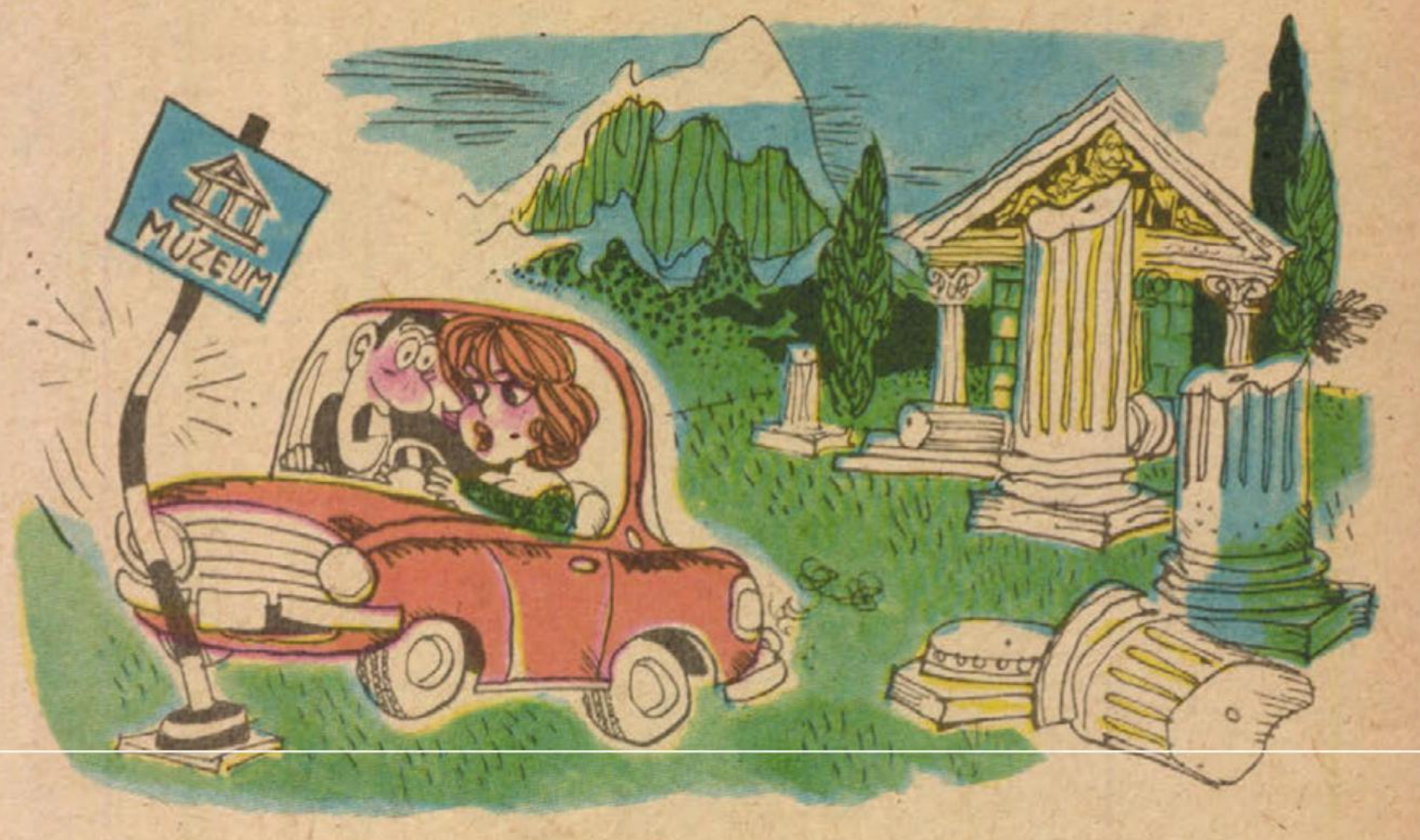

– Menjünk innen, mert majd azt hiszik, hogy a többit is te döntötted ki!

ÚJABB ÁLLAMOSÍTÁSOK MAGYARORSZÁGON

Csengettek. Kinyitottam az ajtót, és egy ítéletvégrehajtó kinézetű ember törülgette cipőjét a lábtörlőnkbe.

— Az állam nevében! — mondta.

Átfutott a fejemben, hogy mit követtem el, de semmi illegális nem jutott az eszembe.

— Letartóztatnak?! — kérdeztem.

— Á, dehogy! — felelte a komor szemöldökű férfi.

— Akkor ön az Állami Biztosítótól van — nyögtem, mint az újfundlandi passzátszél.

— Majdnem. Bejöhetek?

Betessékeltem a tiszta fotelunkba, mire ismét megszólalt:

— Bizonyára maga is értesült arról, hogy államosítottuk a spekulációt. Hoztam önnek egy vadonatúj személygépkocsit, azonnalra, tízezer forint felárért. Ha akarja, akkor fizessen, és itt írja alá!

— Nem akarom — feleltem —, mert jelenleg csupán egy nyugat-európai útra spórolunk.

— Sebaj! — mosolygott a komor. — Új idők új szele, ha akar, vehet tőlem fekete állami dollárt!

Működésbe léptek a nyirokmirigyeim. És ő folytatta:

— Eredeti Keleti pályaudvari frottírtörülközőt és Fa dezodort kínálok önnek az állam nevében. A Keleti pályaudvar környékét ugyanis államosítottuk.

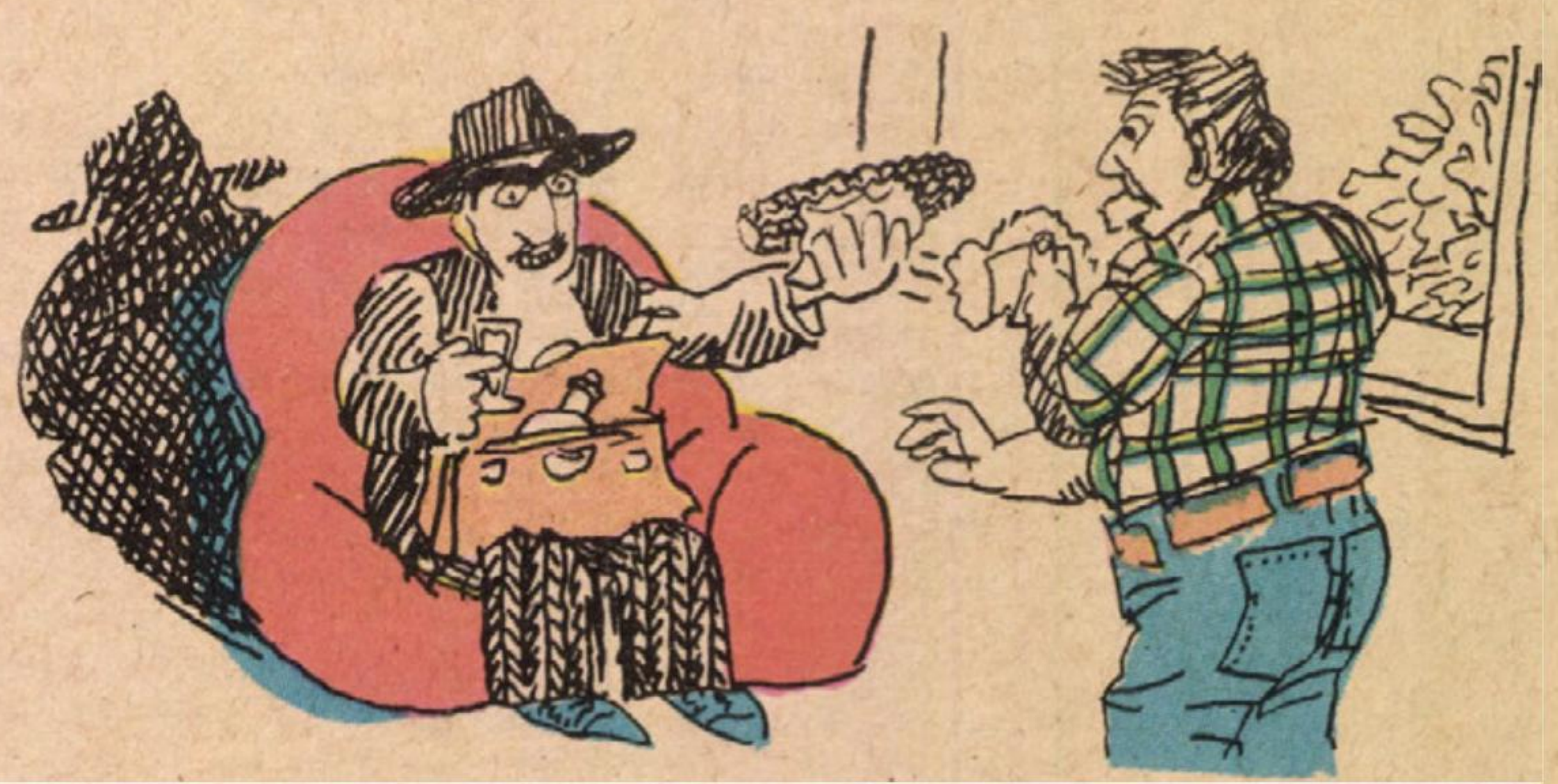

Kezdett érdekelni a dolog, ezért megkínáltam az állami kinézetű illetőt egy mezítlábas Symphoniával. Ő elfogadta, majd kinyitotta aktatáskáját, és megkínált egy állami káposztás lángossal, egy állami főtt kukoricával, majdan egy állami féldecivel is. Ami csak négy centiliter volt, de megnyugtatott:

— Ezt a vendéglátóipari trükköt is államosítottuk.

Csuklottam egyet, vagy kettőt.

— Egyen egy darabka tizenöt forintos fehér kenyeret, van nálam egy egész vekni! Mivel az óbudai fehérkenyér-spekulánst is beszerveztük az állami szektorba.

Egy idealista kisangyal jelent meg a képzeletemben. Hirtelen azt hittem, hogy az állami szemöldökű segédje, azonban ő onnan mondta tovább, ahol abbahagyta:

— Felkínálhatok önnek továbbá állami mozijegyet államosított jegyüzéráron, kistelket kisajátított haszonkulccsal, lakáscserét állami alkalmazásban álló szélhámossal, maszek építkezést állami feketefuvarral, valamint maszek taxit állami rendszámtáblával.

Elködösültem, és valahol a mélyemben az ezeregy éjszaka meséit kezdtem hallani. Állami vendégem ezt is megérezhette, mert újfent kibökte:

— Lehet egy kérdéssel több?!

— Hát...

— Hallom, hogy mi van a bögyében. Mit szólna egy állami kurtizánhoz?!

Nem szóltam semmit, csak bepörögtem belülről. Hatalmas aranyhegyeket láttam az Üveghegyen túl, s vártam, hogy megszólaljon fejemben interurbán a telefon, és a Világbank elnöke bemondja, hogy adjunk neki kölcsön elsejéig. Ehelyett én szólaltam meg evilági hangon:

— Mi lesz velünk, ha ez így folytatódik??!

Mire ő:

— Több pénz lesz az állam zsebében, mint a spekulánsokéban. És még azt is megérhetjük, hogy nem hatezerért, hanem ingyen kap telefont az államtól minden csecsemő, úgy mint Kuvaitban.

Tormai László

MÉRTÉKTÁBLÁZAT

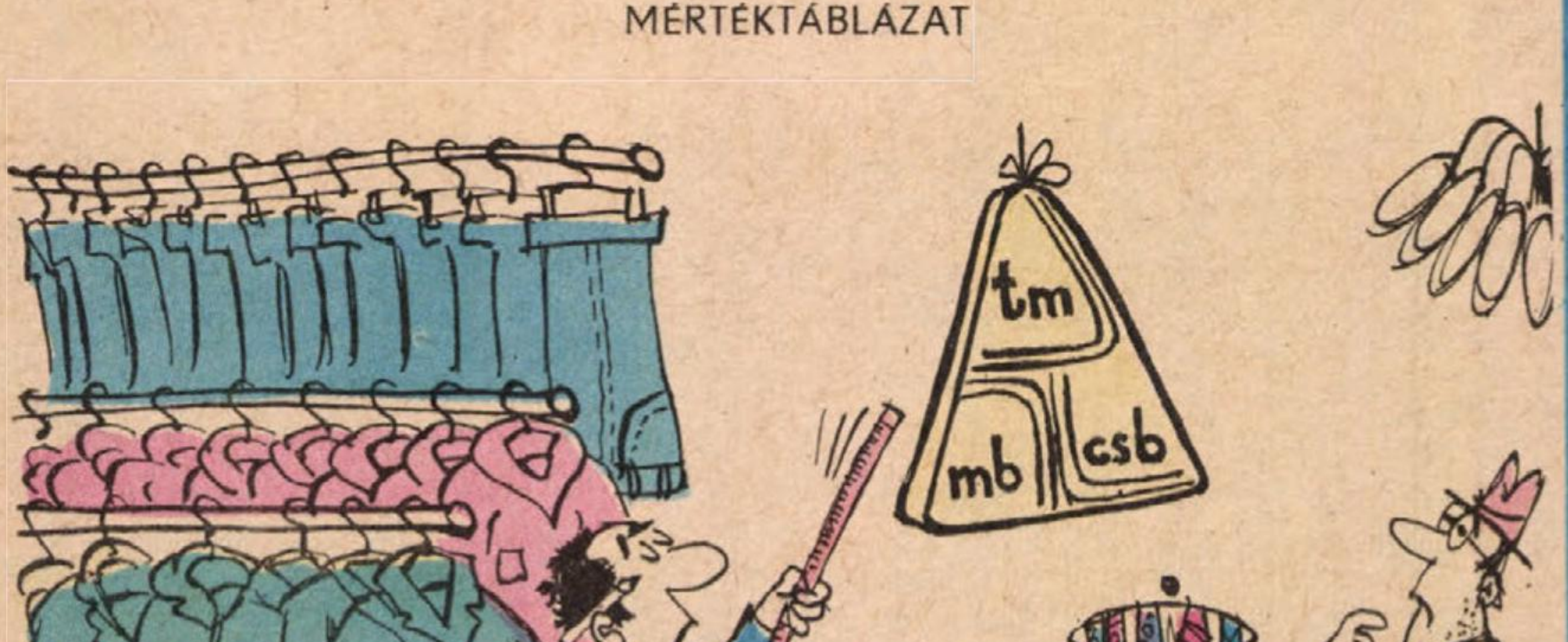

– A kedves vevőnek csak négy számot kell ismernie, ezt a hármat és a borravaló összegét.

NÉVADÓ ÜNNEPSÉGEN

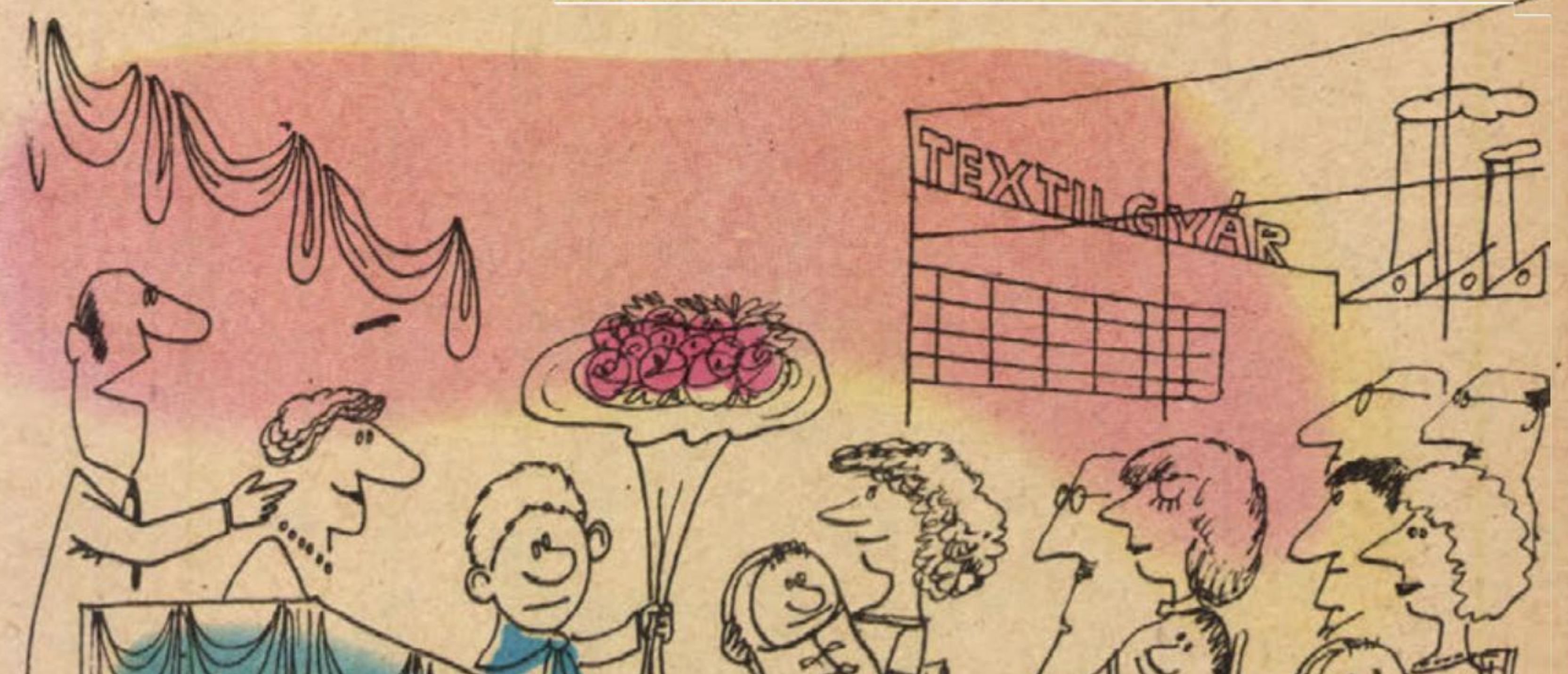

– Szeretettel köszöntöm gyárunk dolgozóit, a kis Ottília, Kreszcencia, Celesztin, Bernadett, Paulina, Colette és Henriette szüleit.

Fülöp György rajzai

TAVASZI ÜZENET

NYITNIKÉK

A Balaton-parton megszólalt a tavasz kedves énekes madara, a cinke. A madárének — „nyitnikék" — elhangzása általában jeladás a szőlőmunkák megkezdésére. Szerte a partvidéken megkezdték a metszést, a nyitással

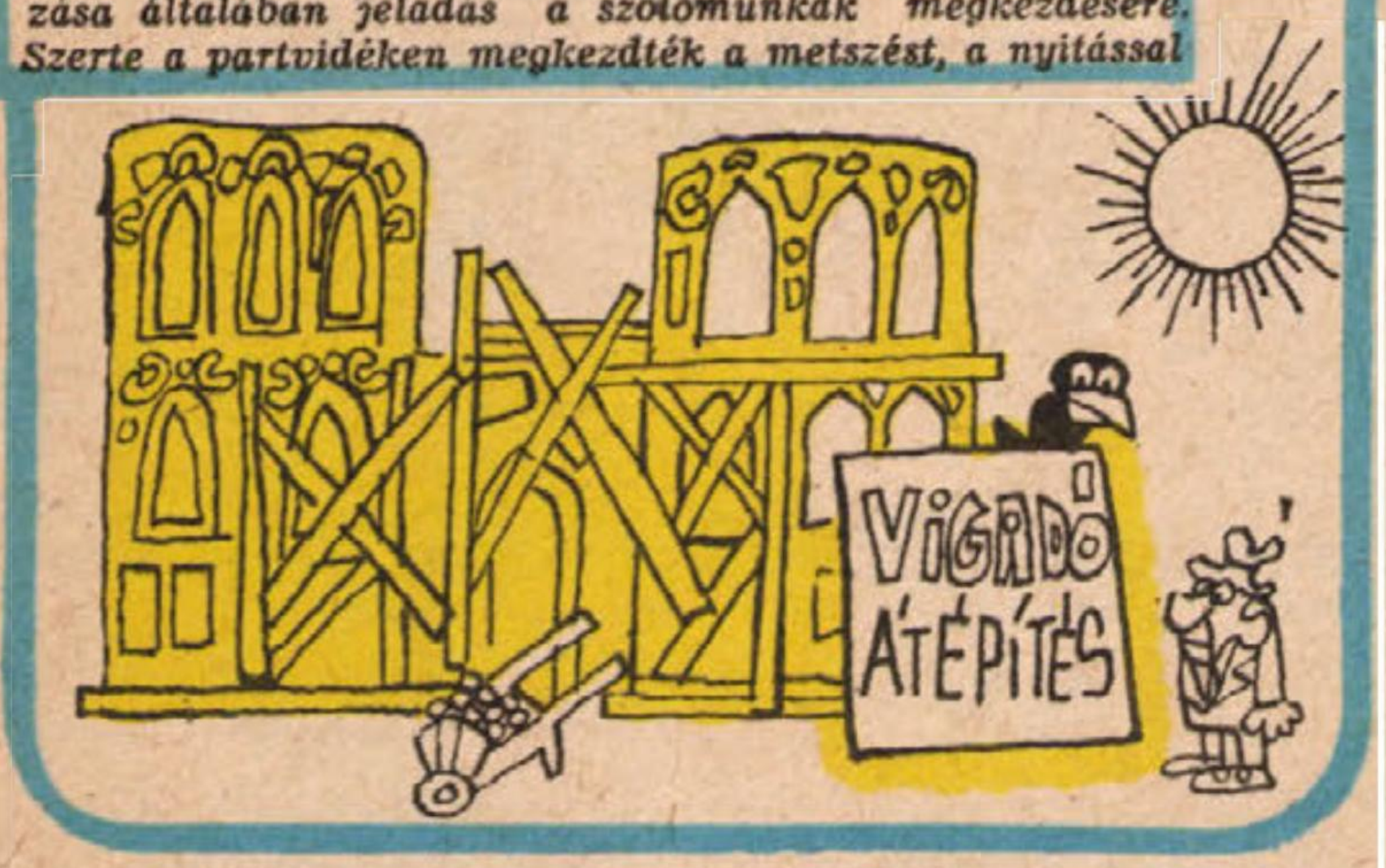

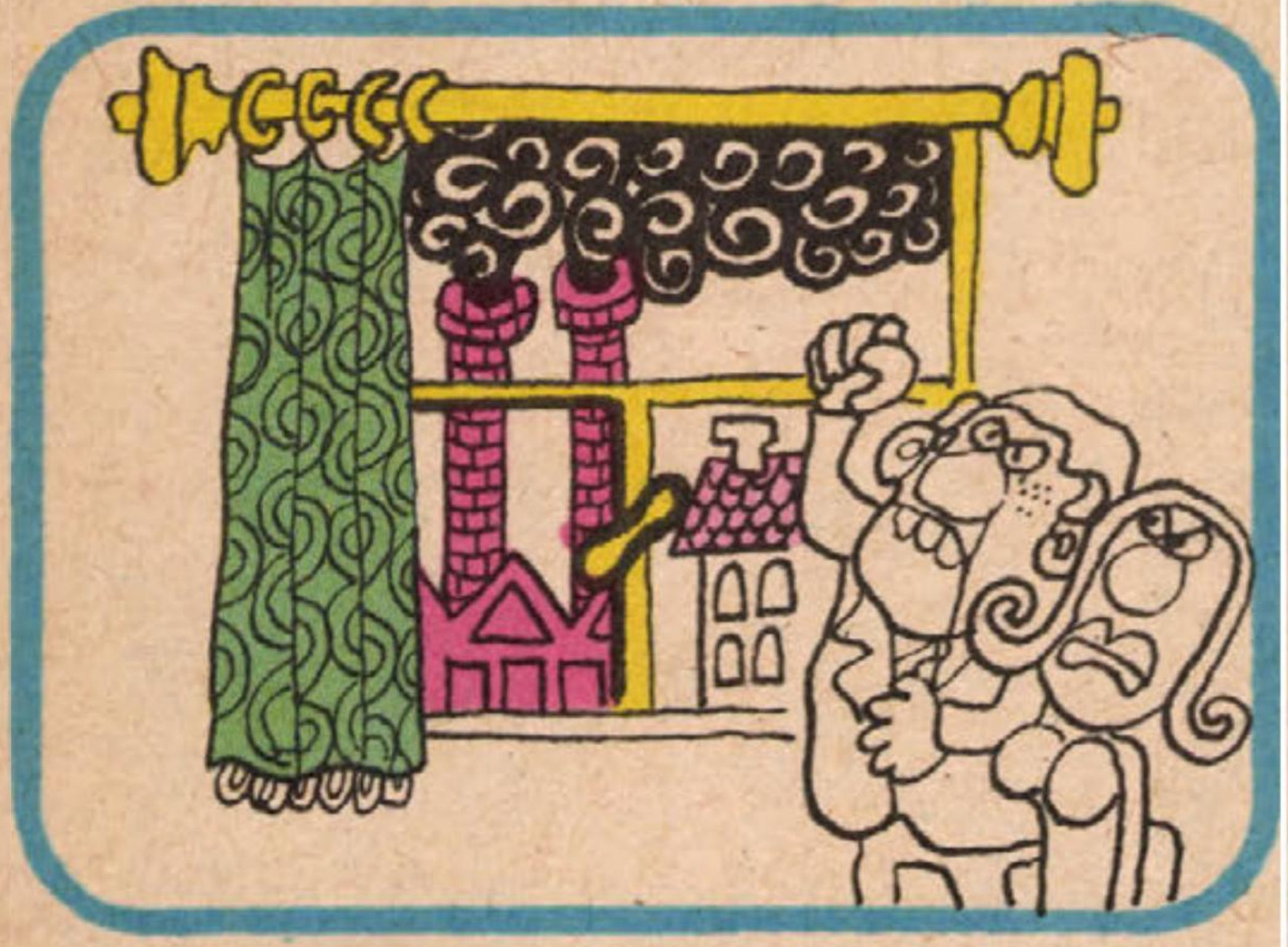

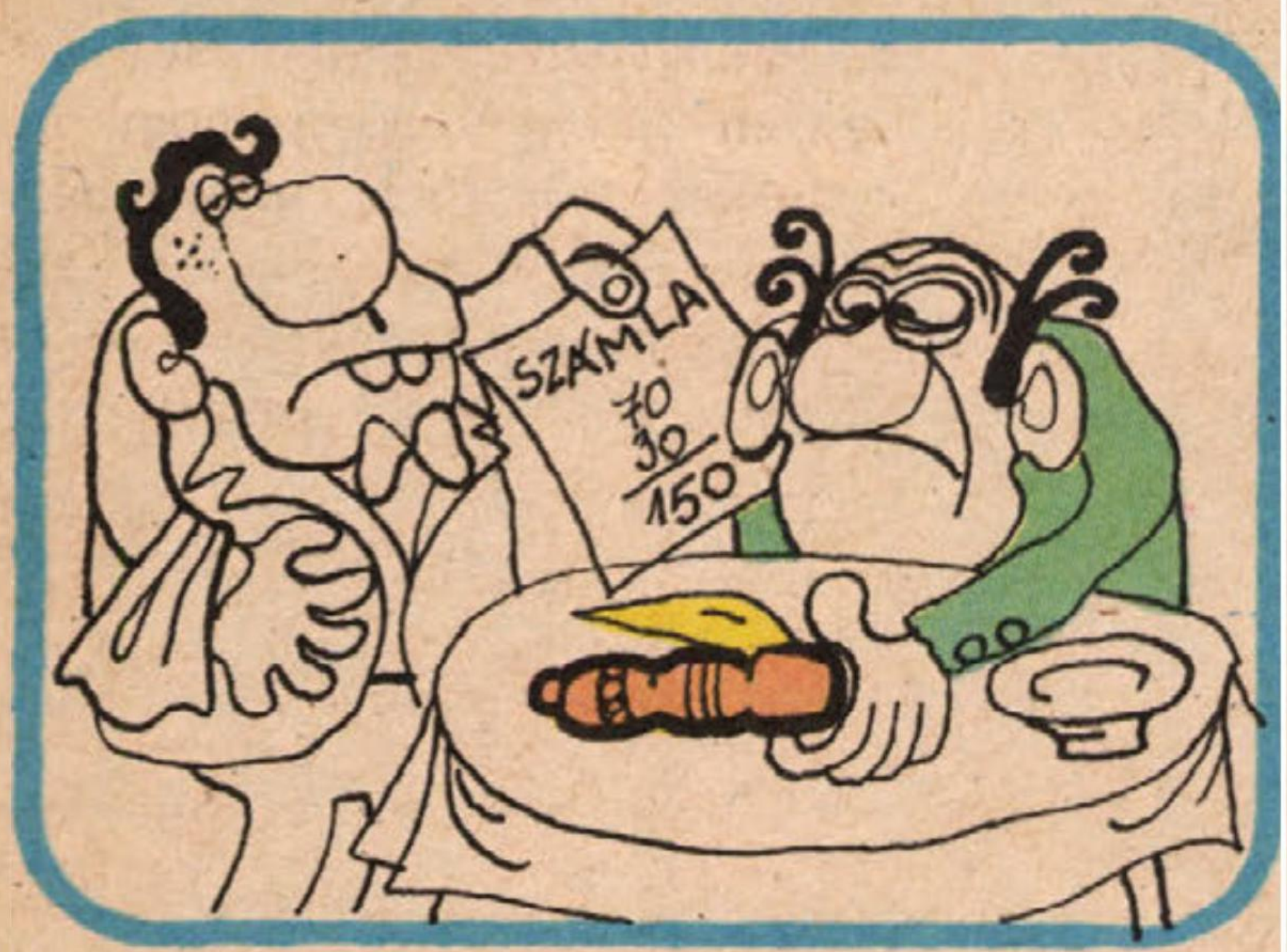

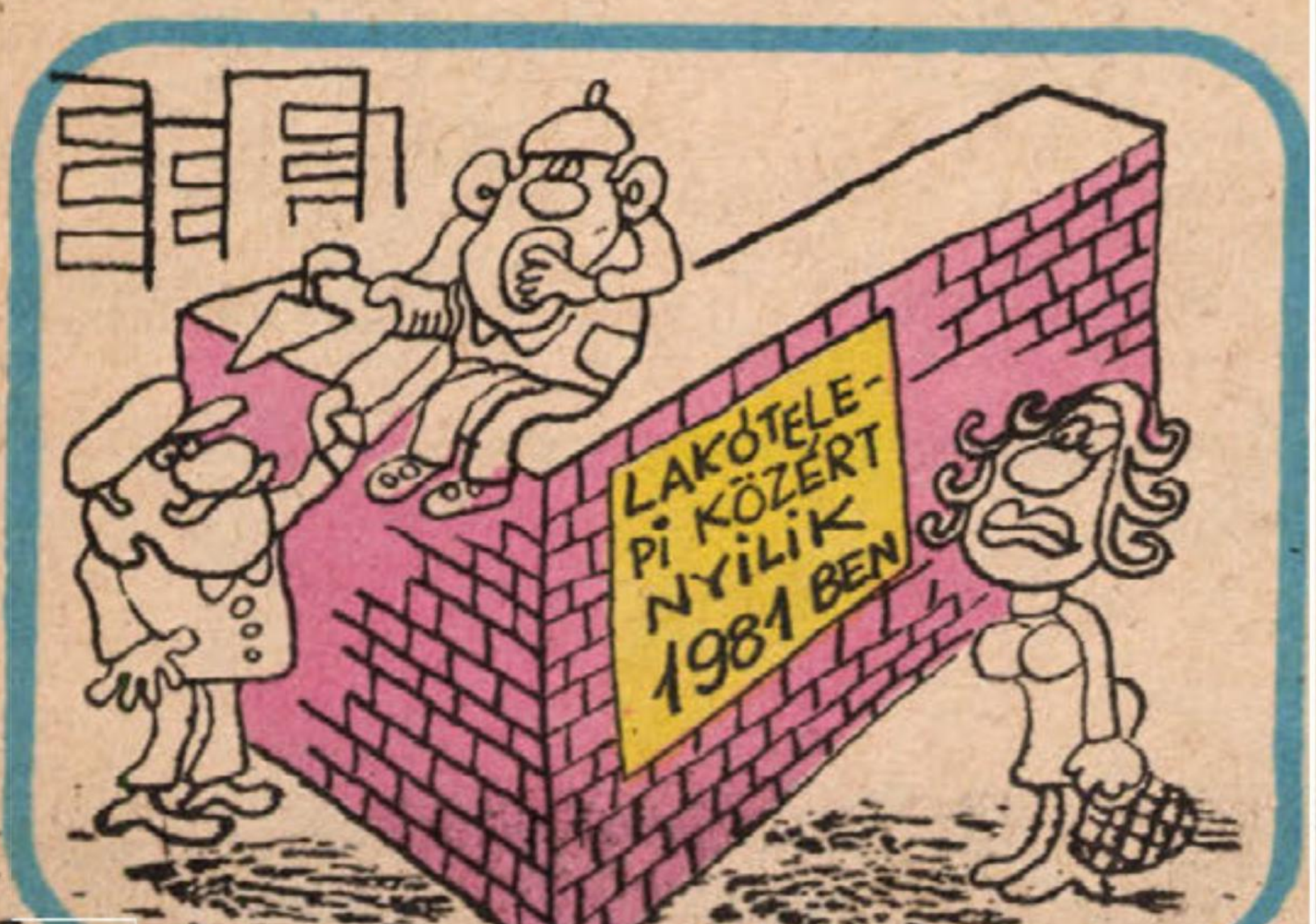

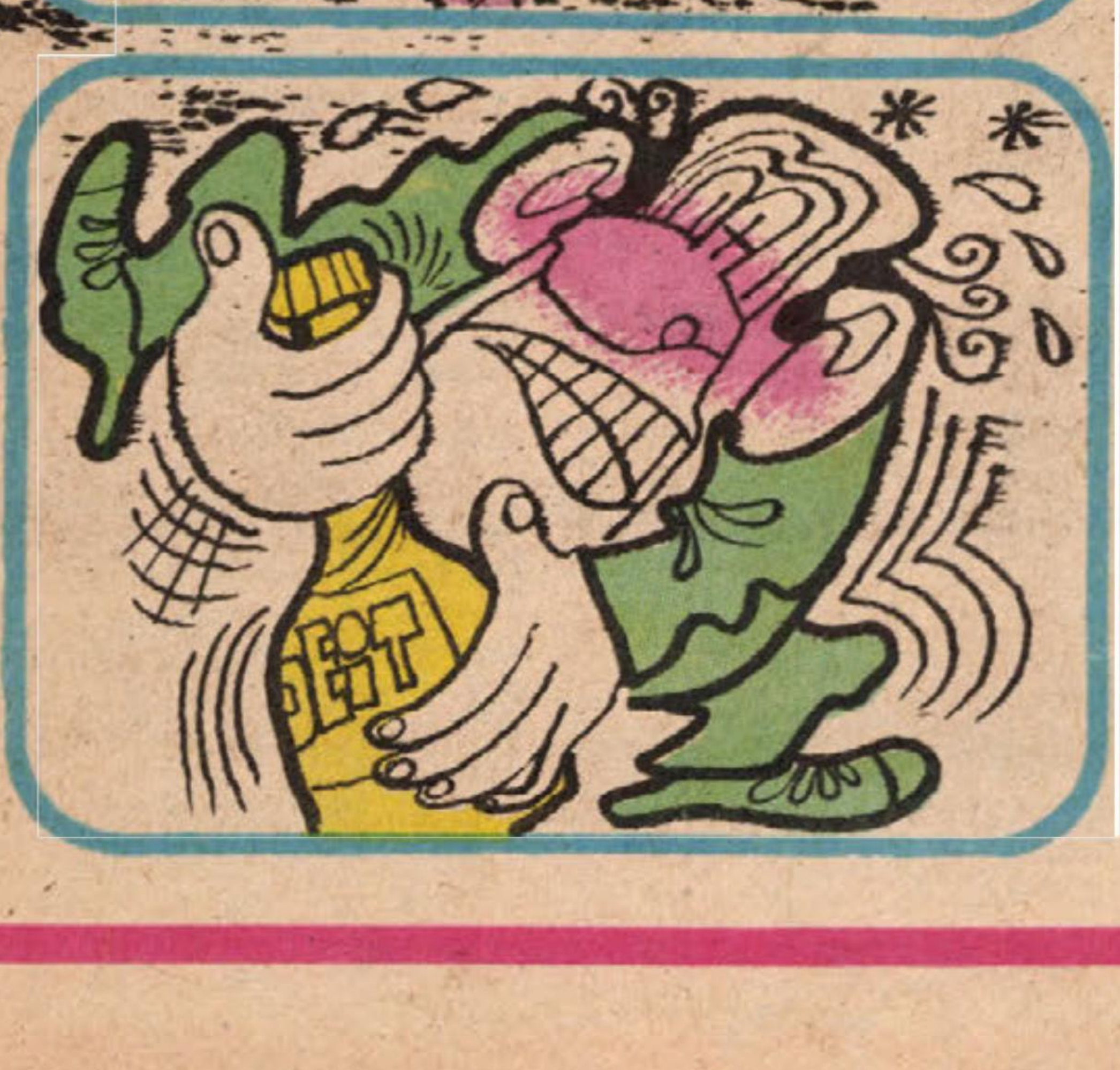

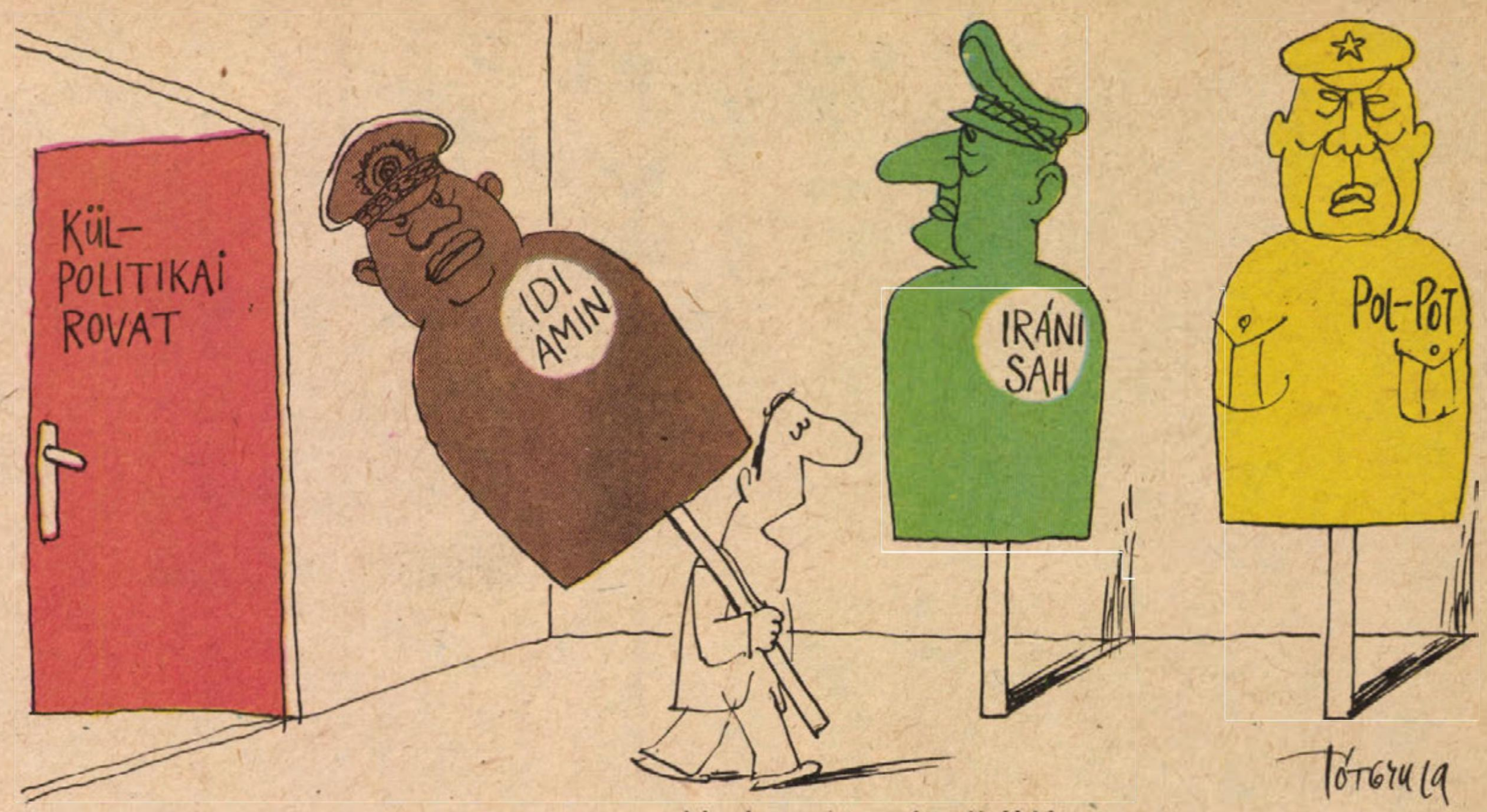

– Meghoztam az új céltáblát

A II. SZÁMÚ BELBRIGÁD

Színhely: egy fővárosi kórház II. számú belgyógyászatának 3-as kórterme.

Szereplők: frottírköpenyes szívbeteg,
pizsamás cukorbeteg,
strandpapucsos gyomorfekélyes,
hálóinges trombózisos,
sápadt vakbeles.

Frottírköpenyes (belép a kórterembe): Na, fiúk, lehet használni az öblítőtartályt, megjavítottam. A súly mozdult el, azt kellett helyretenni.

Pizsamás (heverészik az ágyon, ropit rág): Most mit vágsz fel, én tegnap majdnem lekéstem a nagyvizitet, mert a villanykapcsolót bütyköltem a mosdóban. Már nem tudtam elviselni, hogy egy hete sötétben mosom a lábam.

Strandpapucsos: Megjavítottad, megjavítottad, de oda ikerkapcsoló kéne.

Pizsamás: Jó, hogy engem akarsz kioktatni. Tegnap már szóltam a nejemnek, hogy a legközelebbi látogatáskor hozzon egy ikerkapcsolót a grillcsirke mellé.

Hálóinges: Én is rendeltem a lányomnál gipszet, meg facsavarokat. A lógó tükröt akarom betiplizni a mosdó fölött. Úgy örült a kislány, hogy végre van valami kívánságom, mert már két hete étvágytalan vagyok.

Frottírköpenyes (átszól a Strandpapucsosnak): Komám, ha megkaptad a kezelést, megreparáljuk a fűtőtestet. Még elég hűvösek az éjszakák, nem akarok ráadásul tüdőgyulladást kapni.

Strandpapucsos: Jó, jó, de előtte leviszem a szemetet. A folyosót még a reggeli előtt felmostam. Azért örülök komám, hogy amióta ilyen jól összejött a csapat, kezdünk normális körülmények között lábadozni. Mégsem mindegy, hogy hol betegeskedik az ember.

Hálóinges: Még nem lehetünk elégedettek. Állítólag a sebészetről egy visszeres beteget felterjesztettek a „Kórház kiváló dolgozója" kitüntetésre, annyit sérénykedett. Ettől sajnos még messze vagyunk.

Pizsamás: Nem szabad hagyni, hogy lepipáljanak minket. Itt a gyógyuláshoz a legelemibb feltételek sincsenek biztosítva. Nem jutok hozzá egy satuhoz, egy elektromos fúróhoz, vagy egy festékszóróhoz. Pedig ezek nélkül nem csoda ha lemaradunk a sebészet mögött. Ha nem vesszük kézbe a dolgokat, szétmállik itt minden. Tudjátok mit? Hirdessünk munkaversenyt a betegek között.

Frottírköpenyes: Ez a munkaverseny jó ötlet, felvetjük a főorvos úrnak. Már látom magam előtt a szocialista betegbrigádokat: nálunk a belgyógyászaton a Korányi brigád, a szülészeten a Semmelweis brigád, a gyermekosztályon pedig a Heim Pál úttörőbrigád. „Tiéd a kórház, magadnak hozod rendbe!" — ez lenne a jelszavunk.

Hálóinges: Inkább az, hogy „Szocialista módon betegeskedni, barkácsolni és lábadozni!"

Sápadt vakbeles (nyögve megszólal): Tízre ígérték a műtétemet, de még nem jöttek értem.

Frottírköpenyes: Ne izgulj hapsikám! Hozzatok egy kést a konyháról. Sok csirkét kibeleztem én már otthon. Mint minden mást, majd ezt is elintézzük mi magunk.

Majláth László

TERASZ

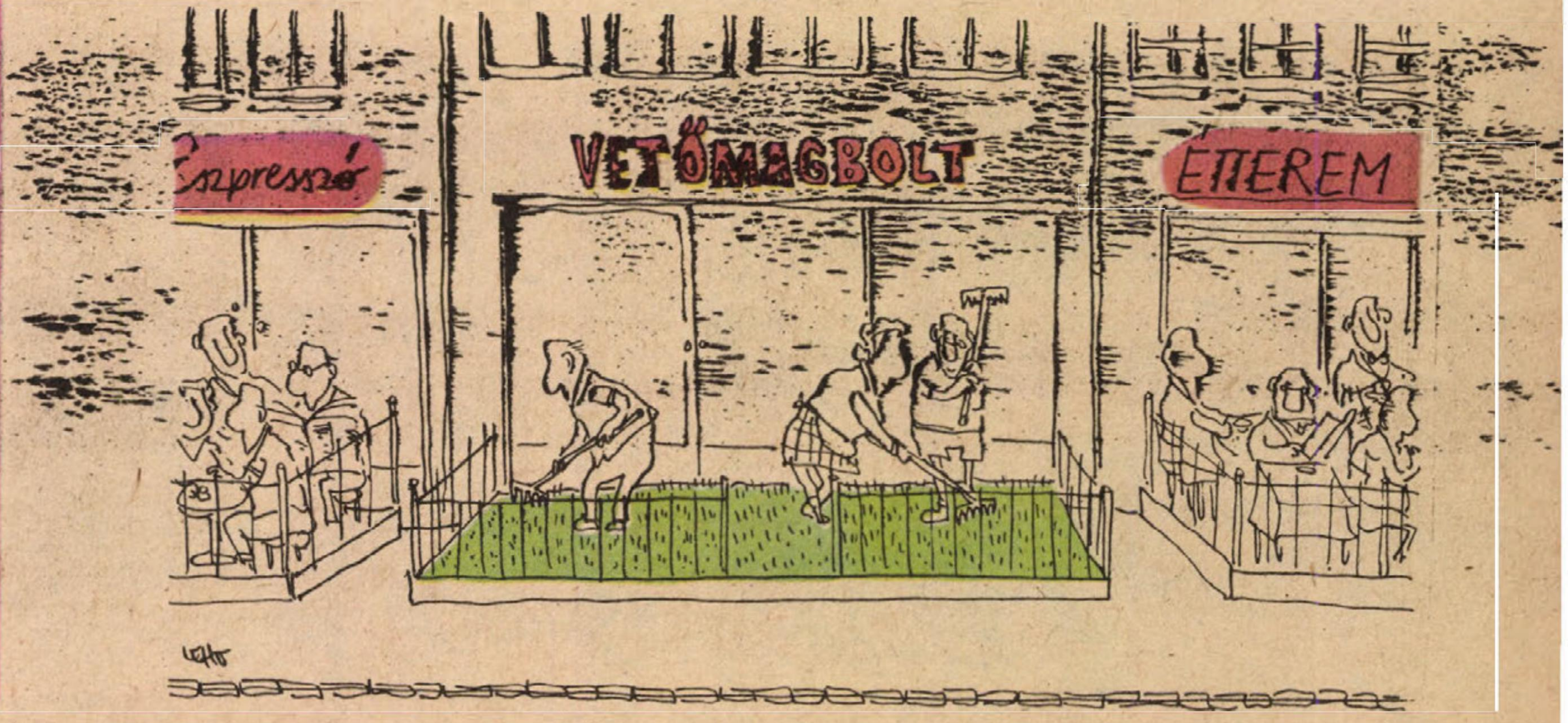

Anyák napja

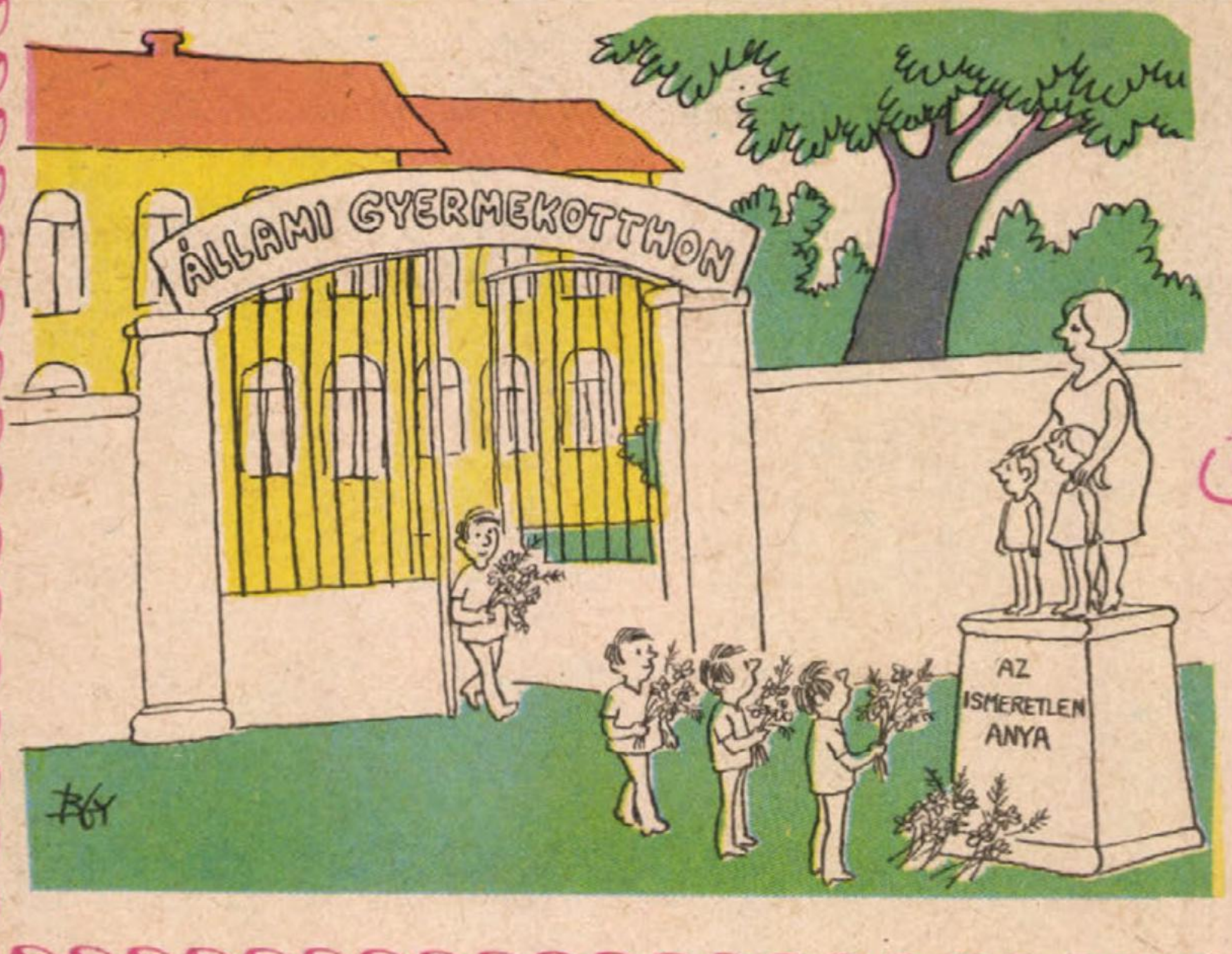

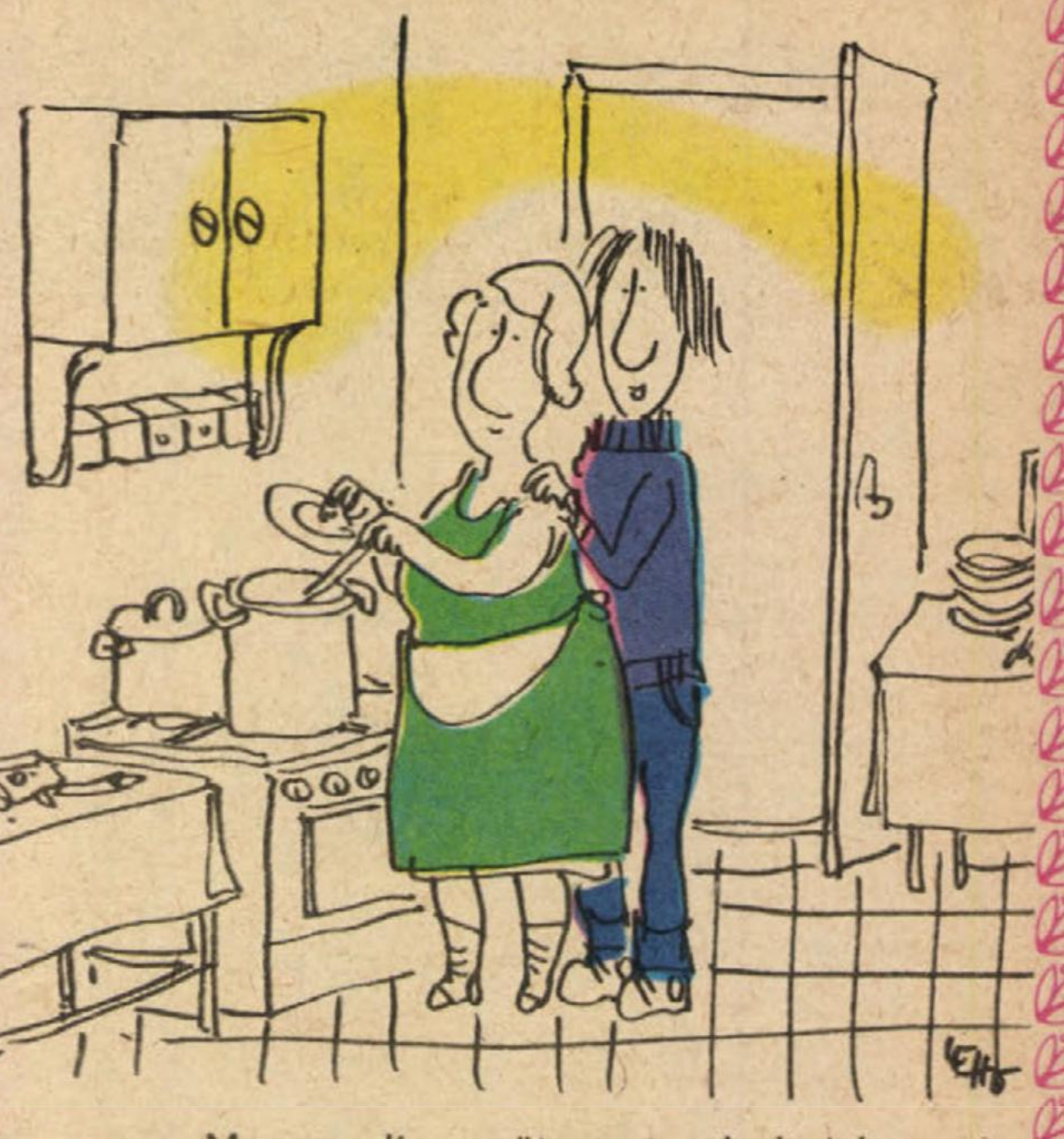

– Mama, adj egy ötvenest neked virágra.

SZILÁNKOK

GYAKORI ESET

— Én utcán nem ismerkedem. Így aztán nincs is senkim.

UTOLSÓ LEHETŐSÉG

Ha a jegyüzérek vennék kezükbe a magyar filmgyártás ügyét, talán megjavulna a helyzet.

NEHÉZ KÉRDÉS

Ha egy hajón 500 kapitány utazik és süllyedni kezd a tengeri jármű, vajon melyikük hagyja el utolsónak a hajót?

KEVÉS A HORDÁR

Nem találtam hordárt a pályaudvaron. Ezért megfelelő borravaló ellenében én cipeltem a saját csomagjaimat.

KUTYA

— Úgy élek, mint a kutya.

— Miért panaszkodsz?

— Én dicsekszem, elkényeztetett kutyáról van szó.

ÉTTERMI REKLÁM

KEDVES VENDÉGEINKET FEJENKÉNT ÖTVEN FORINTÉRT MEGKIMÉLJÜK A ZENEKAR PRODUKCIÓJÁTÓL!

ÚJ MUNKAHELY

— Most pedig ismertetjük az új kollégával a lógási lehetőségeket.

HIVATALI TÁBLA

FÉLFOGADÁSI NAPOKON ZÁRVA VAGYUNK!

FŐ AZ ÓVATOSSÁG

— Mielőtt átmenne a túloldalra, alaposan nézzen körül, és aztán ne menjen át.

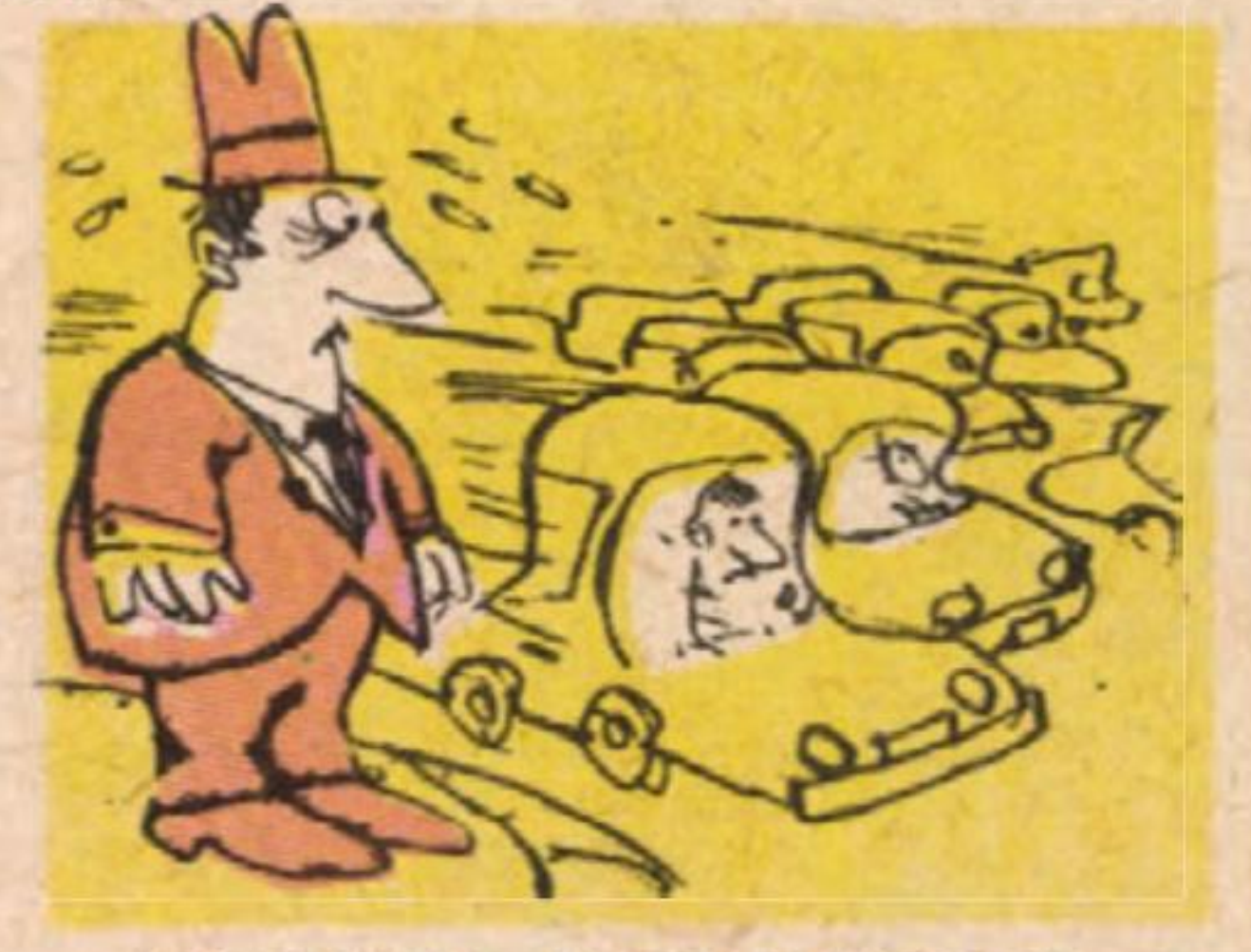

ELFOGLALT EMBER

— Siessenek a sérvműtéttel, mert délután négy órakor fontos tárgyalásom van a minisztériumban.

NEM VICC

— Mi az ön foglalkozása?

— Értelmiségi vagyok, de abból élek, hogy magánépítkezéseken hatvanforintos órabérért hordom a maltert.

ESZPRESSZÓBAN

— Kérek egy kávét.

— Milyet parancsol? A szokásosat, vagy az ihatót?

FÉLTÉKENYSÉG

— Miért vagy ilyen gyengéd, szenvedélyes, odaadó? Biztos van valakid!

NAGYKÉPŰSÉG

— Ha jó társaságra vágyom, magamra maradok.

KEDVES EMBEREK

— Hívjuk meg vasárnapra vendégségbe Mariska nénit. Úgysem vagyunk otthon . . .

ÉLELMES EMBER

— Esik az eső. Most kellene kiváltanom az esernyőkészítő iparengedélyt.

VALLOMÁS

— Maga az első férfi az életemben.

— Csakugyan?

— A Rottenbiller utcában lakók közül.

Galambos Szilveszter

LEÁNYKÉRÉS

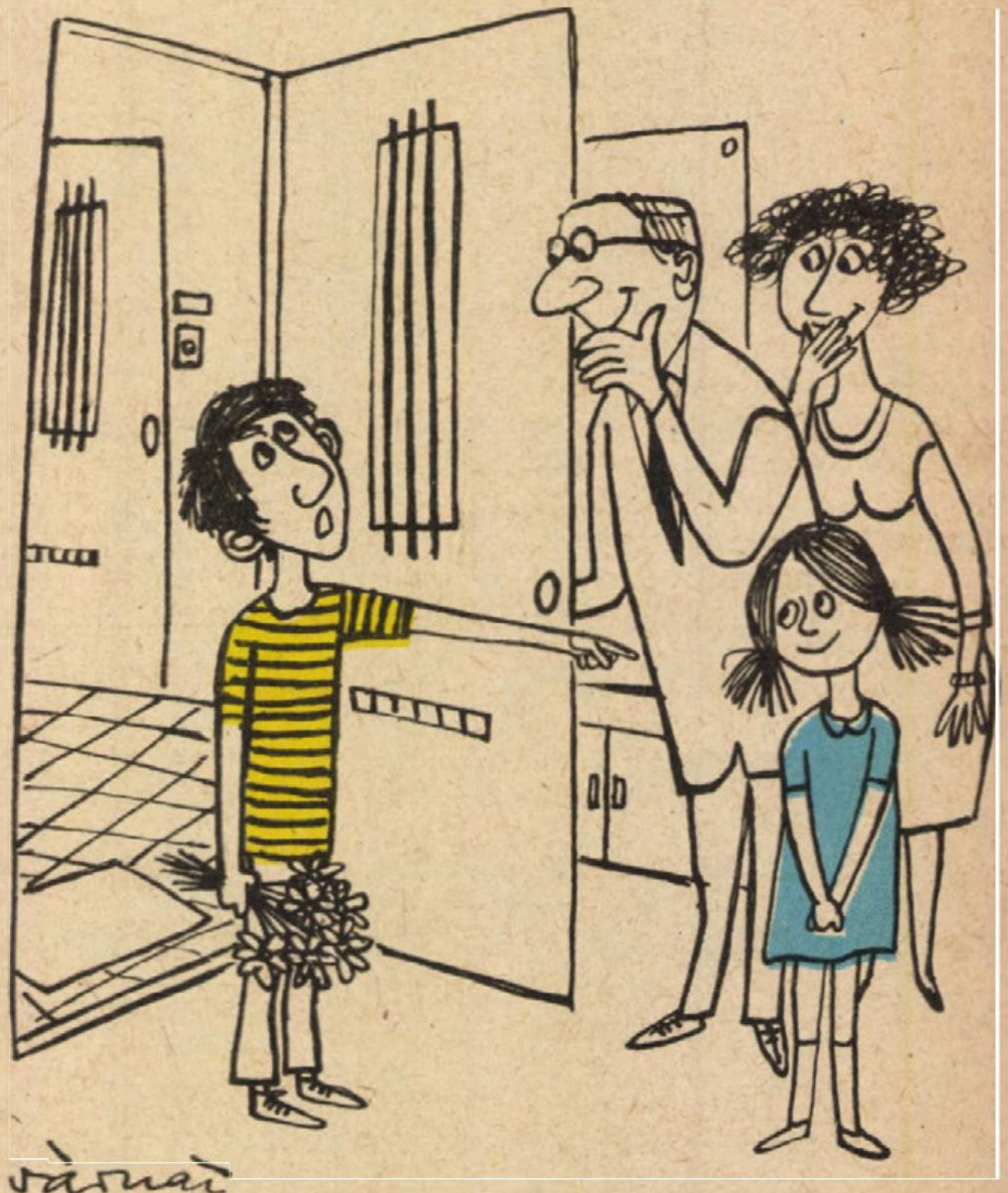

GYÖNYÖRŰ BUDAPEST

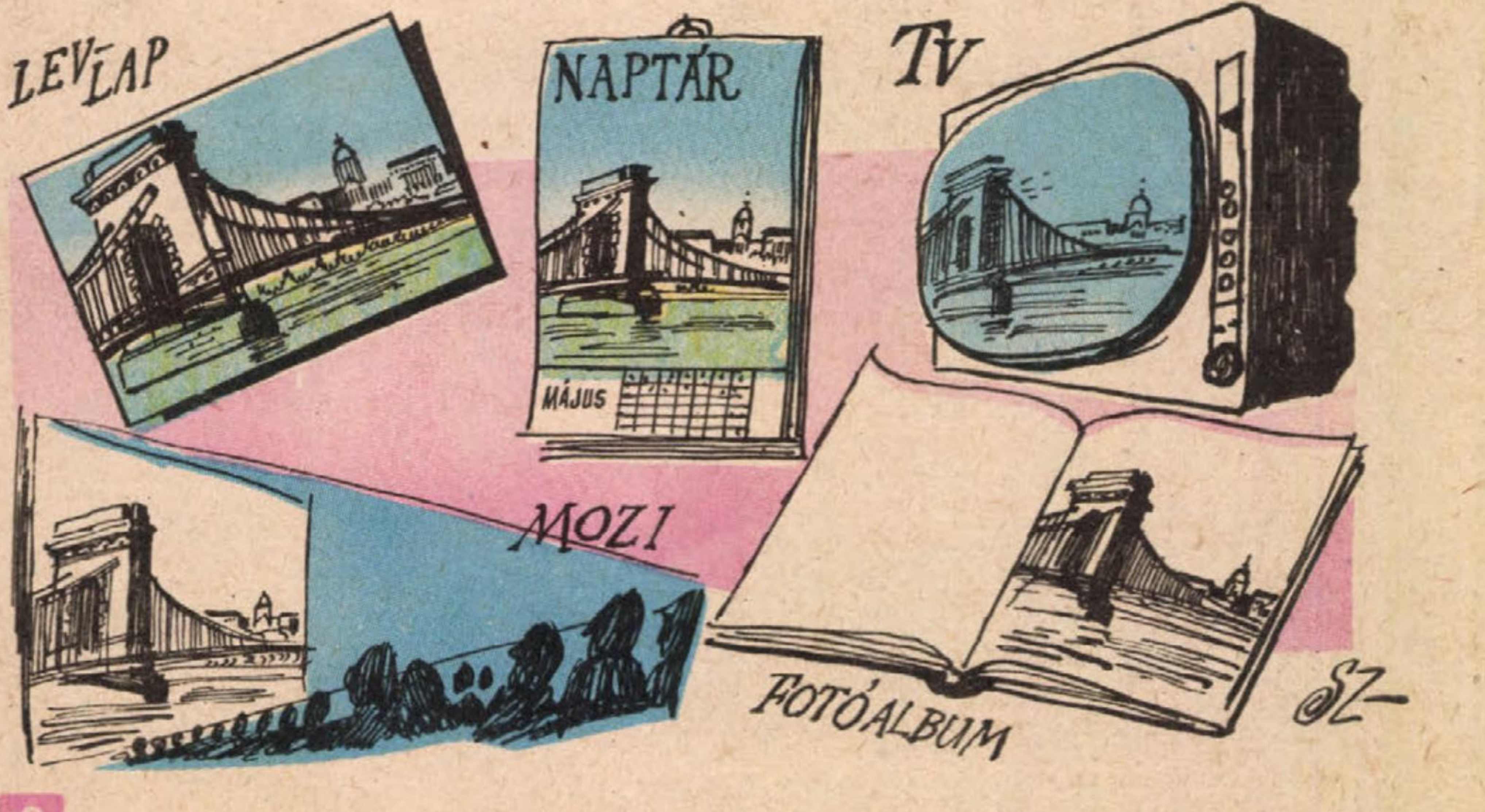

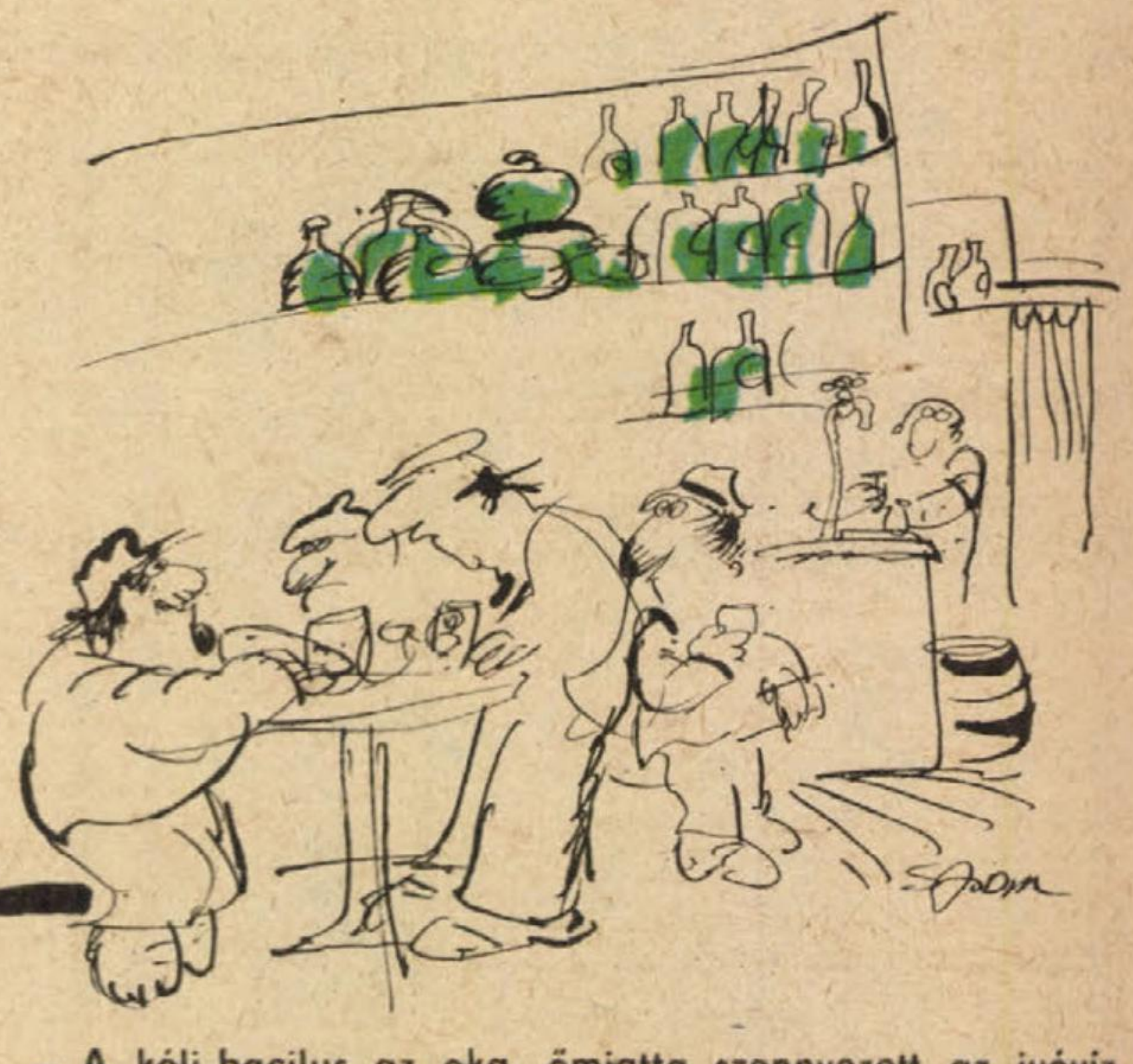

– A kóli-bacilus az oka, őmiatta szennyezett az ivóvíz, és ezért kerültem az alkoholizmus karmaiba.

ANYÓSOK ORSZÁGA

Kedves barátnőm, S.-né középkorú, intelligens hölgy. Kérdem tőle, miképpen teltek az ünnepek. Sóhajt, családlátogatással, jobb róla nem beszélni. És már beszél is. Első napon a fiánál voltak, azaz inkább a menyénél, mert ott a fiának szava sincs, csak a menyének. Ő ugyan bele nem szólna a dolgukba, az Isten óvja meg ettől, csak annyit mondott, hogy a helyükben nem költené a pénzt faliszőnyegre, mikor még egy rendes faluk sincs, mert ami van, az olyan piszkos, hogy rossz ránézni, persze arra se muszáj volna költeni, mert egy ügyes, dolgos asszony maga leradírozná szakember nélkül. De ő a világ minden kincséért bele nem szól a dolgukba, mondja, amire a menye teljesen kiborult, hogy ne avatkozzon bele az életükbe, nahát, így törődjön az ember a fiatalokkal, ezt kapja az ember a gyereke feleségétől. A végén összevesztek, köszönés nélkül el.

Kérdem, hogy ünnep másodnapja jobban sikerült-e. Legyint. Akkor meg a férjem szüleit látogattuk meg. Az apósom csöndes ember, meg se szólal, de az anyósom helyette is mondja a magáét, vagyis nem a magáét mondja, hanem az enyémet, mert mindenbe beleüti az orrát. Láttam, nagyon körbenézi, hogy milyen cipő van rajtam, a végén kenetesen meg is dicsérte, látom, vettél egy új cipőt. Mondom, hogy a bizományiban kettőszázért, de a vénaszony rögtön tudta, hogy a Luxusból való, spanyol és 850-be kerül, úgy látszik, a belvárosban grasszál. Jól tetted, hogy vetted, fűzte tovább az anyósom, a férjed úgyis hat éve jár ebben a letaposott sarkú cipőjében, valakinek mégis csak jól kell öltöznie a családban. Nahát erre aztán kiborultam, nem tudom, kinek mi köze hozzá, nem az ő pénzét költjük, ne szóljon bele a dolgunkba. Köszönés nélkül el.

Hát ezt mondta el kedves barátnőm, S.-né és az olvasó bizonyára valami ellentmondást észlel viselkedésében, vizet prédikál, bort iszik, más mint anyós, más mint meny, stb.

Pedig tessék elhinni nekem, nincs ebben semmi ellentmondás, ez már csak így van mindig és mindenütt.

Az anyós elfelejti, mit érzett meny korában, s ha anyós lett, hibátlanul játszsza az új szerepet.

Az apa elfelejti, hogyan fájt az apja verése, most már ő az apa, ő ver.

Az anyát annak idején, lánykorában halálra szekálták, ha későig maradt a bálban, megfogadta, ő majd nem teszi a lányával. Teszi.

A főnök a hivatalban elfelejti, hogy valamikor kis irodakukac volt, a művezető, hogy miként bántak vele tanonc korában, az őrmester, hogy mit gondolt kiskatonaként a goromba őrmesterekről. A nyugdíjas panaszkodik, hogy nem törődnek vele, elfelejti, amikor aktív és befolyásos volt, ő sem törődött a nyugdíjasokkal. A beteg elfelejti, hogy egészségesen fütyült a betegekre, a jóllakott elfelejti, milyen volt annak idején éhesnek lenni.

A diktátor elfelejti, mit gondolt demokrata korában a diktátorokról, a börtönőr elfelejti, mit érzett, amikor ő volt a cellában, a rab meg, hogy ő is volt egyszer börtönőr.

A föld a menyek országa. A menyeké, akikből anyósok lesznek.

Novobáczky Sándor

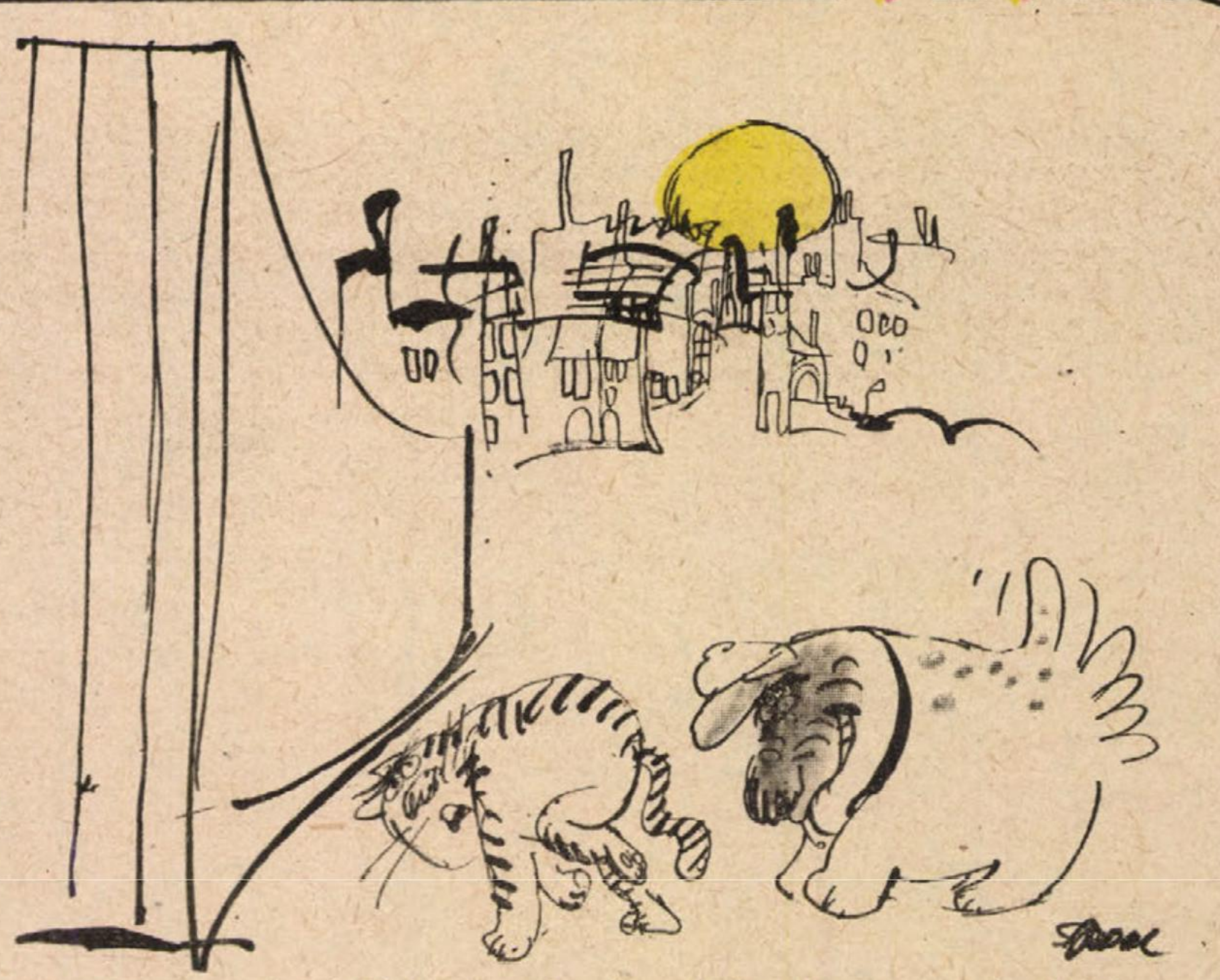

– Ez nem érdek nélkül udvarol nekem. Lehet, hogy az egész fajtámat akarja csúffá tenni...

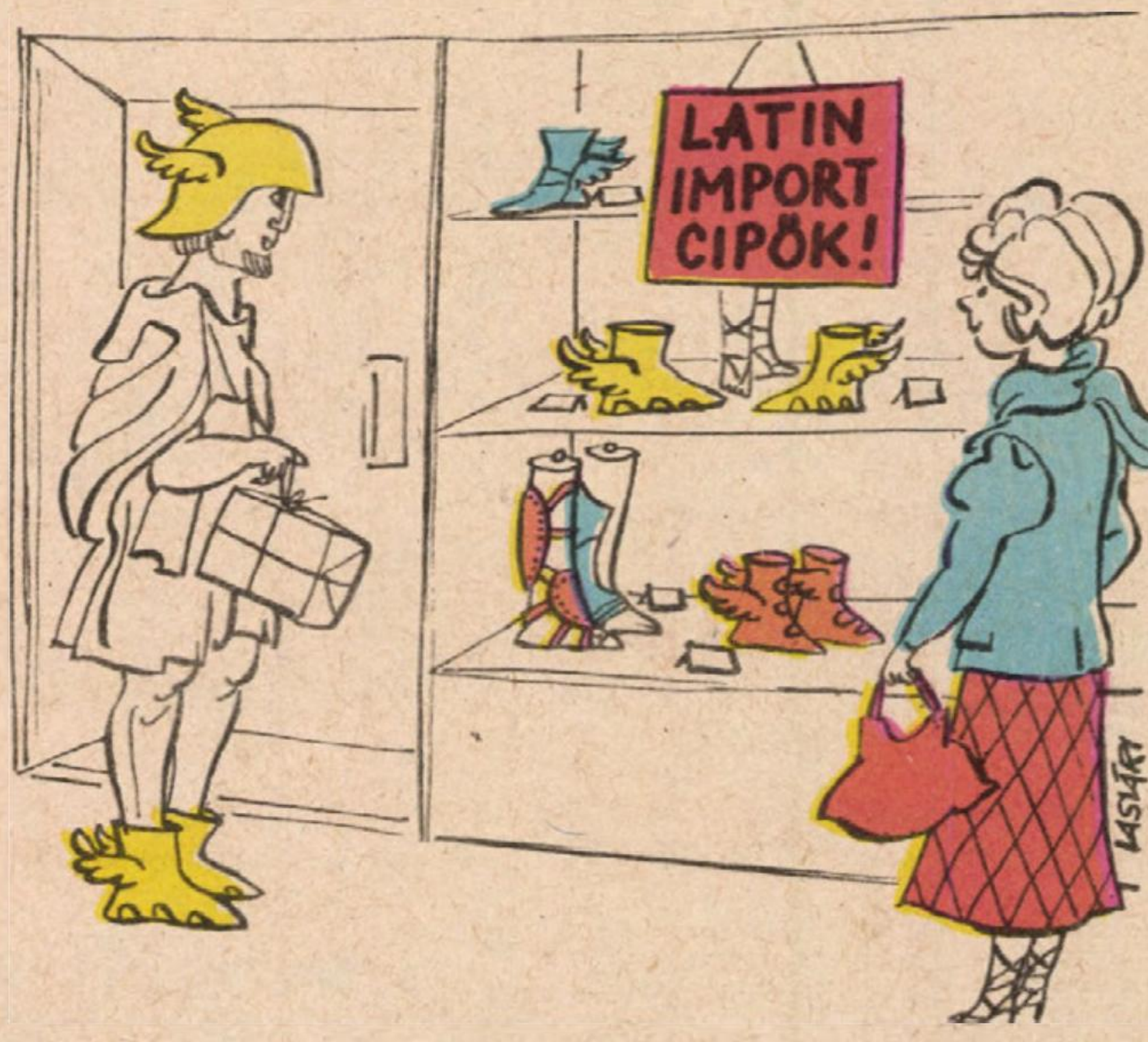

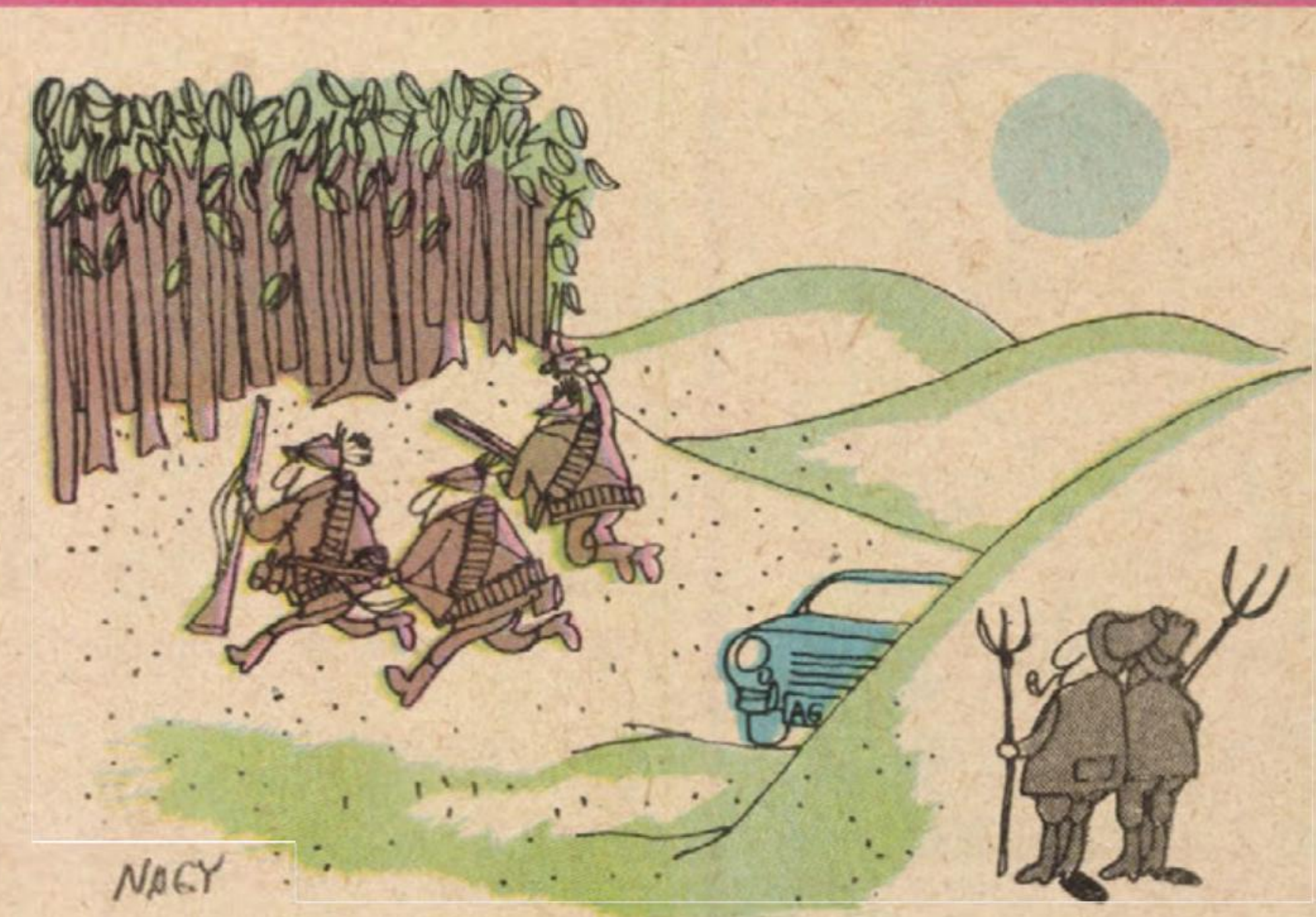

– Biztosan megint valami közérdekű bejelentő bujkál a környéken...

IDEGENFORGALOM

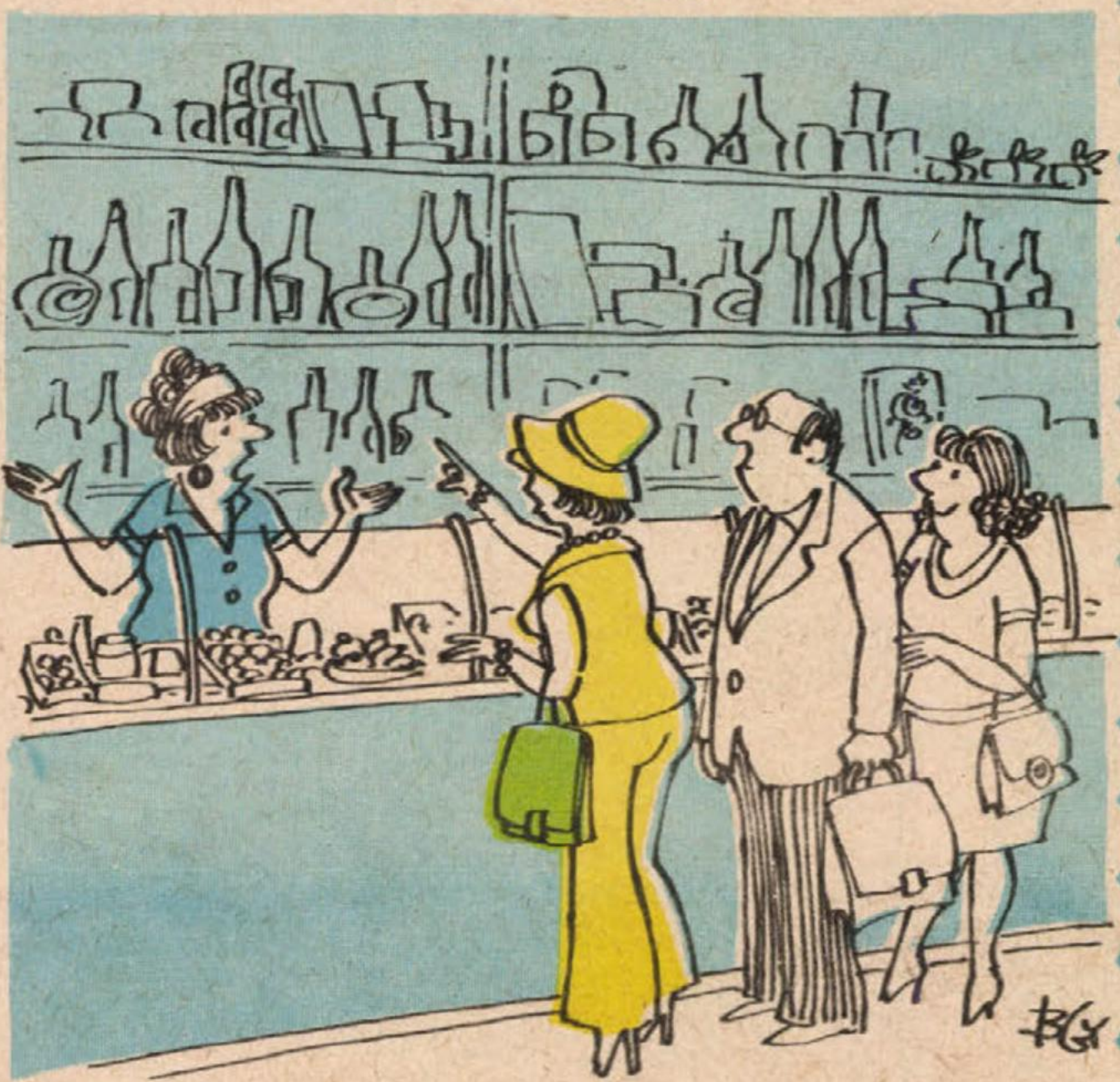

– Az ördög tudja, mit akarsz, anyukám, tanulj meg magyarul!

KÉT MESE

SZELLEMES MESE

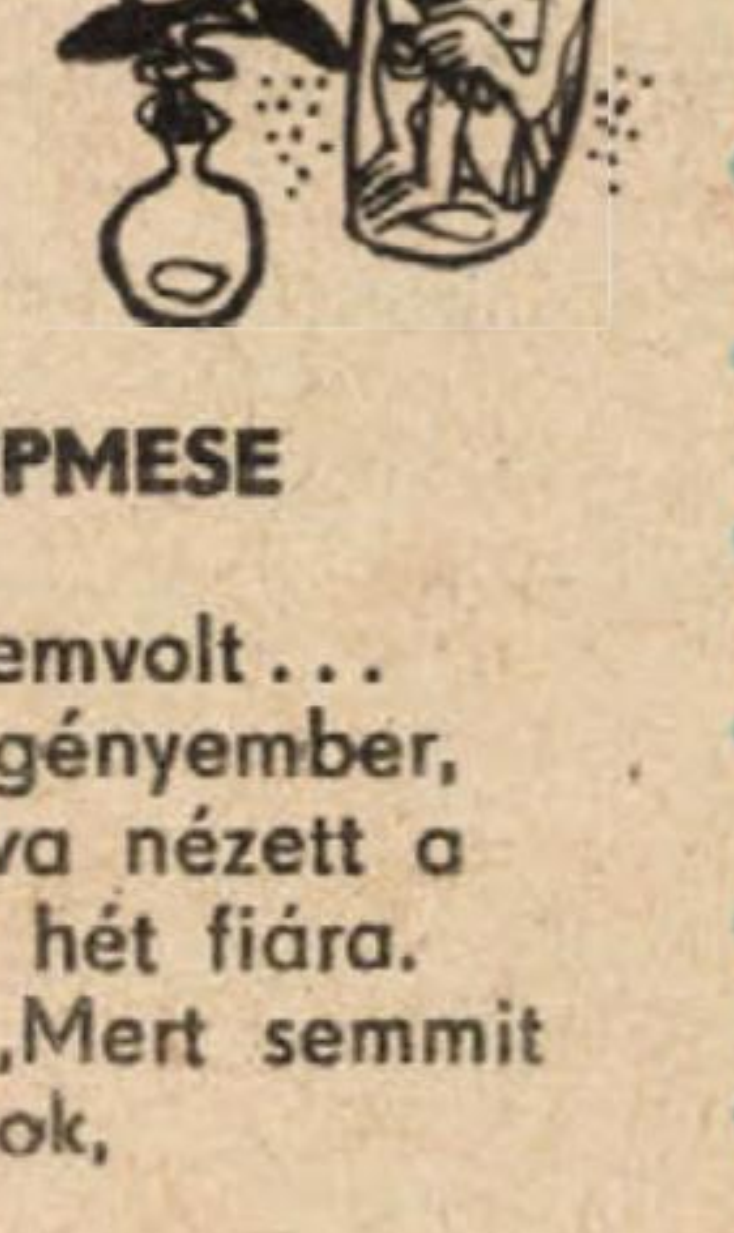

Két szellem beszélget: az egyik
a palackban bent csücsül. Hiába
jó a kilátás, gyötrődik kegyetlenül.
A másik: kívül áll, s szabad.
„Hogyan csináltad, mondd, ne tagadd!"
– faggatja az első a másikat.
„A gazda csalt ki, mert tőlem
valamit ő akart! Én meg rá is
beszéltem, hogy nyer az üvegbetéten,
– ha gyorsan visszaváltja,
hiszen így sokkal gazdaságosabb!"

NÉPMESE

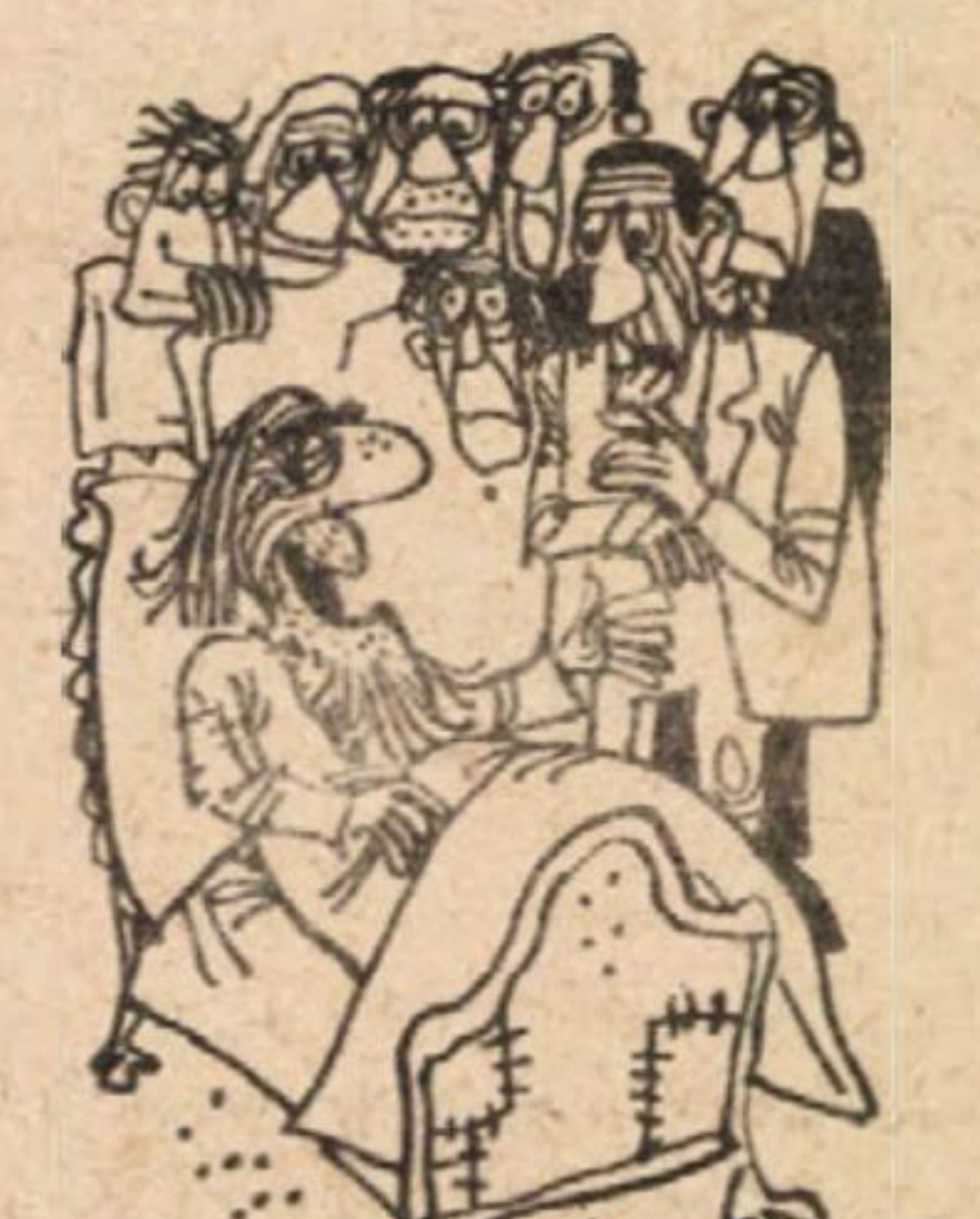

Egyszervolt-holnemvolt...
haldokolt a szegényember,
mégis mosolyogva nézett a
nemsokára árva hét fiára.
Derűsen szólt: „Mert semmit
sem hagyok rátok,
hagyatékom,
örökségtek,
nagyon könnyen elosztjátok."
Így, megkönnyebbülvén a lelke,
nagyon könnyen kilehelte.
Az apának s a mesének:
itt a vége – fuss el véle!

Borbély Tibor

LOMTALANÍTÁS

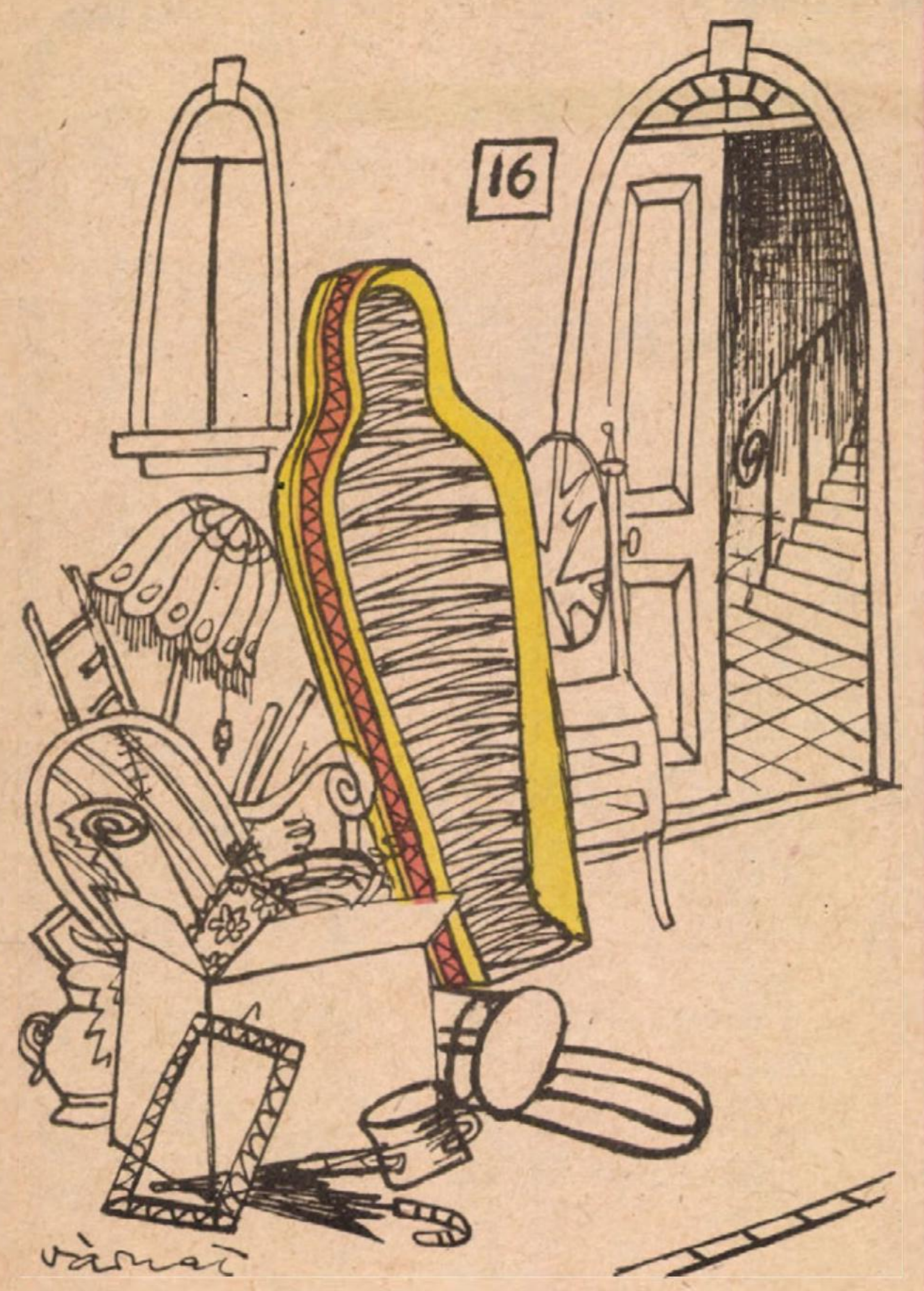

TENGERSZENNYEZÉS

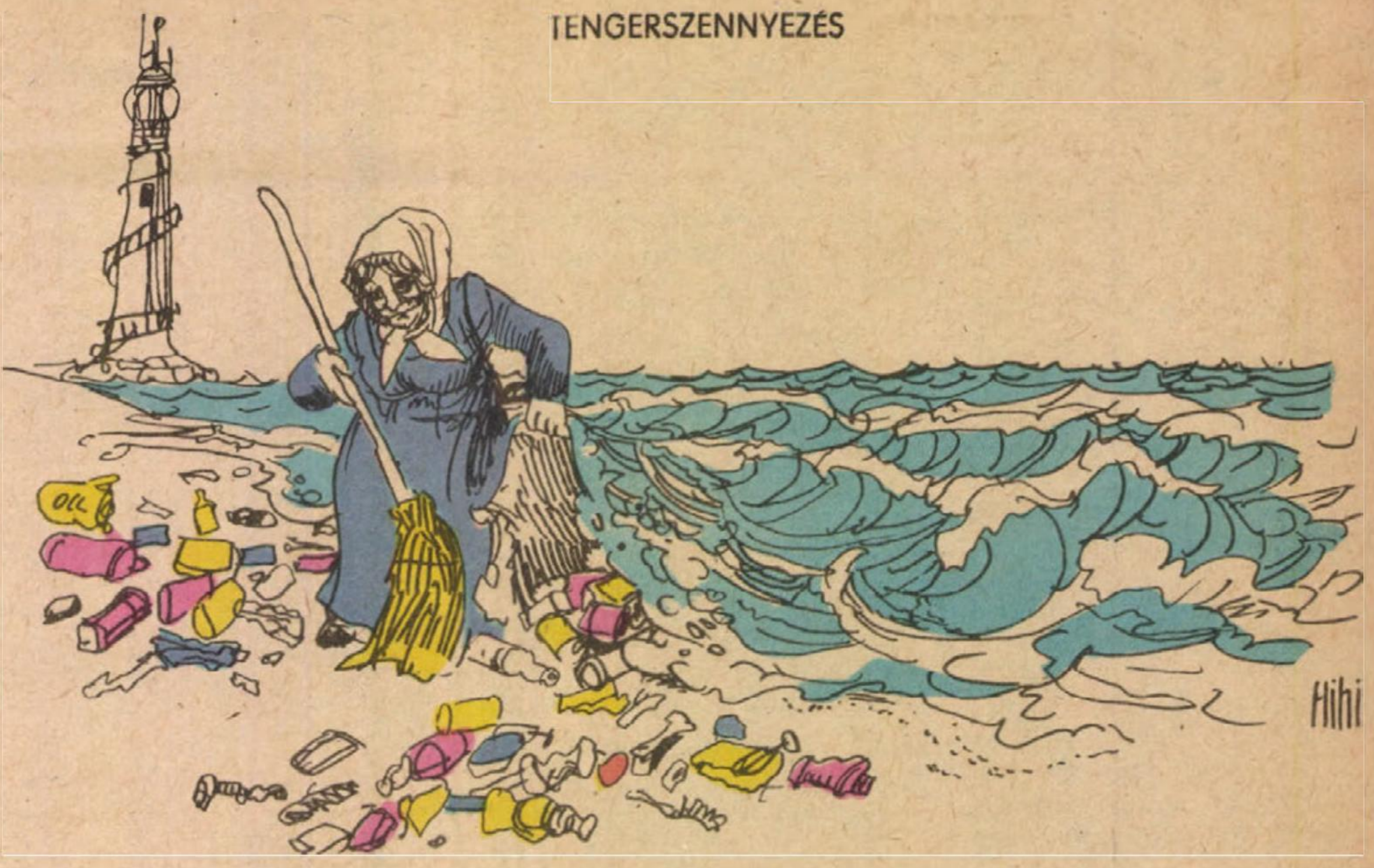

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Uram, maga nem is olyan buta, mint amilyennek kinéz . . .

— Látja, uram, ez a különbség kettőnk között.

SZÓPÁRBAJ

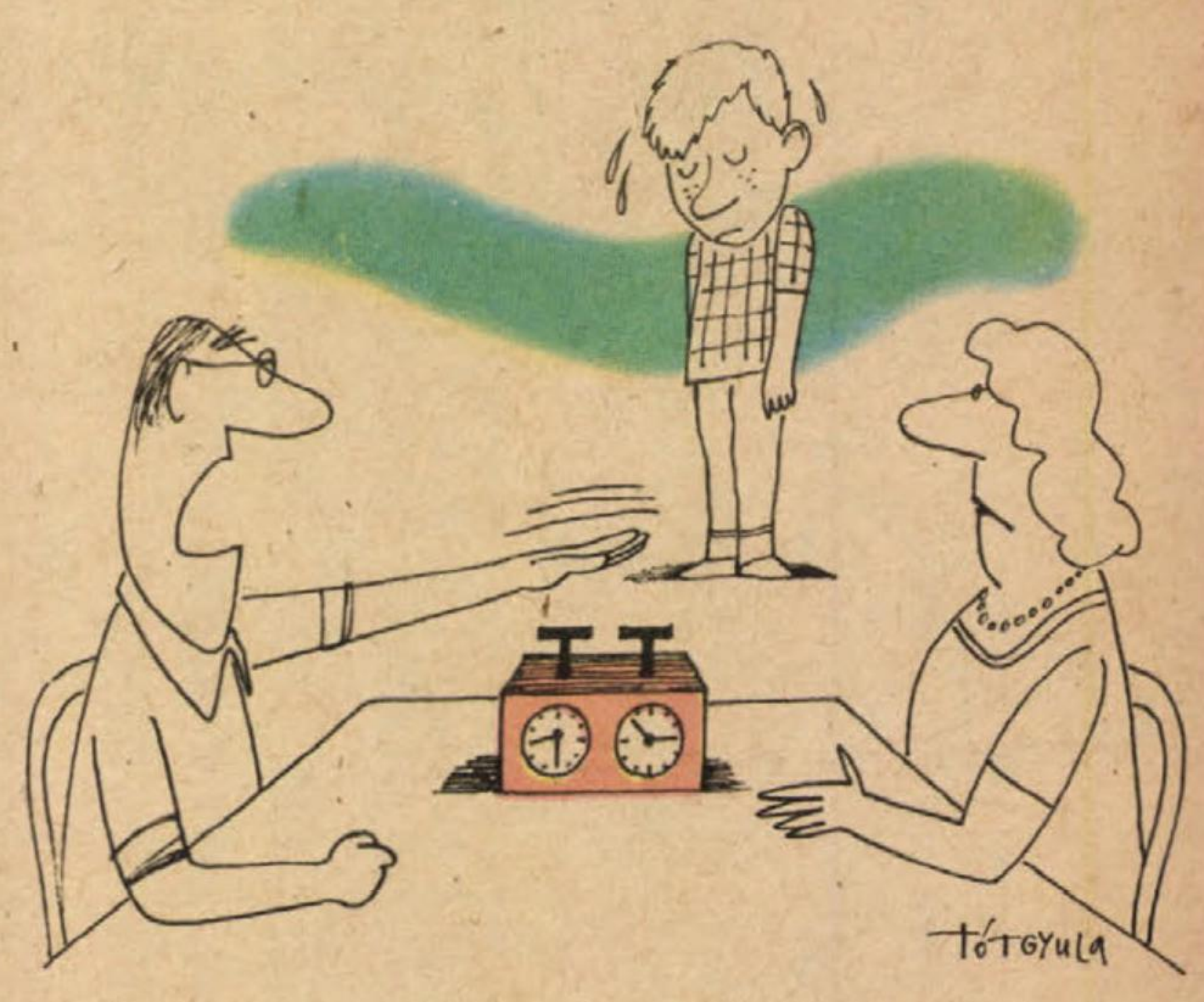

ZSÖLLYE

A Fészek klub kártyaszobájában délutánonként hallatlan optimizmussal és állandó balszerencsével kártyázik a népszerű színpadi szerző.

A kibicek közül Udvardy Tibor odasúgja Ráday Imrének:

— Szerintem a nemrégiben bemutatott darabjának szerzői honoráriumát is itthagyta már a kártyaasztalon.

Ráday bólint.

— Ez egy sokoldalú ember! Nemcsak megírja a darabjait, hanem rögtön el is játssza! . . .

Nemrég mutatták be Amerikában Paul Newman és Jane Fonda új filmjét, melyben — mint a film bemutatását megelőző reklámokból is kiderült — minden idők leghosszabb mozi-csókja látható: kerek tizennyolc percig tart és állítólag egy pillanatig sem unalmas, sem a résztvevők, sem a nézők számára. Ugyanez, a kritikák szerint, már nem állítható magáról a filmről, mely több mint négy órás. Mindezeket figyelembevéve érthető az a tábla, mely az egyik clevelandi mozi pénztára előtt volt kifüggesztve, az alábbi szöveggel:

„Figyelem! Paul Newman pontosan 15 óra 45 perckor, 19 óra 45 perckor és 23 óra 45 perckor csókolja meg Jane Fondát! Vasár- és ünepnap az első csók már délelőtt 11 óra 45 perckor!"

A televízió nemrégiben műsorra tűzte az egyik népszerű francia revüszínház műsorát. A revü sztárja, aki csillogó-villogó ruhacsodákban végigénekelte és -táncolta a műsort, láthatólag ragyogóan értette a szakmáját, de ugyanakkor az is meglátszott rajta, hogy nem ma kezdte szereplését a világot jelentő deszkákon. Kósa András, aki kollégáival a Vidám Színpad társalgójában nézte a műsort, meg is jegyezte:

— Figyelitek, hogy énekel, hogy táncol? És milyen csinos! Ez egy igazi szexbomba!

Csákányi László csak úgy maga elé dörmögte, félhangosan:

— Nem vitatom, csak azt kellene kinyomozni, melyik háborúból való!

A rádió pegodájában Kállai Ferenc kollégáktól körülvéve magyaráz.

— Nem furcsa, hogy Shakespeare április 23-án született és ugyanezen a napon halt meg?

A szomszéd asztaltól átszól inkább szépségéről, mint bölcsességéről ismert fiatal táncdalénekesnőnk.

— Az lehetetlen! Akkor hogy írhatott volna olyan sok darabot?

Rátonyi Róbert

MOZDULNI KELLENE . . .

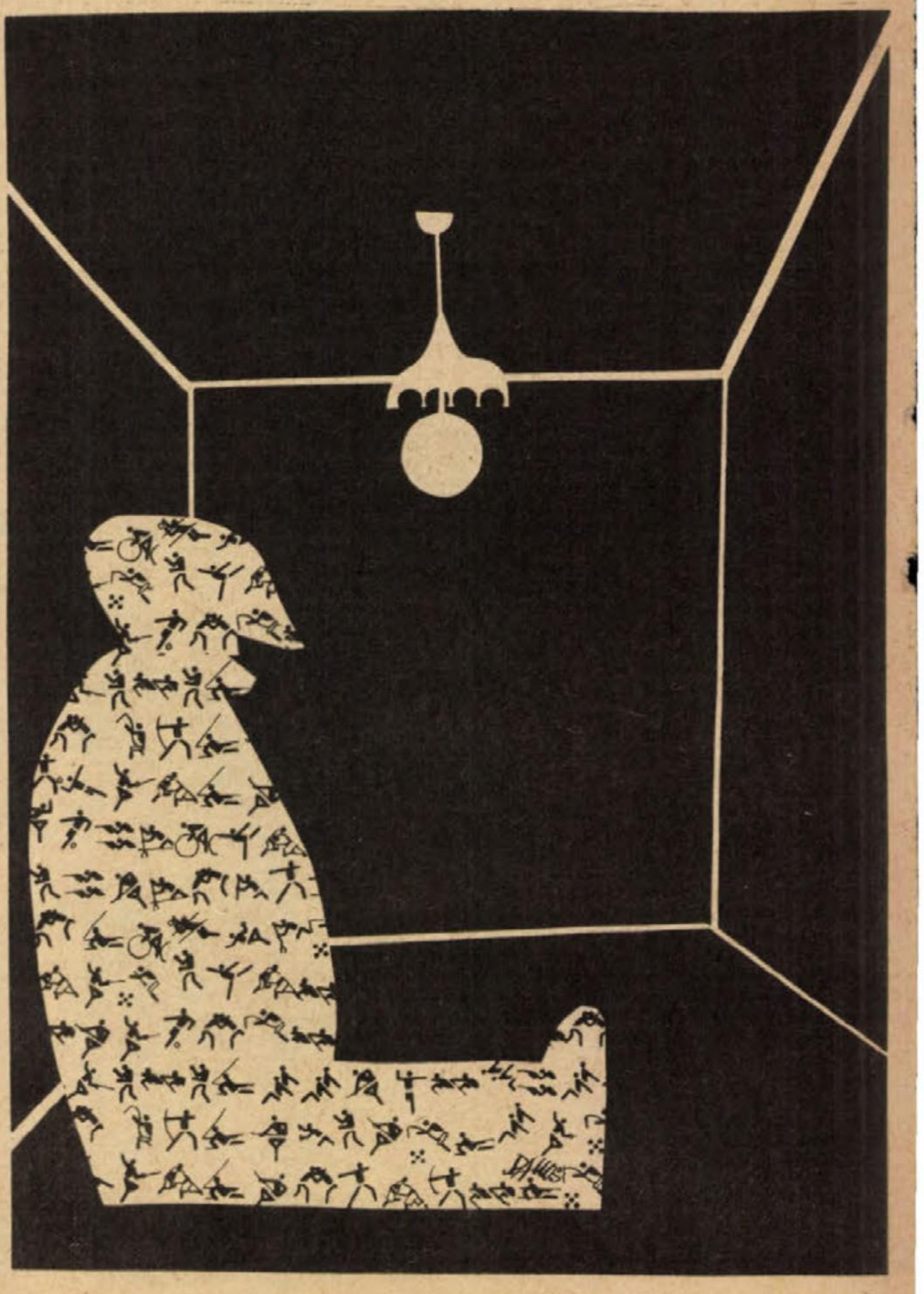

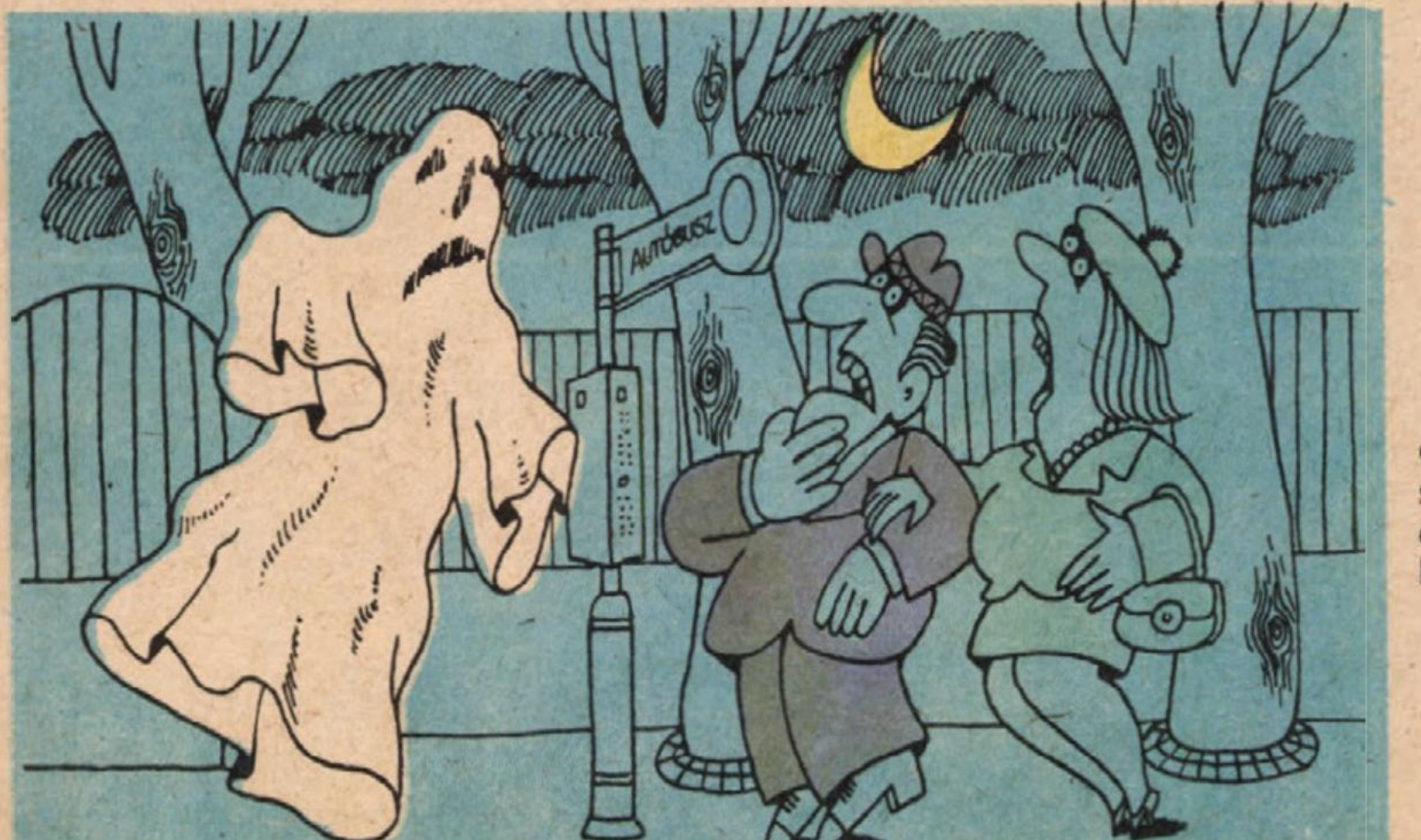

RÉMES HISTÓRIA

— Ajaj, már éjfél van? Ezek szerint elment az utolsó autóbusz.

HERBÁRIUM

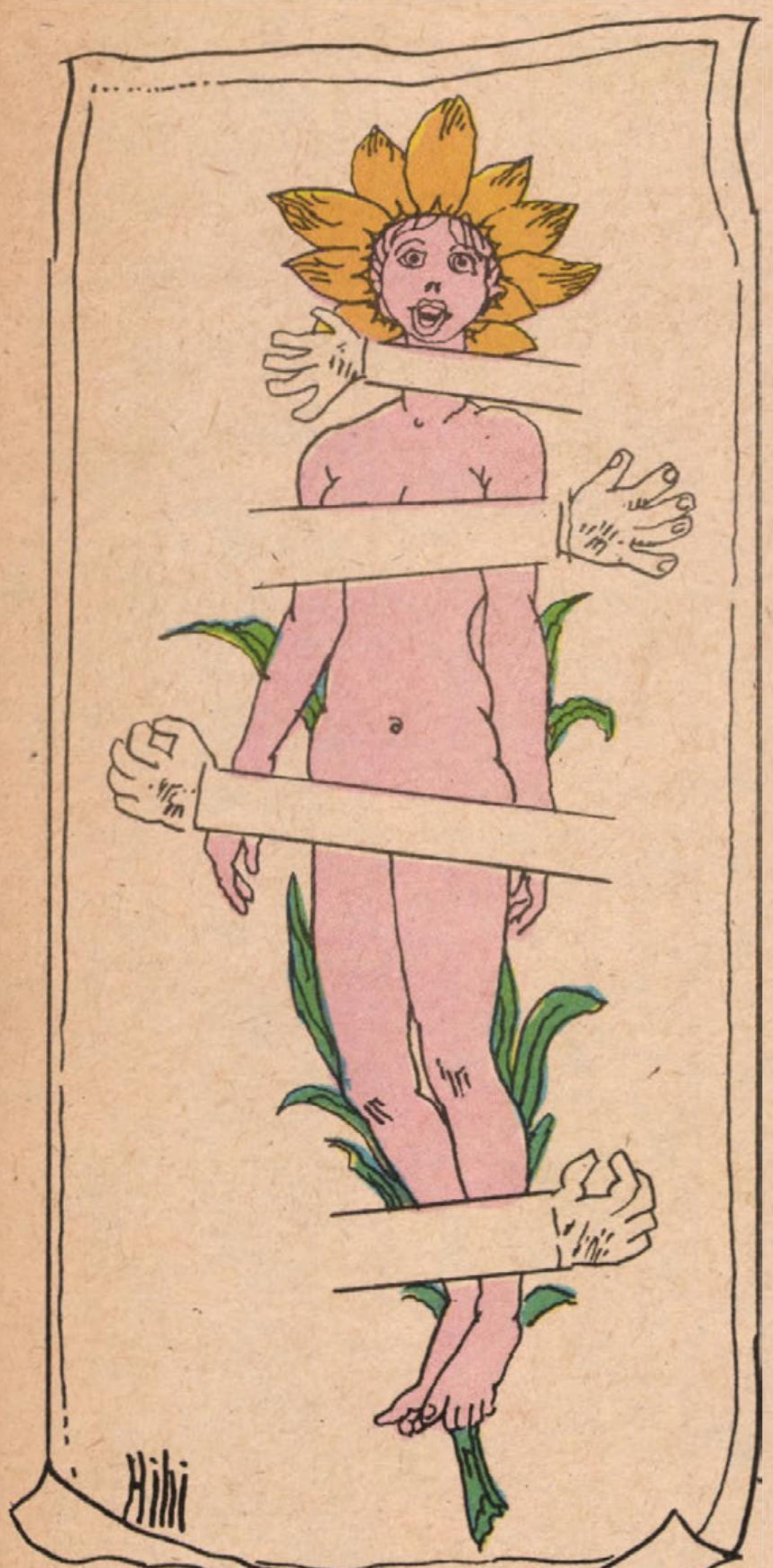

FORMATERVEZETT KÉSZÜLÉK

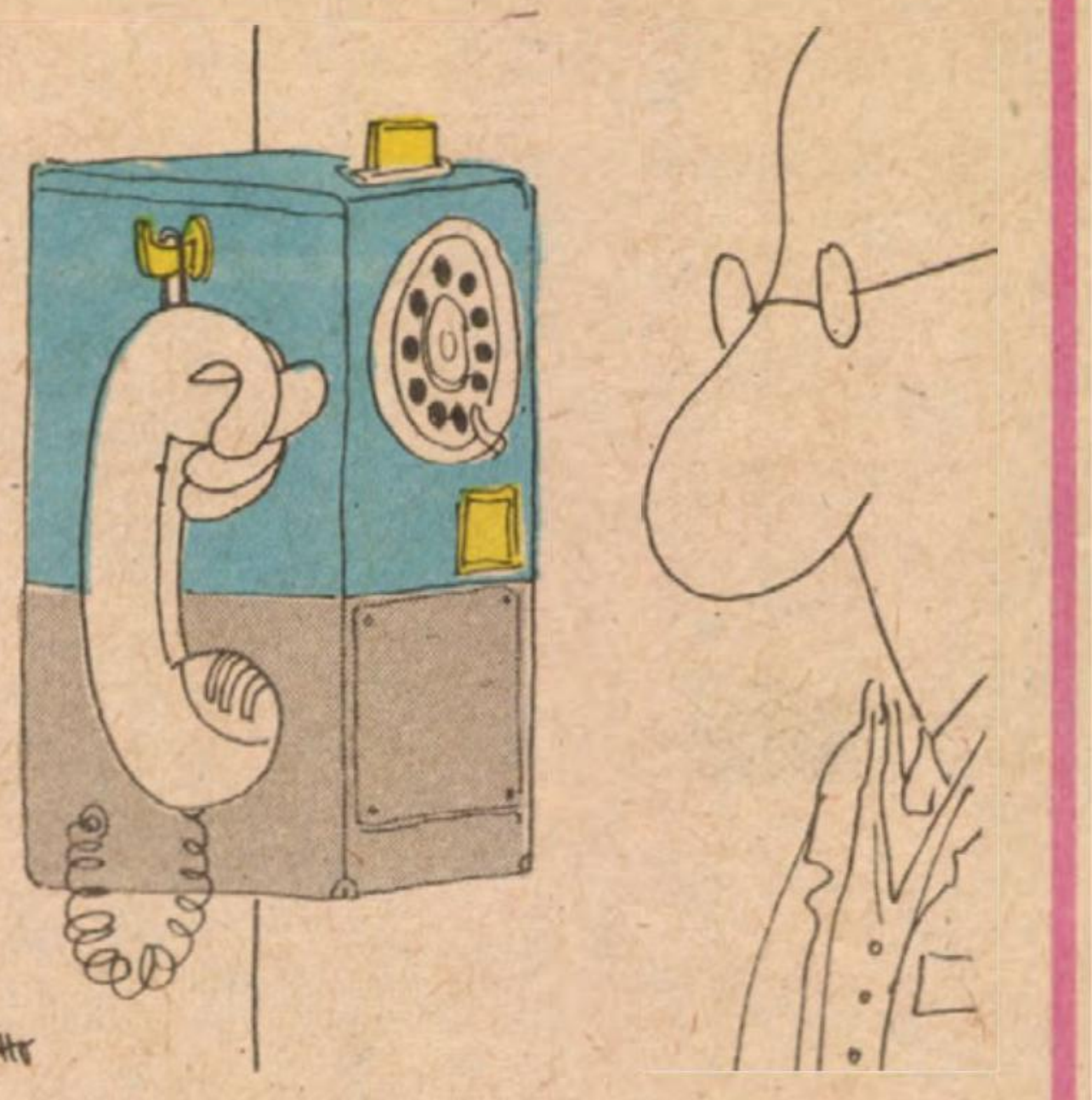

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két gyerek beszélget játszadozás közben:

— Vajon miért utaznak az emberek teveháton a sivatagban?

— Nagyon egyszerű: hogy bele ne menjen a homok a cipőjükbe!

*

— Nekem azt mondták, hogy maga szereti a zenét.

— Ez igaz, de azért ne zavartassa magát... játsszon tovább!

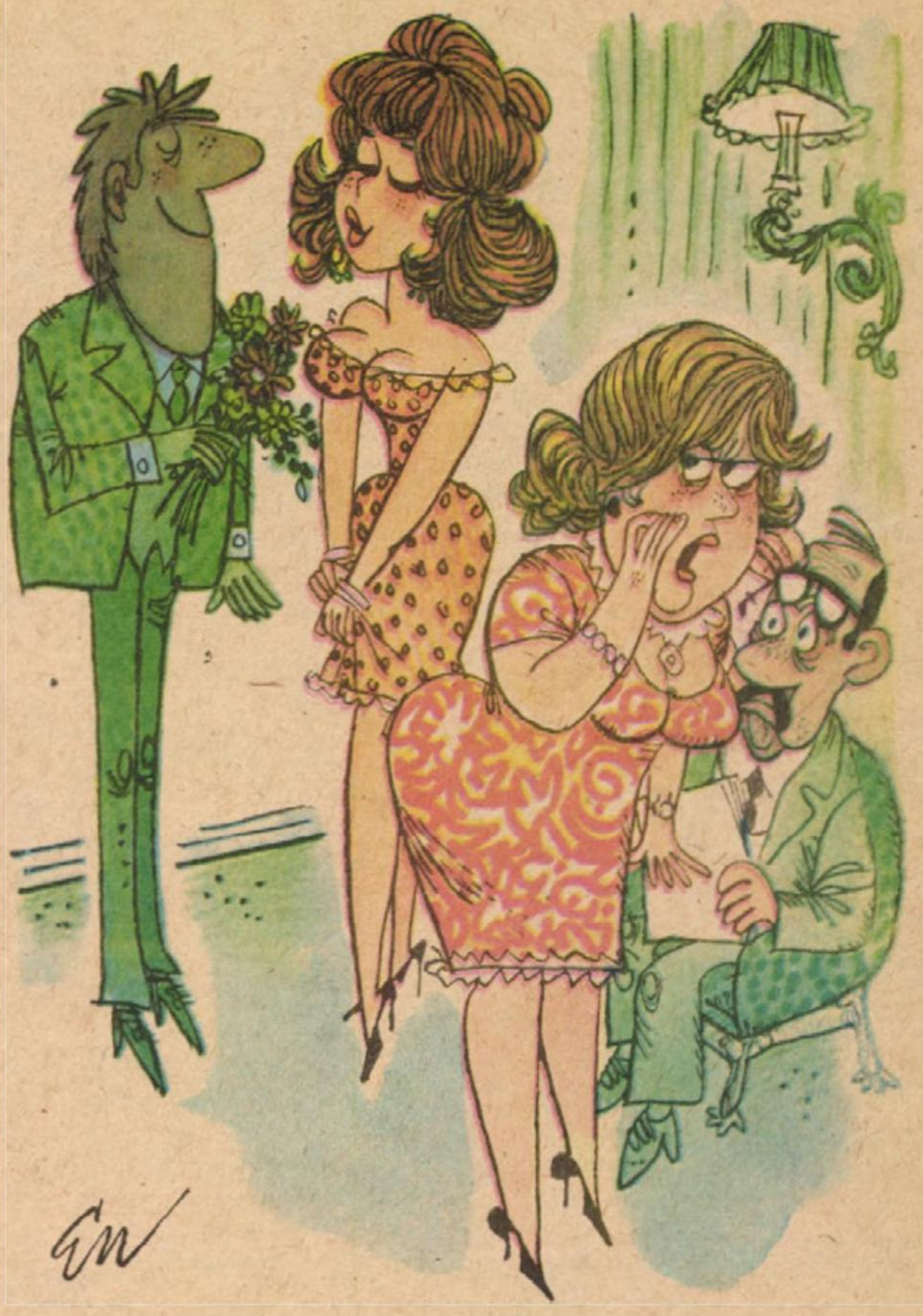

– Ez nekem nagyon gyanús! Anyák napjára kap virágot a lányunk.

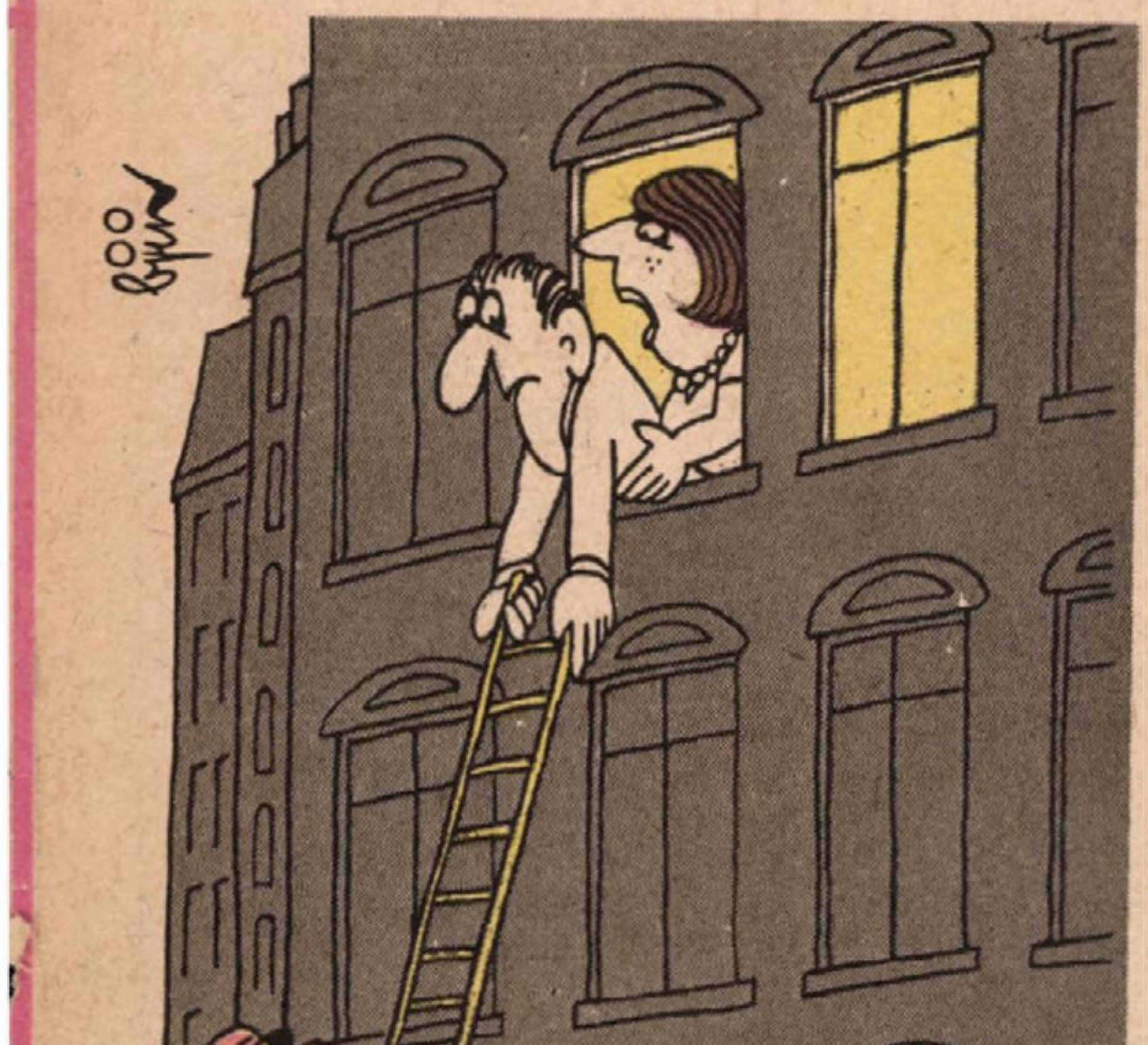

– Szégyellem beengedni a vendégeinket az elhanyagolt lépcsőházon keresztül...

ÉN ÉS ONEDIN

Az ószeres pontosabb volt, mint a legjobb svájci óra. Minden reggel nyolc órakor felhangzott bérházunk udvarán az ordítása: „Mindenfajta használt ruhát, cipőt, mindent veszek!"

Ma is kiabálást hallottam, órámra néztem, csak fél nyolc volt. Itt valami nem stimmel — tűnődtem és odafigyeltem. Azt hittem hallucinálok, mert tisztán hallottam: „Mindenféle ócska hajót veszek!"

Lenéztem az udvarra és legnagyobb csodálkozásomra miszter Onedint pillantottam meg. Felhívtam.

— Van eladó hajója? — kérdezte.

— Van! — válaszoltam és a vitrinemre mutattam, abban volt egy porcelán hajócska.

— Mennyibe kerül?

— Hálám jeléül ajándékba adom.

— Miért hálás nekem?

— Mert minden héten 50 percig édesdeden tudok szundikálni a folytatásos története mellett a fotelban.

Átvette a hajót, de meg sem köszönte. Hiú ember — gondoltam és néztem, amint kedvező tavaszi szélben kivitorlázott a szobámból. Igaz, zátonyra futott, mert az ajtó előtt egy székbe ütközött.

Utánakiabáltam:

— Legalább azt mondja meg, hogy kedves felesége hogy van?

— Folyton könyvel. A Keleti pályaudvaron vár, hogy jutok oda?

— Trolival. De előbb vegyen egyforintos sárga jegyet.

— Olyan drága? Murizni fog, hogy nem megyek gyalog és egy forinttal kevesebb jut majd egy új hajóra — válaszolta és a lépcsőház felé menet felvonta vitorláit.

Teltek-múltak a percek, egyszerre csak hallom, amint felhangzott a mindennapos kiabálás: „Ószeres, mindenfajta ruhát, cipőt, mindent veszek!"

Pont nyolc óra volt.

Palásti László

SZEMÉRMES
SZOBOR

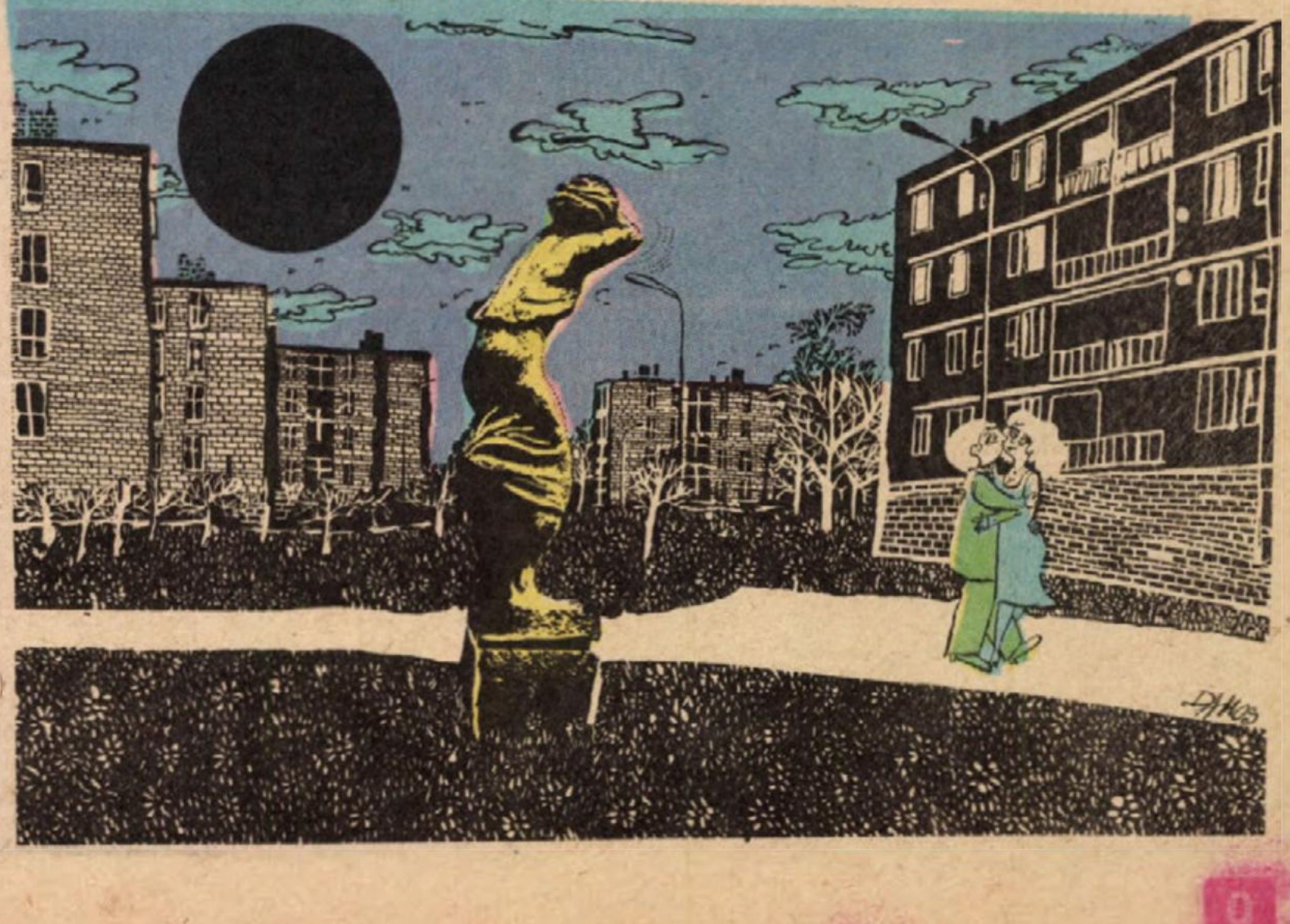

ITALBOLT 11,25

Adjon még egy féldecit! De ne csaljon, mert akkor haragos leszek. Így kell ezekkel bánni, öregem, ezekkel nem lehet kesztyűs kézzel beszélni, mert elpimaszodnak, mint a hasábfa.

Ez az első korty ma, reggel kilenc előtt be sem engedik a dolgozót az italboltba, a szorgalom, meg a korai felkelés nem számít. Ilyen időket élünk. Borzalmas. Mondom, ez az első korty ma, ami most jön, mert a többit nem számoltam, nem vagyok ellenőr, mint a Lanka Misi.

Ámde nem is kell nekem számolni, mert csodálatos ember vagyok, még nekem is feltűnök, nem győzök ámulni rajtam, mert pontosan tudom, mikor elég és mikor kell még egy féldeci. Még életemben nem voltam részeg, ezt mindenki tudja rólam, öregem, de ez a szemét mégis részegesnek nevezett engem! Sőt, még járt is a pofája, hogy így, meg úgy, nem lehet az sofőr, aki iszik, mert akkor reflexei vannak, vagyis támadnak. Még úgyszólván ki sem mondta, máris lekentem neki egyet, mert gyors vagyok, mint a sasfiók.

Na. Hát innen is láthatta, hogy vannak reflexeim, de benn a vállalatnál valóságos bűnszövetkezet működik ellenem. Többször be is mószeroltak a górénál, pedig rám aztán nem mondhatnak semmit.

Legyünk férfiak és tiszta fejjel, erős kézzel nézzünk szembe a tényekkel. Nekem, az én államom gyártja a féldeciket. Nyilván azzal a szándékkal, hogy megigyam őket. Hiszen ennek a boldogtalan italboltnak is teljesíteni kell a tervet, és kérdezem én, mi az istennyilát teljesítsen, ha nem fogyaszt a vendég? Ha meg fogyaszt, akkor meg mi mást fogyaszthatna, mint féldeciket, talán spanyol cipőket igyon kilencszázért, még jó, hogy kapni lehet.

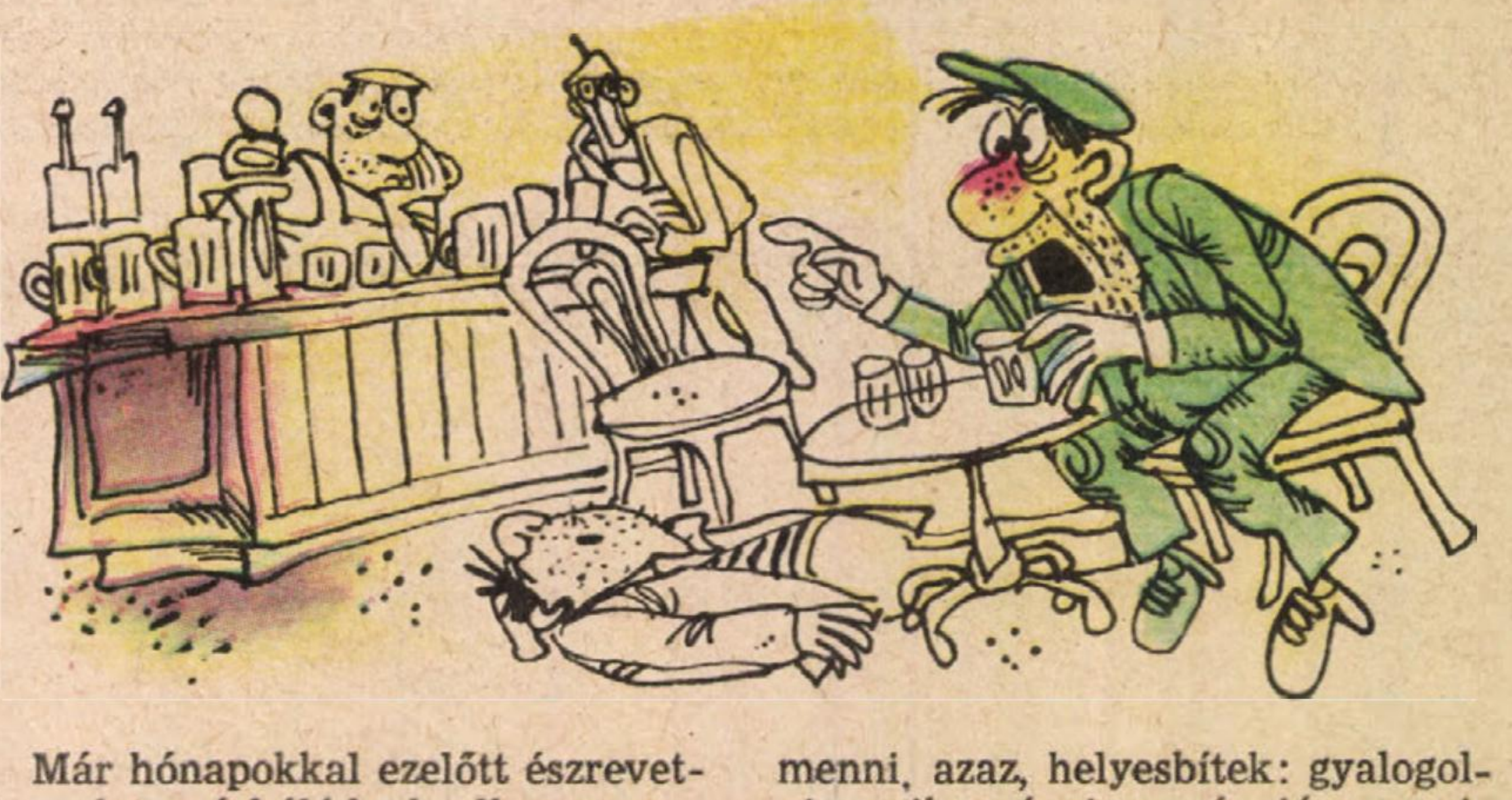

Már hónapokkal ezelőtt észrevettem, hogy áskálódnak ellenem, pedig, öregem, neked megmondanám, nincs abban semmi, soha egy kortyot nem ittam feleslegesen. Tizenöt éve vagyok sofőr, álmomban is elvezetem a kocsit, nem vagyunk gyerekek, nem mondom, hogy nem hörpintek fel kezdés előtt egyetlen féldecit, de csak udvariasságból, mert nekem aztán nem kell, de kérdem én, ki a fenének ártott meg reggeli előtt egyetlen féldeci? Mégis azt merte rám mondani az a nyomorult, hazug gazember: „Olyan részeg vagy, hogy menni sem tudsz!" — mintha gyaloglásra szerződtettek volna, és nem arra, hogy kocsit vezessek.

Ilyen éles rágalmakat szórnak rám, ha hagyom, hiszen feltéve, hogy menni sem tudok, kérdem én, hogy egy sofőrnek minek kéne menni, azaz, helyesbítek: gyalogolni, amikor úgyis a gép jár, vagyis a kocsi dolga, hogy gyalogoljon, vagyis görögjön, mint a dinnye, a keservit, hát nincs igazságom? Ilyen csacskaság miatt belekötni az emberbe, aki tudja, mi a kötelessége nekije ezekben a nehéz időkben.

Egy ember, aki tudja, amit tud, hiszen azért józan mindig, mert köztünk maradjon, itt mindig vizezik a féldeciket, hiába vigyáz az illető dolgozó, vagyis vendég, féldeci víz féldeci féldeci vegyesen, úgy hogy nem is jut rám egy falat féldeci sem, így aztán könnyű józannak maradni.

Hát engem aztán ne sértegessen emberfia, mert akkor emberhalál lesz, mondtam annak a féldecinek, vagyis javítok, félhülyének, aki nálunk beosztásban van, de azt sem tudja, mi a volán, és a kreszről azt hiszi, hogy az egy színdarab a bűnből meg a bűnhődésből a Vígszínházban.

Na. Hát itt van a magánélet. Mert ugyancsak mi lesz a világból, ha az emberiségnek bebeszélnek a magánéletébe, hogy mit iszik, mit eszik, aztán kirugdalják az embert, mert megivott egy pörköltcsirkét!

Ha hagyom. De nálam nincs rágalmazás, nálam lesújtás van, és ott csont törik, pofa be! Mert nálam, na, hozzál még egy féldecit, te szerencsétlen, hát nem tudja maga, mi a kötelessége a dolgozóval szemben, ha már szégyenszemre ide állították? Szedje a lábát és hozza a dolgozónak, ami jár neki. Jogorvoslásban élünk, ember!

Jól jegyezd meg fiacskám, hogy ebből a mai világban senki sem tud semmit, csak egyedül én tudok mindent, amit csak tudni lehet. Mert én nem nézem a tévében a mindenki iskoláját, mert nekem olyan fejem van, mint egy féldeci, vagyis minden benne van már a startnál, tehát nem vagyok rászorulva, hogy engem mások oktatgassanak, mint egy sertést.

Hiába, sok az ellenség, de az igazságnak győzni kell, mert én semmit nem akarok, csak a nyers igazságot ... mi a fene ... hol vagy, öregem, eltűntél, te is beálltál ellenségnek, akkor én kinek ugatok tulajdonképpen?

Királyhegyi Pál

LELKI SÉRÜLÉS

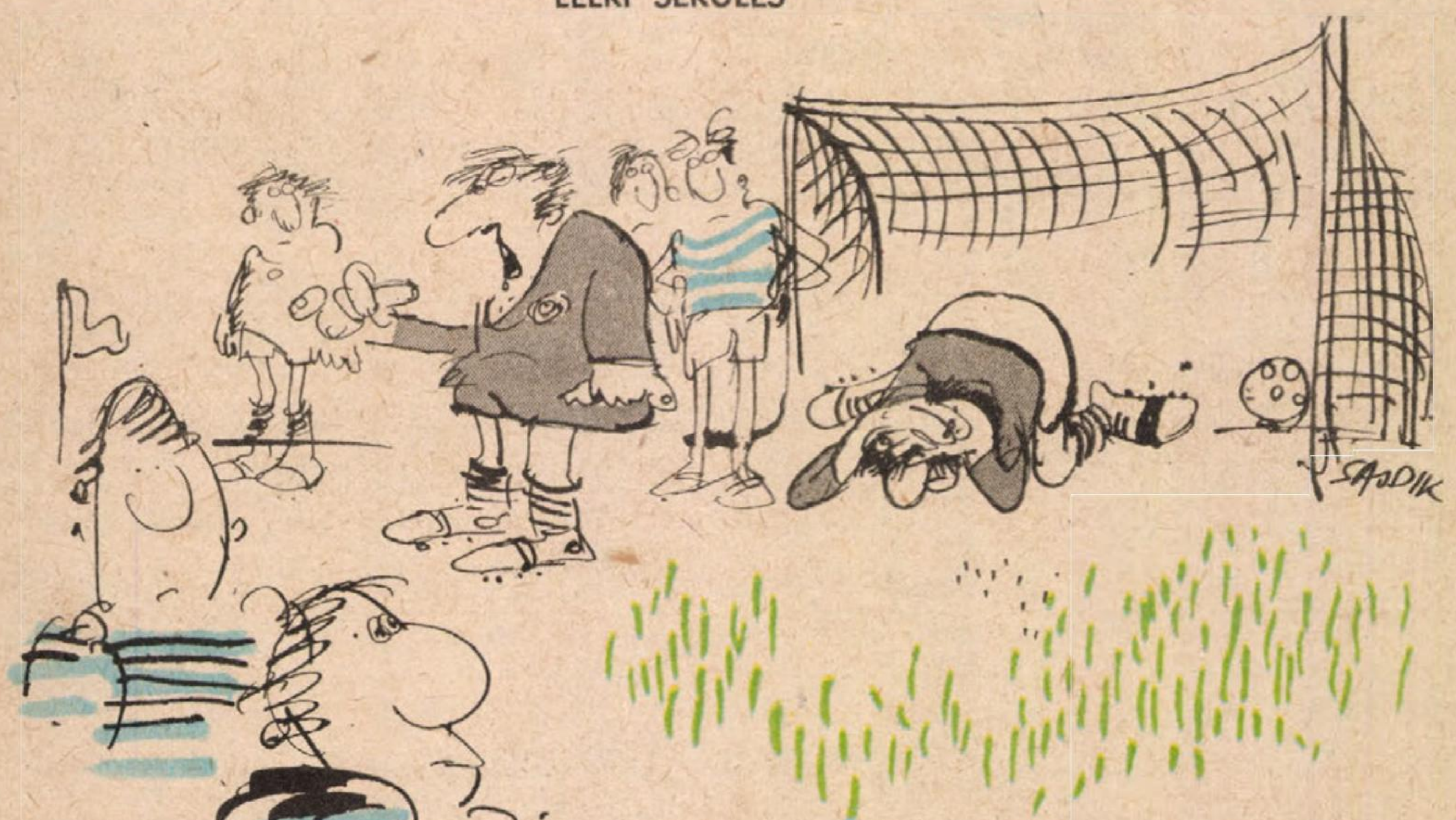

– Azonnal hívjanak egy pszichológust!

A JÖVŐ KONYHÁJA

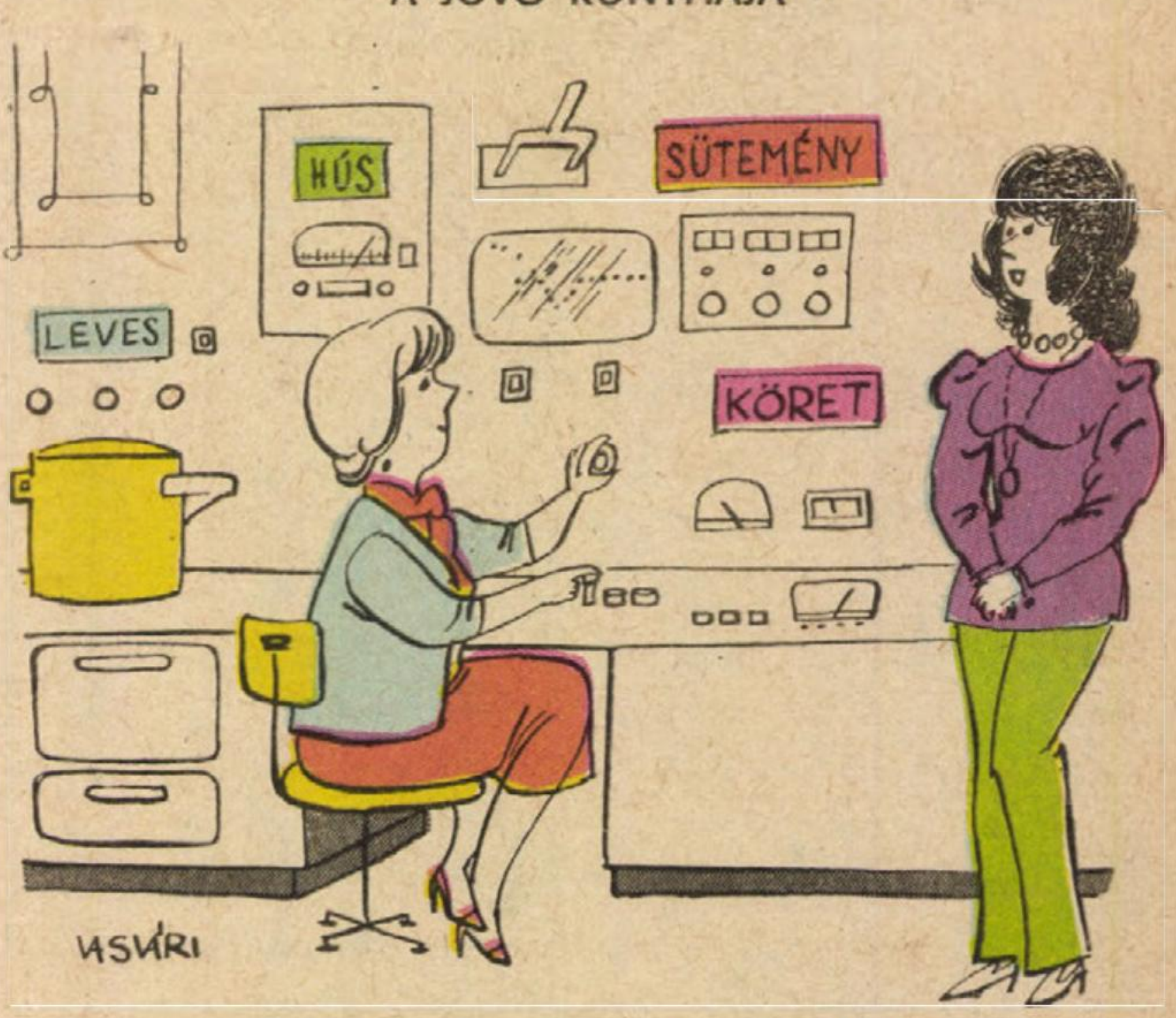

– Te hányas számrendszerrel főzöl?

TRIBÜN

Az angol labdarúgás új csillaga John Chiedozie, a Leyton Orient tizennyolc éves, fekete bőrű és villámgyors szélsője. Legutóbb, bajnoki mérkőzésen egy idősebb hátvéd kilencven percen át bottal ütötte a nyomát és az öltözőben így kesergett:

— Rémes volt. Mintha egy agárral kellett volna fogócskáznom.

A nyugatnémet futballvezér felesége panaszkodik:

— Szörnyű idegállapotban van a férjem. Mióta ő lett a menedzser, még a tévé előtt sem tud elaludni.

Én már öt éve minden este rendszeresen tornászom.

— Igen? És miért?

— A rendszeres torna megtisztítja a szervezetet a salakanyagoktól.

— Érdekes. Nekem elég, ha hetenként egyszer megfürdöm.

Két giliszta beszélget.

— Hol van az apád?

— Horgászni ment.

Grant Teaff, a Baylor egyetem rögbicsapatának edzője a tavaszi szezon előtt egy adogatógépet vásárolt. A gép az edzéseken remek szolgálatot tett, és Teaff azóta ezzel ugratja Lew Prestidge-et, a csapat másfél mázsás játékmesterét.

— Ez a gép nemcsak pontosabban passzol, nemcsak gyorsabb, hanem még szebb is nálad.

(p. p.)

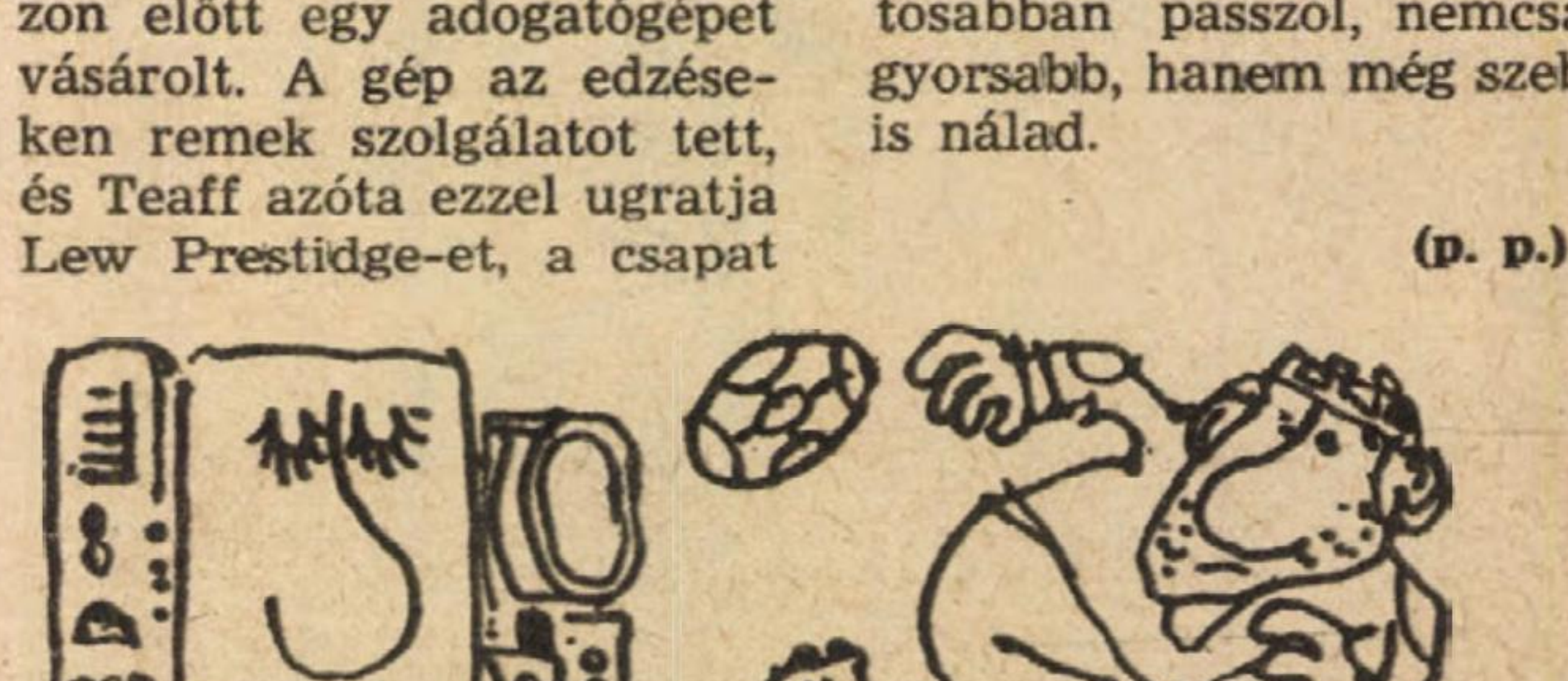

Kamasz

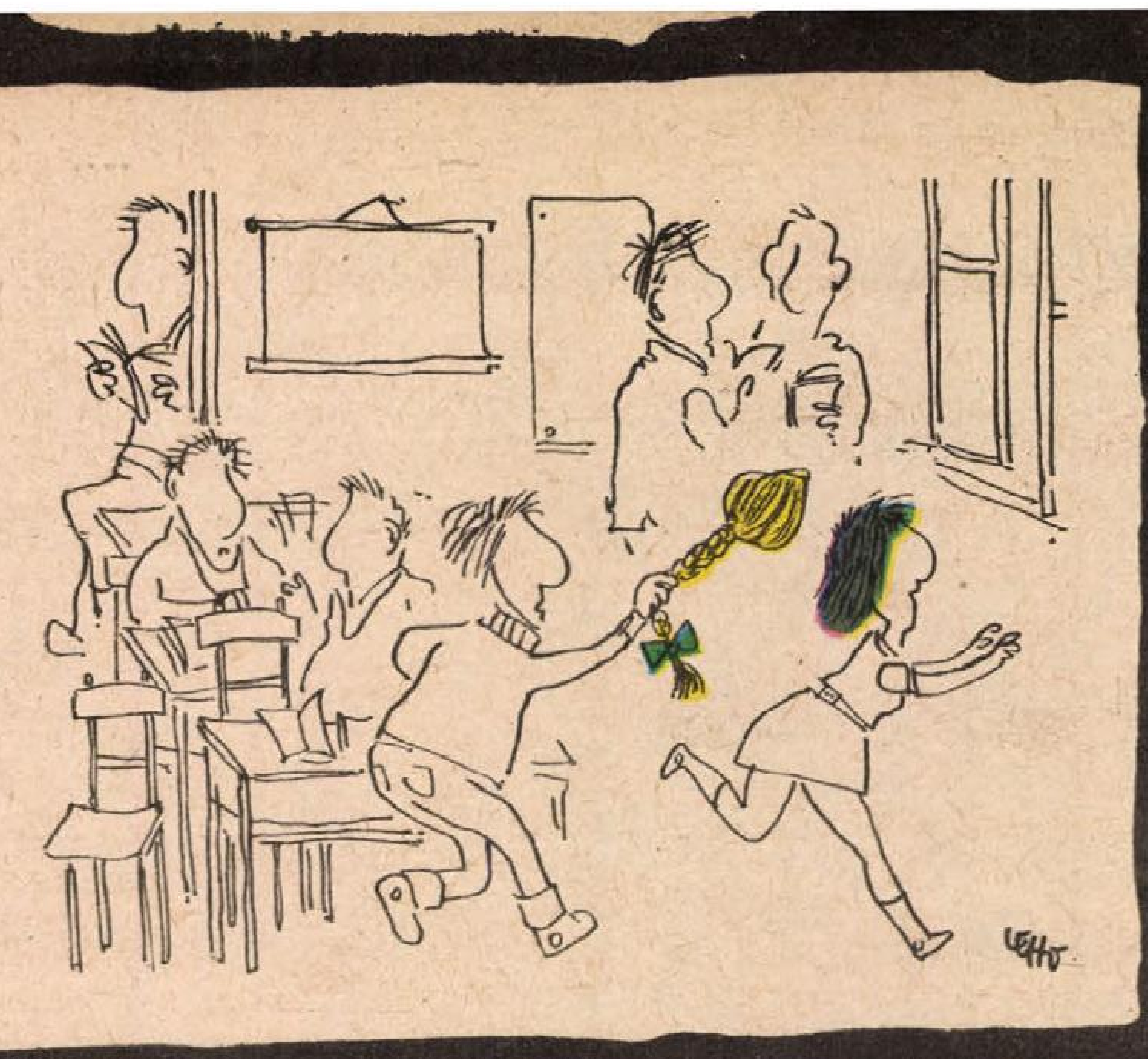

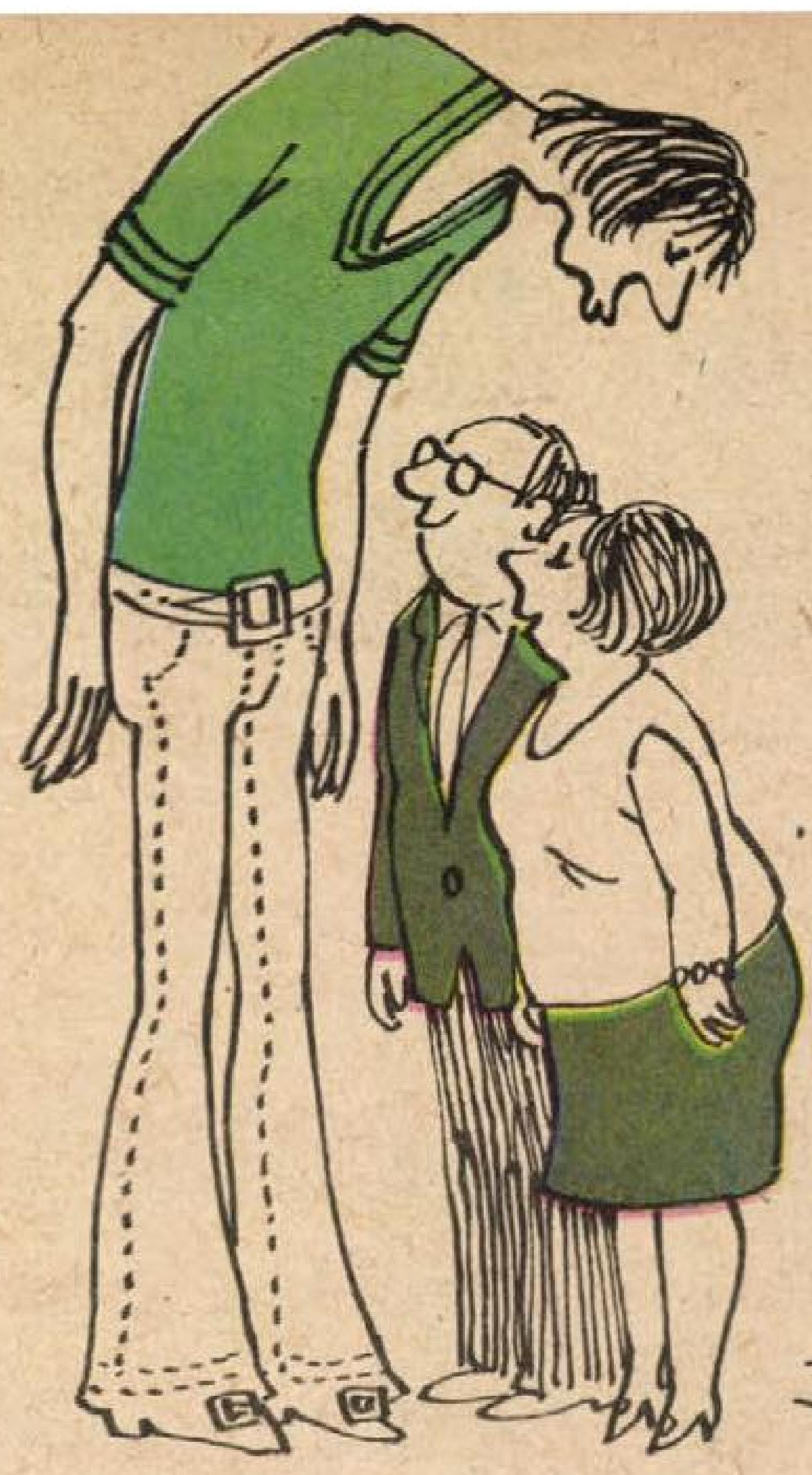

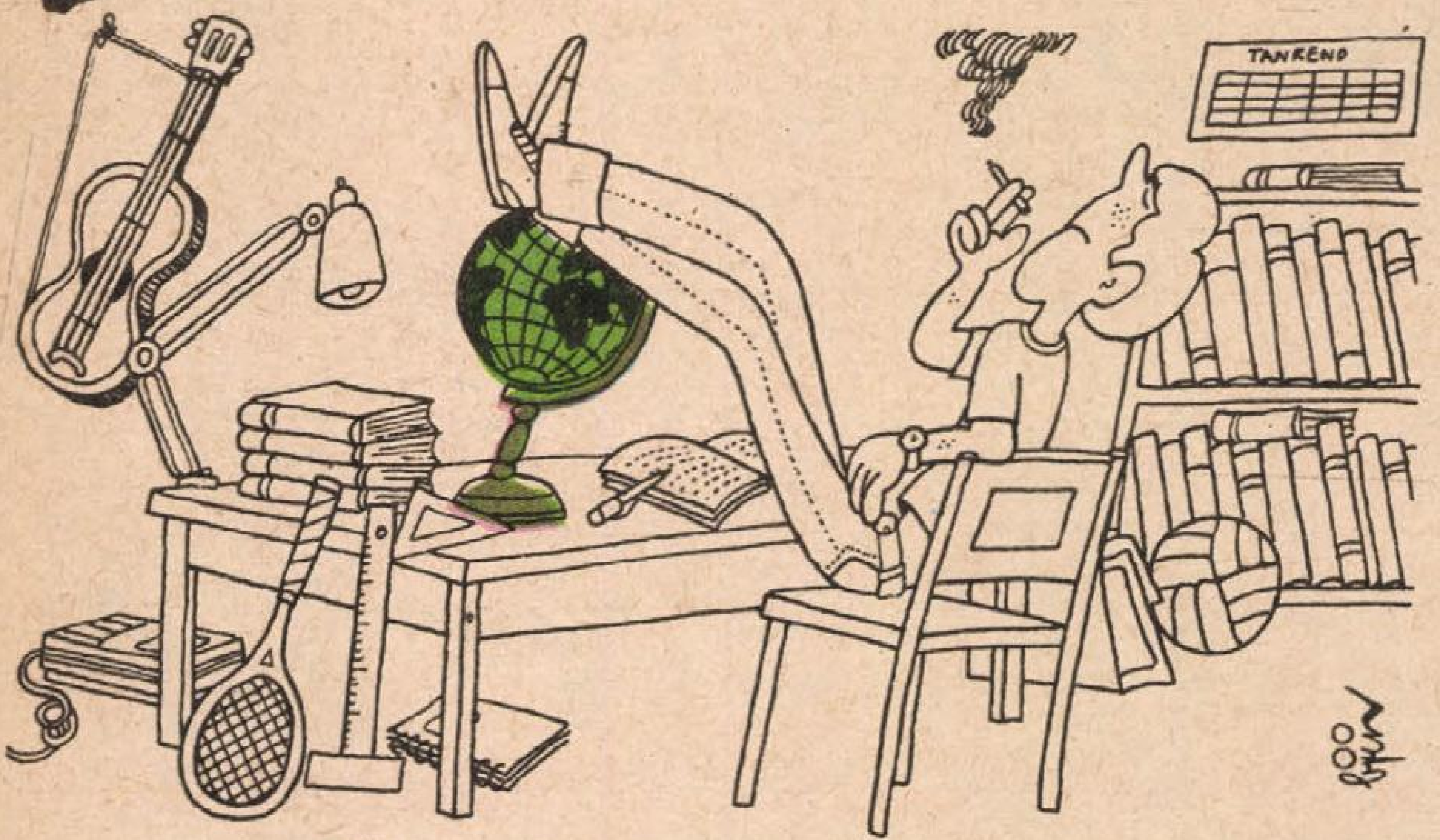

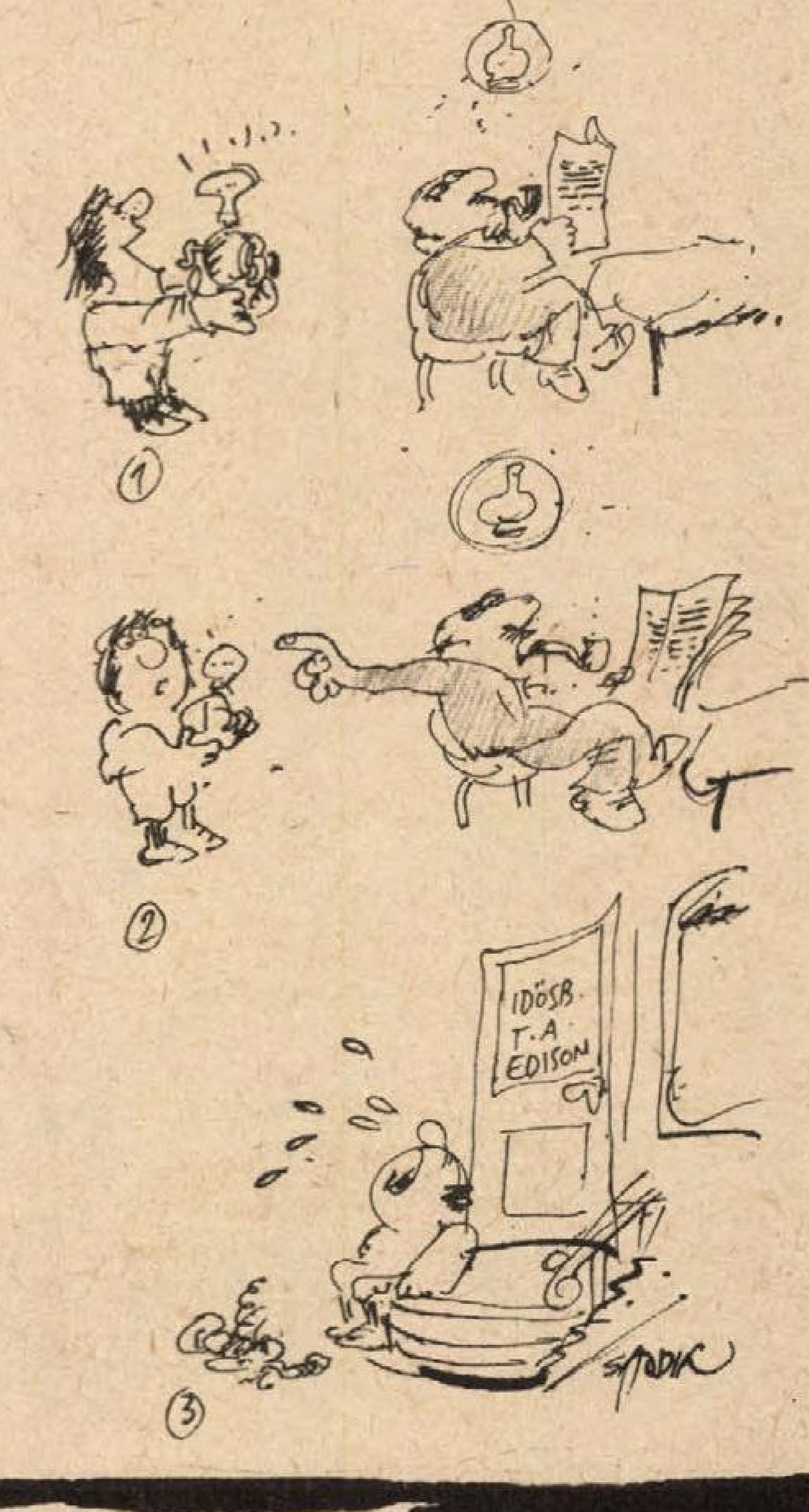
①
②
IDÖSB. T. A. EDISON
③
SADIK

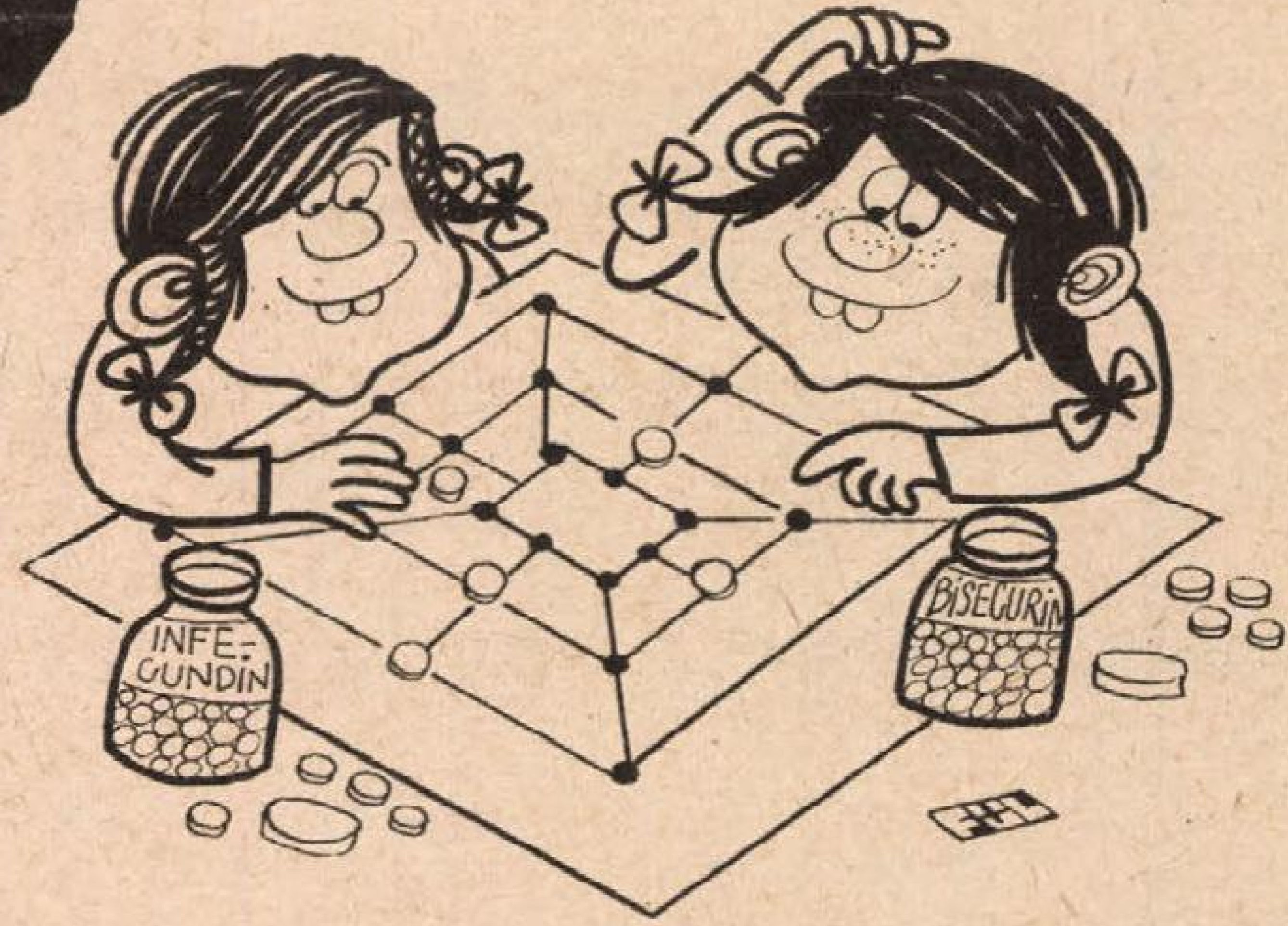
INFE-GUNDIN
BISEGURIN

LEHOCZKI, BRENNER, BALÁZS-PIRI, SADIK, FÜLÖP, HEGEDŰS, VÁRNAI

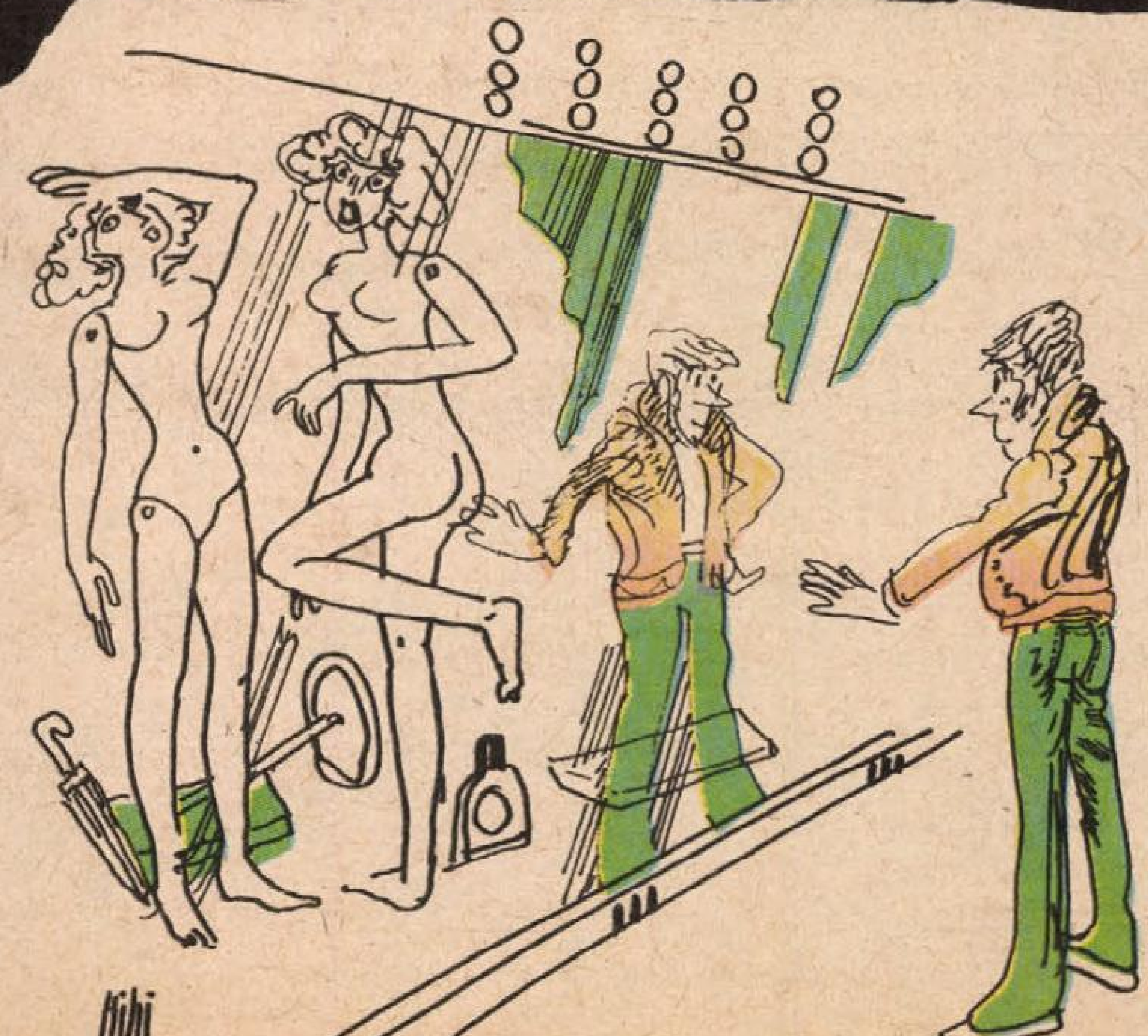

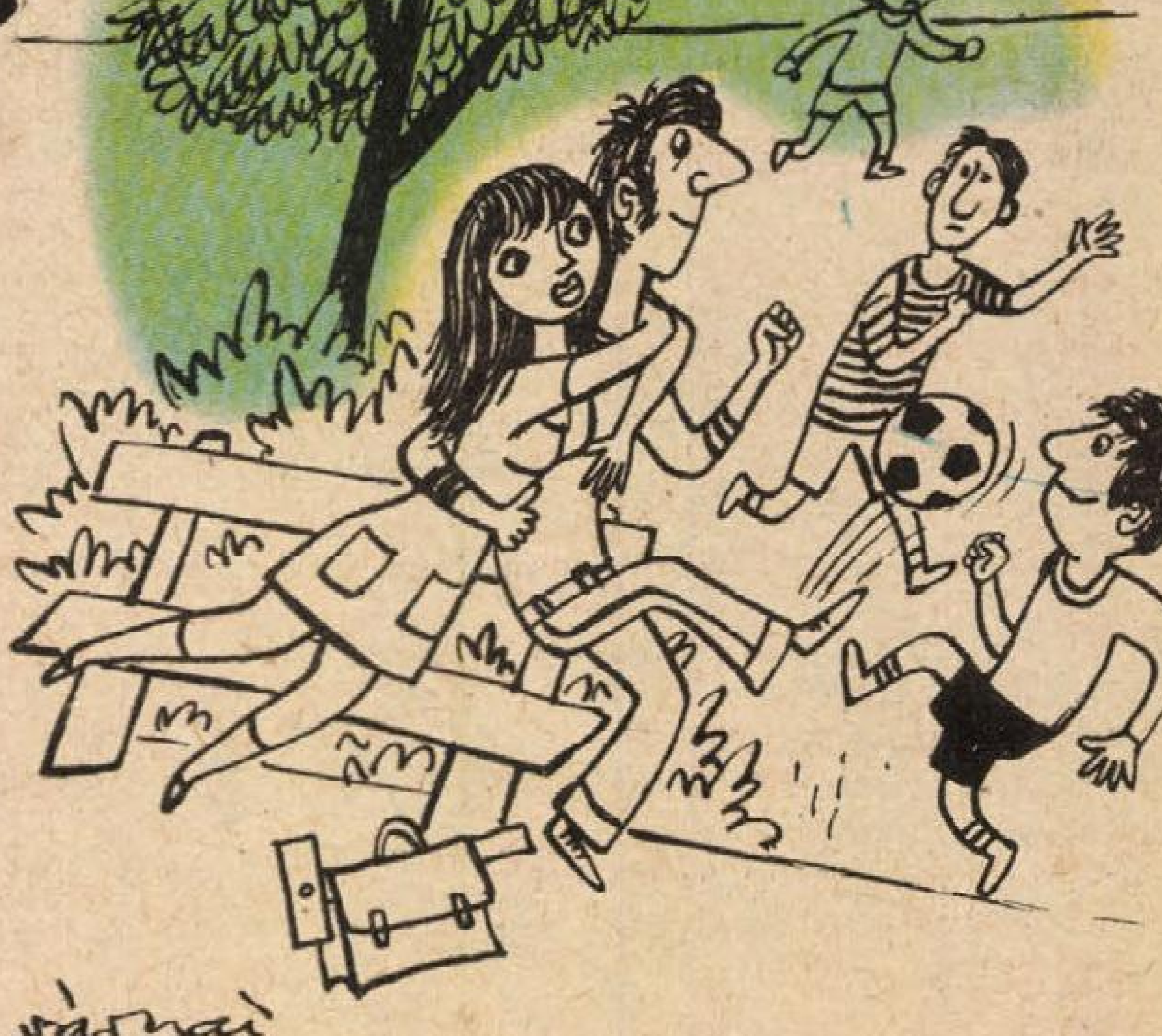

IMPORT HUMOR

LÁNGÉSZ

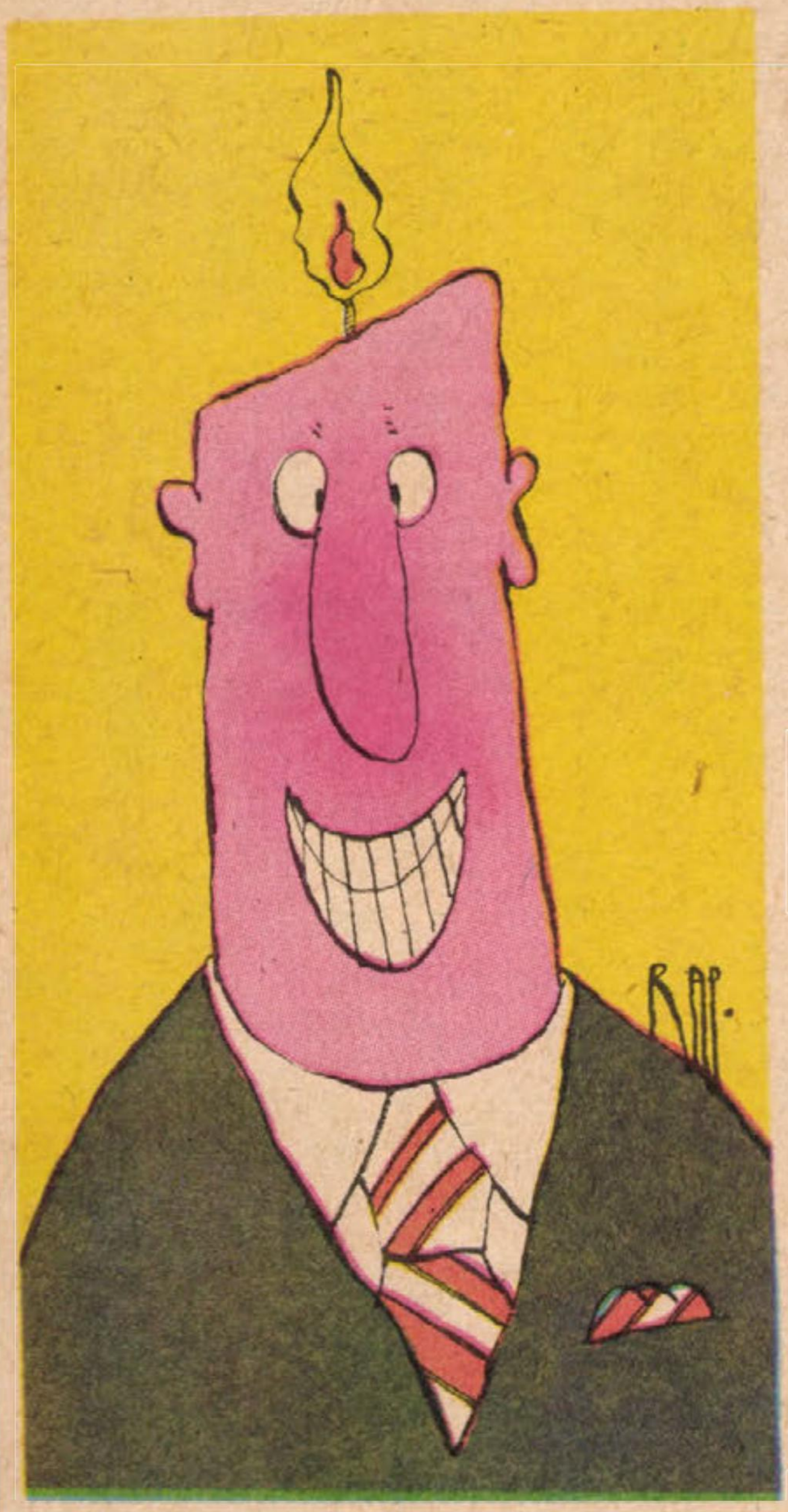

MUNKAFEGYELEM

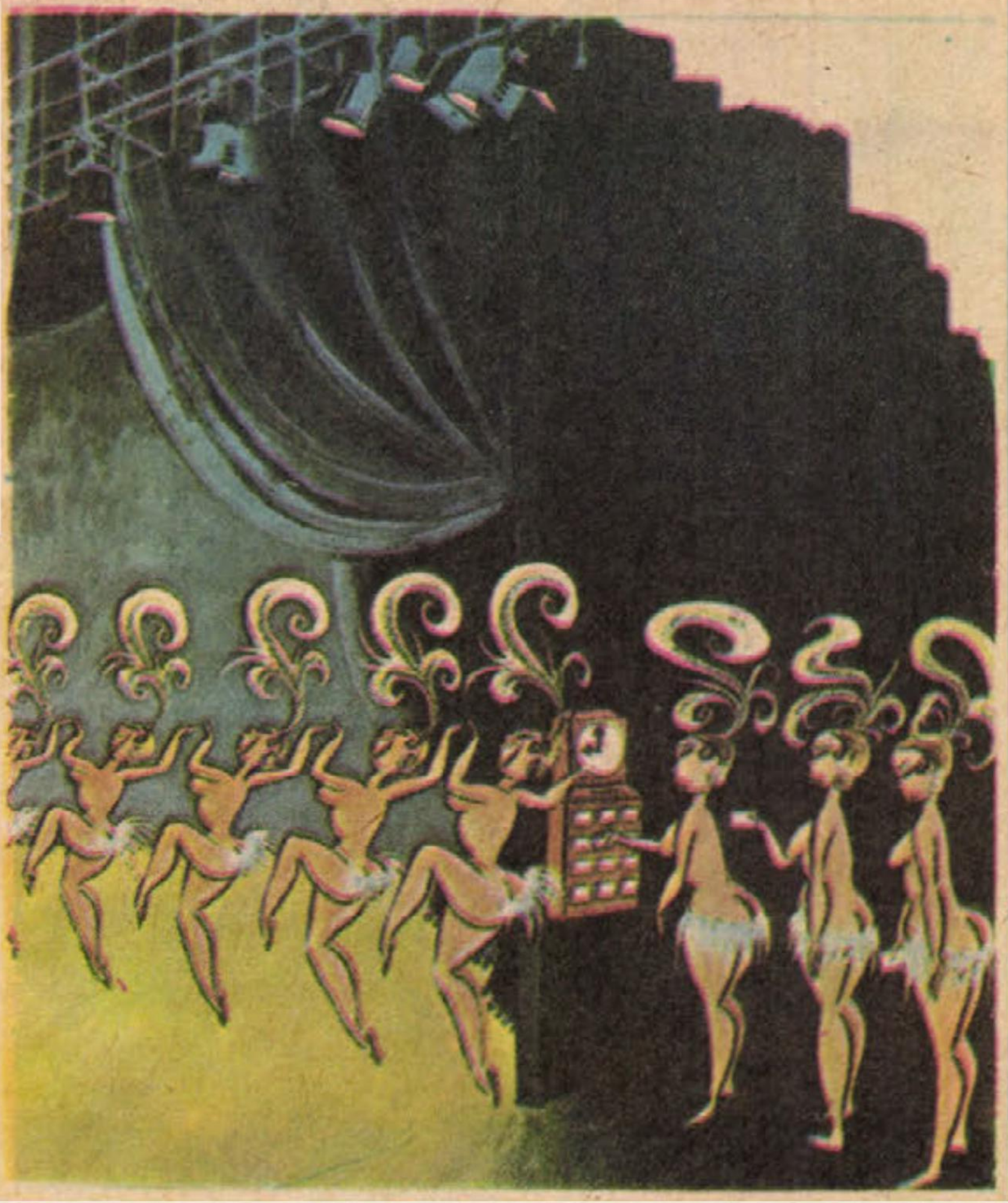

SZÍVÜGY

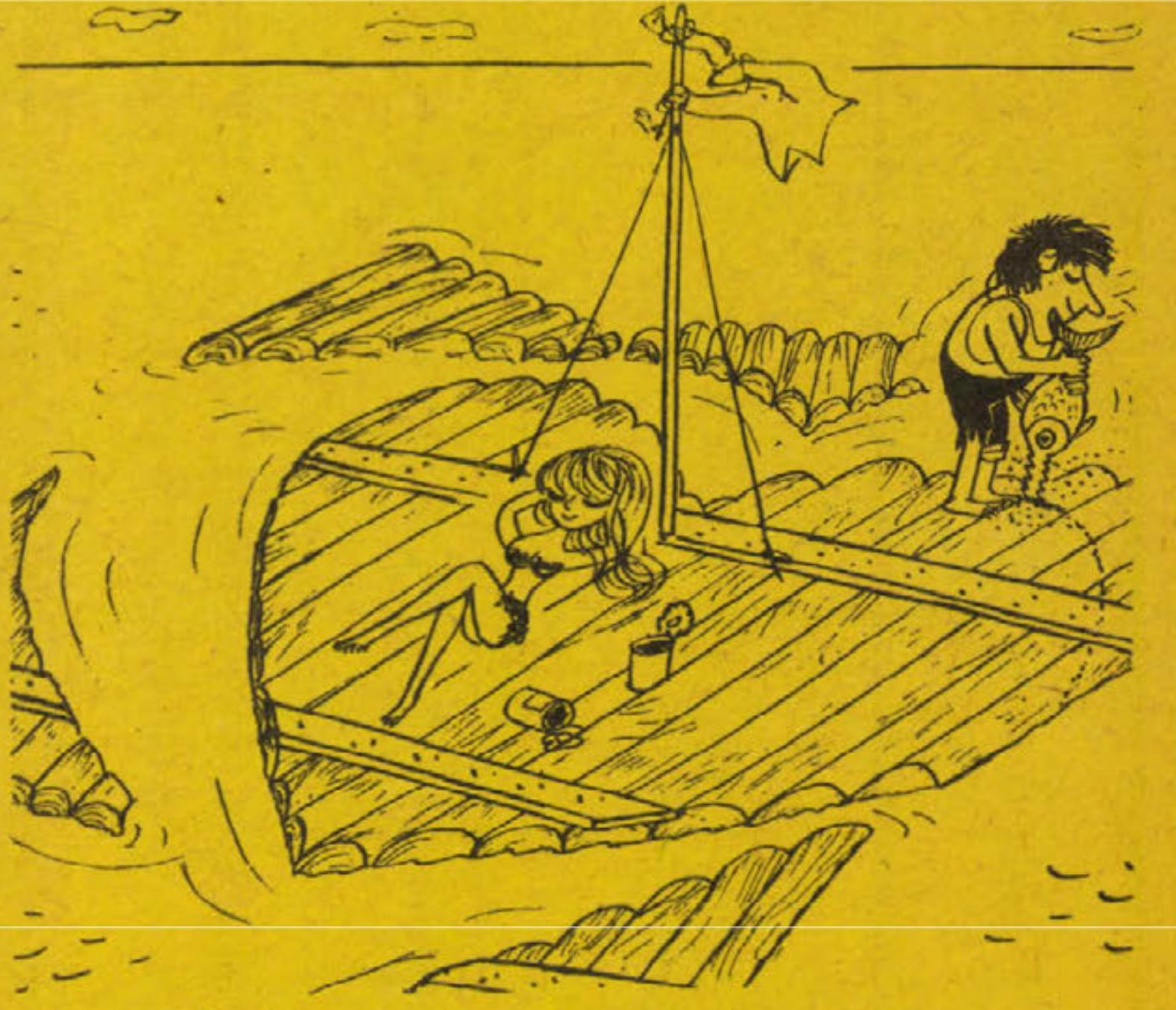

STRUCCOK

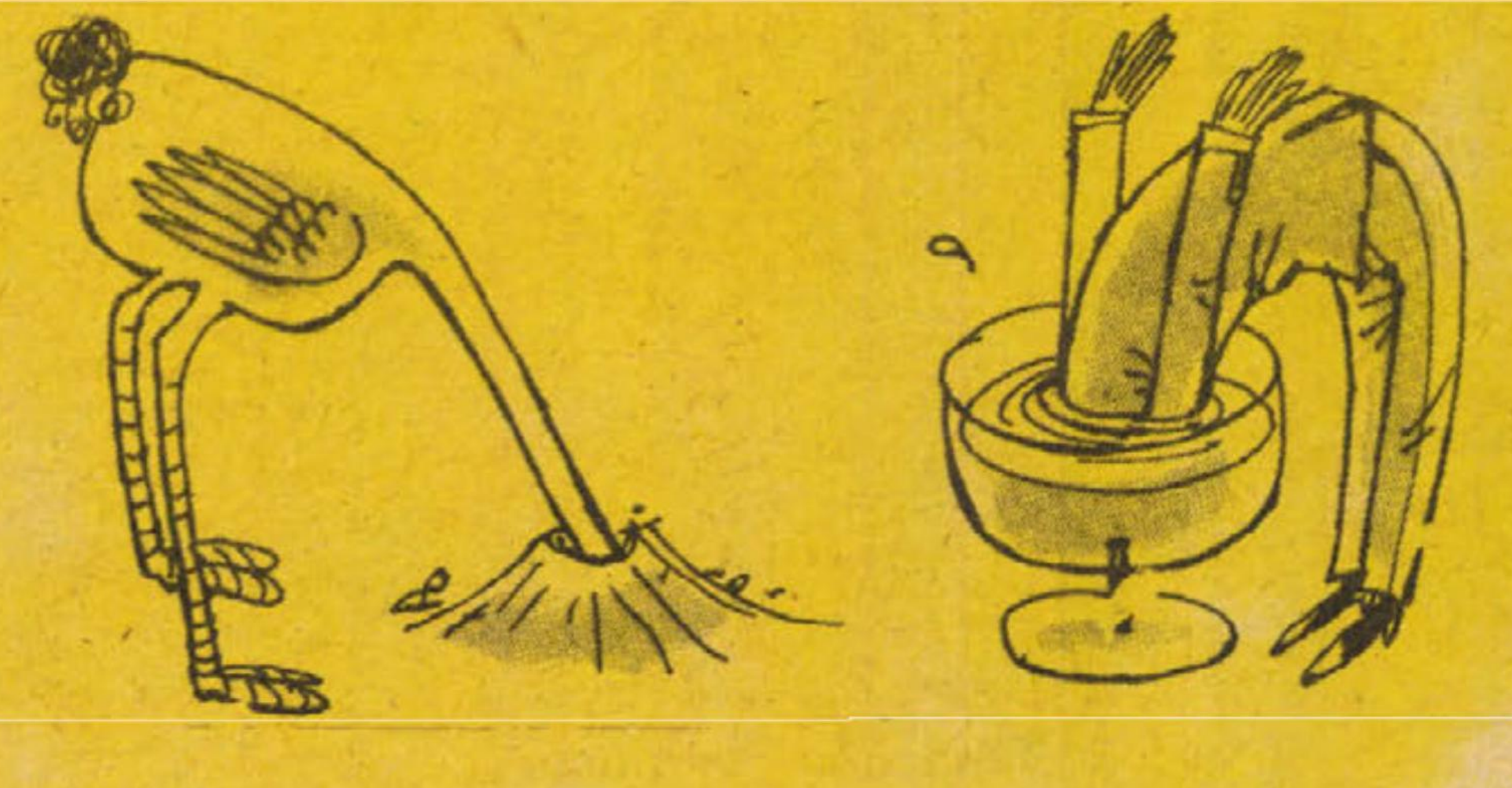

VÍZIÓ

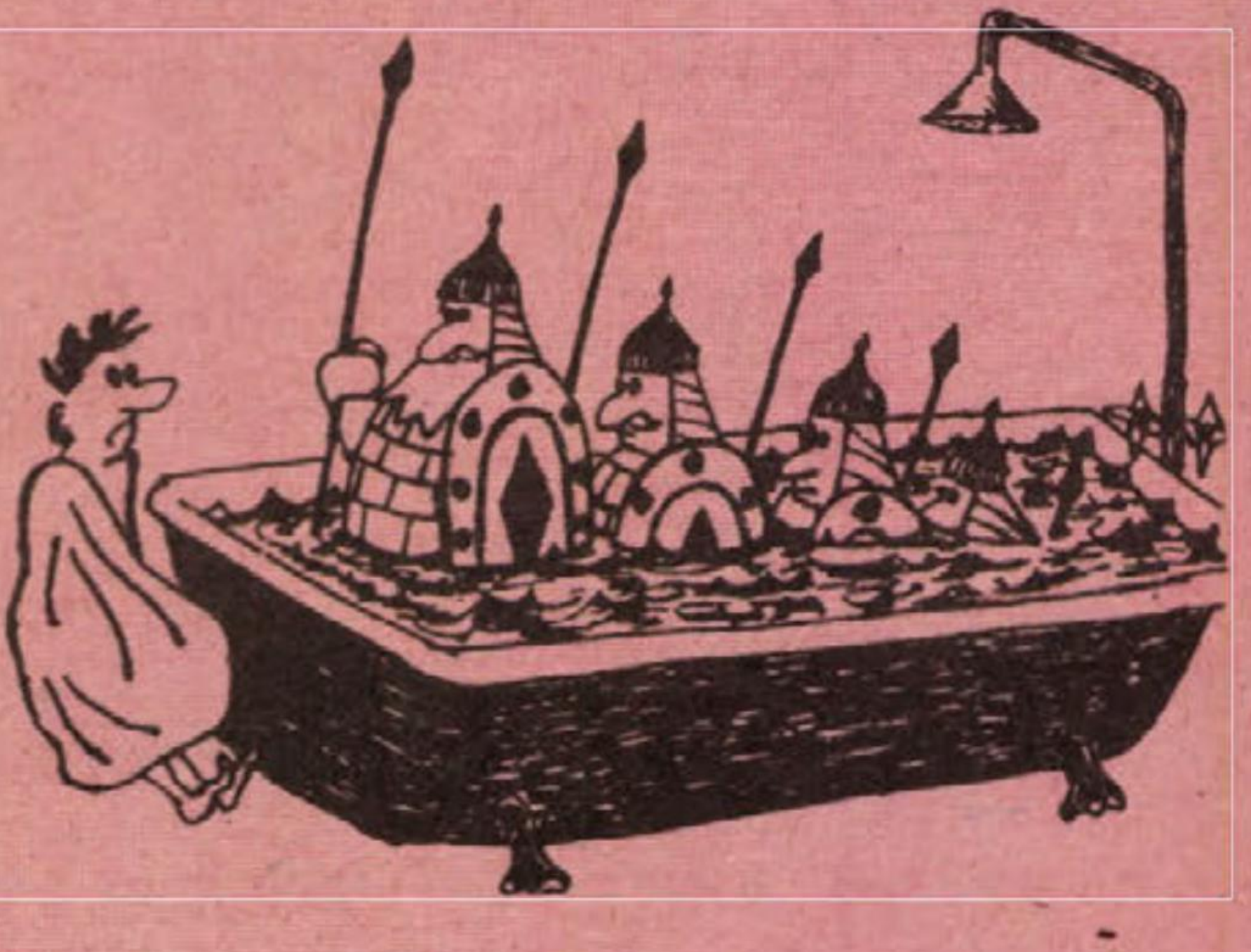

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

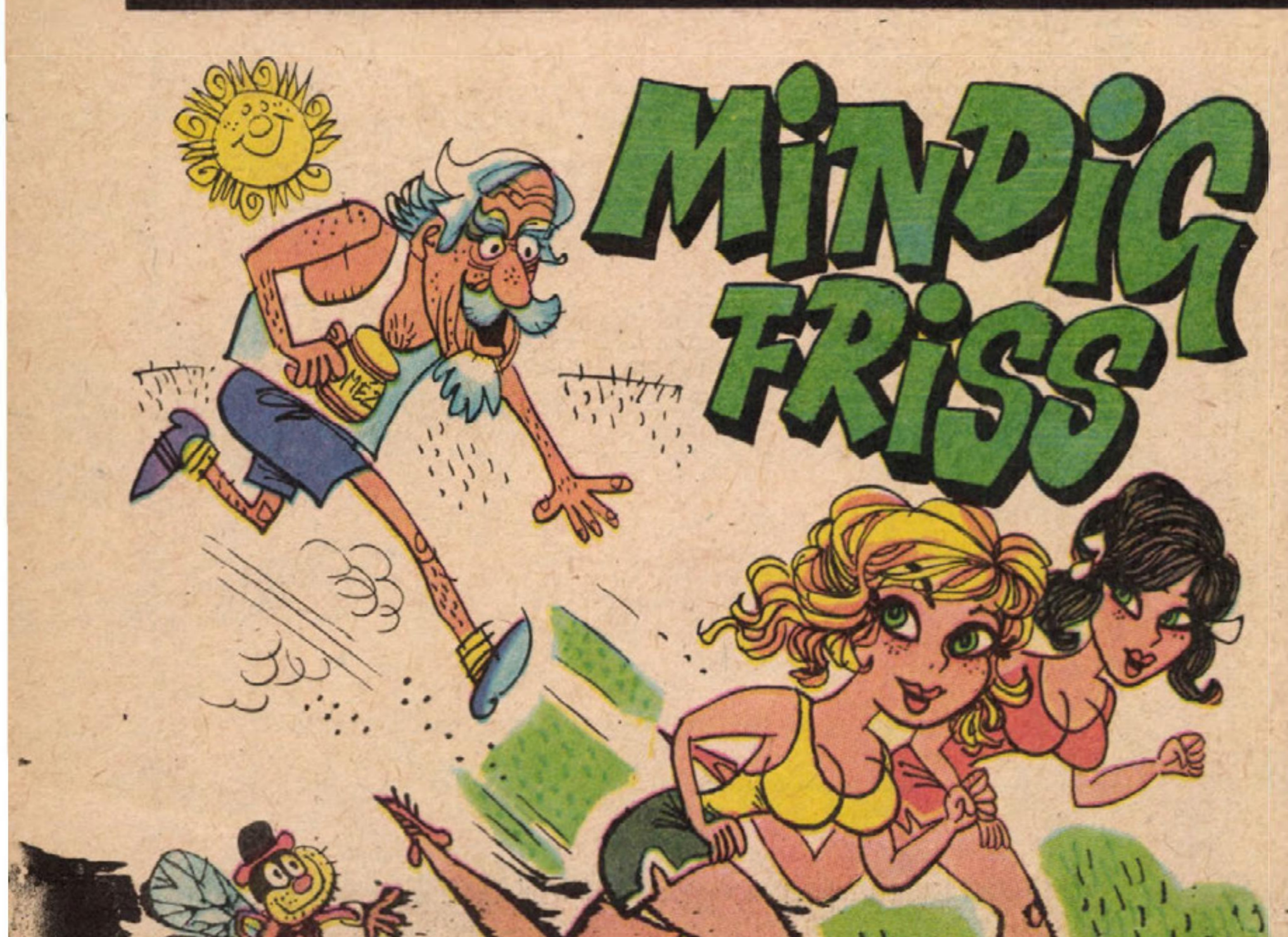
MINDIG FRISS
MÉZ
MARAD,
HA MÉHPEMPŐS MÉZET FOGYASZT!
FORGALOMBA HOZZA A
HUNGARONEKTÁR

SZEMÉLYI KÖLCSÖN

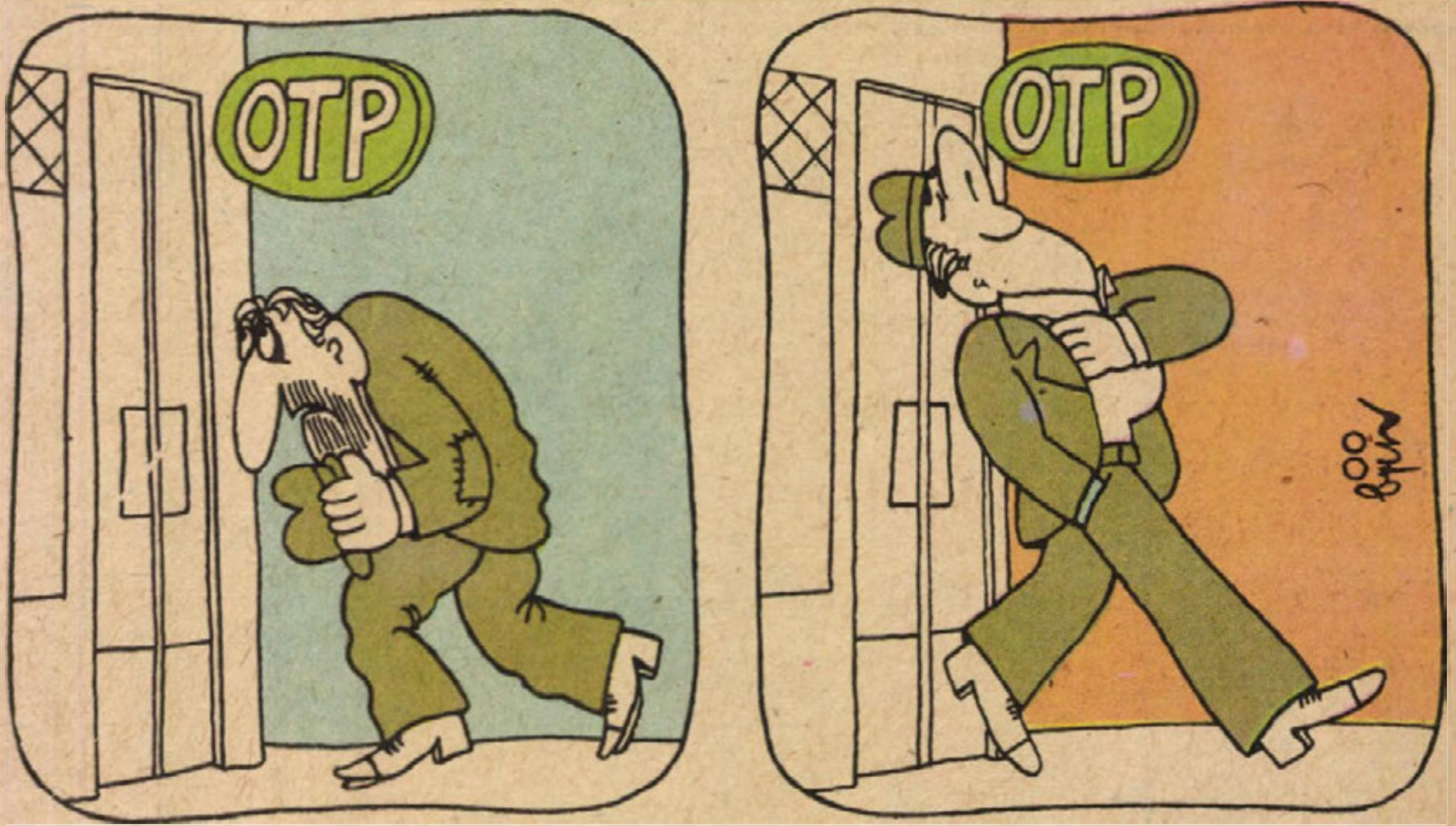

Ilyen volt . . . . . . ilyen lett.

FEKETE HUMOR

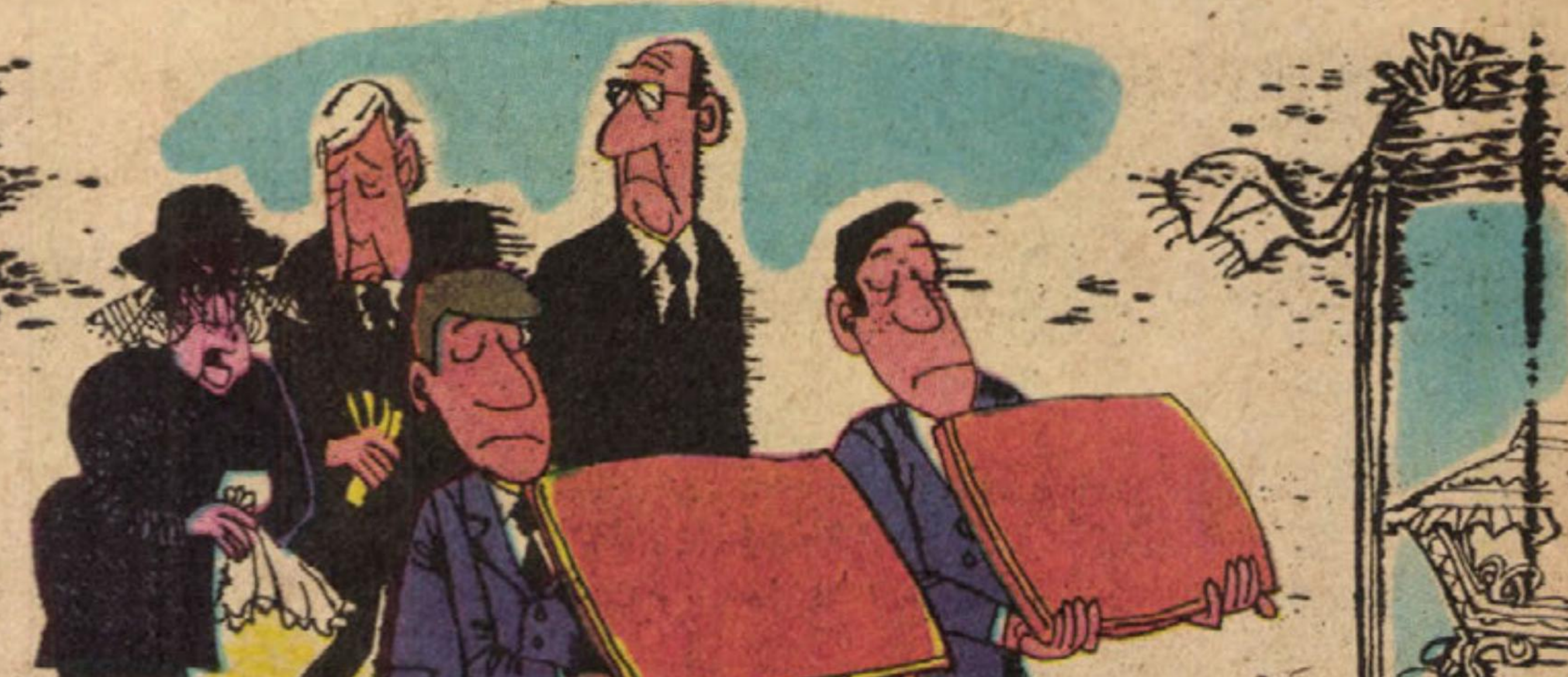

– Ó, az én drága férjemet nagyon megbecsülték . . .

AZ OLVASÓ OLDALA

ENERGIA, ENERGIA

①

Plakát és valóság

Az energiatakarékosság közügy. Erre buzdít több nagy alakú (és nagyértékű) plakát országszerte, környékünkön is, a Rómaifürdőn. A plakáton sok kép és szöveg: „Évi 3 milliárd forint pazarlás", majd: „Kinek van erre energiája?"

Az egyik ilyen „pazarló" plakátot éppen oda ragasztották, ahol évek óta talán egy tízemeletes lakóház fűtéséhez elegendő gőzenergia száll a levegőbe (kb. 10 emelet magasba) éjjel-nappal. Szinte fáj. Ez a „gazdag" vállalat: a Budai Élépszer V. központi telepe. Sem jogelődje, a BMG, sem az Élépszer nem veszi komolyan az energiatakarékosságot. Hiába van a plakát mindössze egyméternyire a nagynyomású gőzkiáramlástól. (Lehet, hogy ez a plakátragasztó tréfája?)

Deczki Sándor
Bp., Kőrös u. 61. — 1038

②

428 villanykörte

Követendő példa: egyes brigádok üzemidő után végigjárják az elhagyott munkahelyeket, kikapcsolják az égve felejtett lámpákat és más energiafogyasztókat stb. Ezzel szemben nap nap után megdöbbenve tapasztaljuk, hogy a XI. kerületben, a Fehérvári úti új, háromszintes, korszerűnek mondott piac területén több mint 428 db villanykörte (közülük a legkisebb égő is 60 W-os) éjjel-nappal, hétköznap és ünnepnap, télen-nyáron egyfolytában világít, illetve be van kapcsolva az áramkörbe. Az ott árusítók azt állítják: azért nem tudják nappal eloltani a feleslegesen égő lámpákat, mert valamennyi lámpát egy közös kapcsoló oltja és az alagsorban nappal is kell világítás. De ez mégis pazarlás és remélem: az elektrotechnika mai fejlett színvonala mellett mégis találnak megoldást az illetékesek. A XI. kerület lakóinak egy kis csoportja nevében:

L. J.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas 14. száma Levelesládánkból rovatában megjelent levéllel szemben közöljük, hogy váci boltjainkban az üdítő italok bőséges választéka állt a vevők rendelkezésére, Coca-cola is, csak a Pepsi-colát árusító boltok köre korlátozott, ritkább szállítási időközökkel. Korábbi hatósági és vállalati vizsgálat alapján a szeszes italok szabálytalan elhelyezése és arányainak túllépése miatt az ABC vezetője ellen eljárás van folyamatban.

Révay János igazgató
Vác és Környéke Élelmiszer
Kiskereskedelmi V.

Levelesládánkból

Szilágyi Lászlóné debreceni olvasónk (Szabadság útja 85/a — 4028) szerint **szebbnél szebb paplanokat** árul a kereskedelem. Annál nagyobb a bosszúság, hogy az első használat után a paplan szélén kibomlik a varrás. Olvasónk ilyenkor elkezdi különböző színű cérnákkal (hogy miért különböző színűekkel, azt nem árulta el) visszavarrni, de, kérdi, mit tesz ilyenkor egy fiatalasszony, aki időhiányban szenved? Eldobja a paplant? A választ, gondoljuk, csak a szél, vagy esetleg a Röltex ismeri...

A Kőhát utca kevés eső után

szinte járhatatlan, panaszolja *Bodányi Béláné* (Bp. József körút 82. — 1085). Budaörsön van a Kőhát utca, amely eső után veszélyesen csúszik. A lakók egyik évben leraktak néhány cementlapot, hogy legalább az amúgy is meredek legrosszabb részen gyalog el tudjanak járni, az út többi részére pedig betontörmeléket hozattak. Az utóbbit a budaörsi Tanács megtiltotta, mondván, hogy van más utca is, amelynek rossz az állapota, előbb azt kell megcsinálni. Úthengert sem adtak, így az eső hamar lemosta a felhordott törmeléket. A gyalogosok pedig csúszkálnak az agyagos sárban.

Pontos idő helyett pontatlant

mutat a hűvösvölgyi autóbusz-végállomáson, a tér közepén álló oszlopon a kettős óra. Az egyik is, a másik is siet, de úgy, hogy soha sem érik utol egymást — írja *Padányi Lajos* olvasónk (Budakeszi, Erdő u. 64. — 2092). Hol az illetékes, kérdi, aki intézkedne? Helyes lenne az utcai órákat gondosabban gondozni, mert nemcsak a hűvösvölgyivel van baj, sokszor áll a budagyöngyei és a Moszkva téri is.

TÜCSÖK és BOGÁR

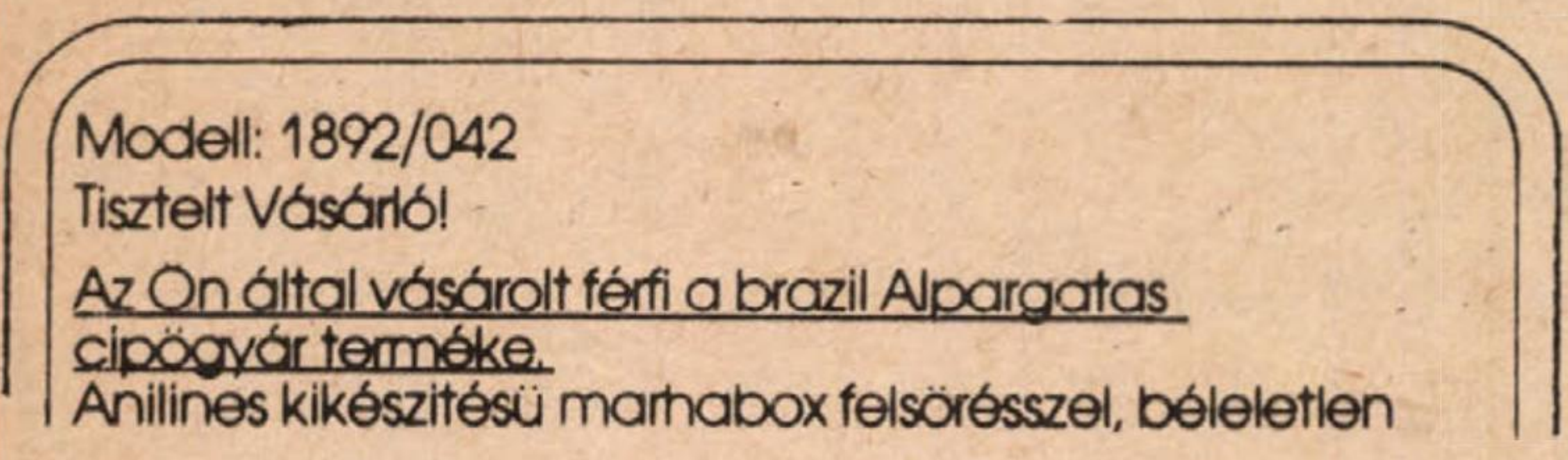

Modell: 1892/042
Tisztelt Vásárló!
Az Ön által vásárolt férfi a brazil Alpargatas cipőgyár terméke.
Anilines kikészitésü marhabox felsörésszel, béleletlen

Hölgyvásárlók, vigyázat!

(Beküldte Száraz István, budapesti olvasónk)

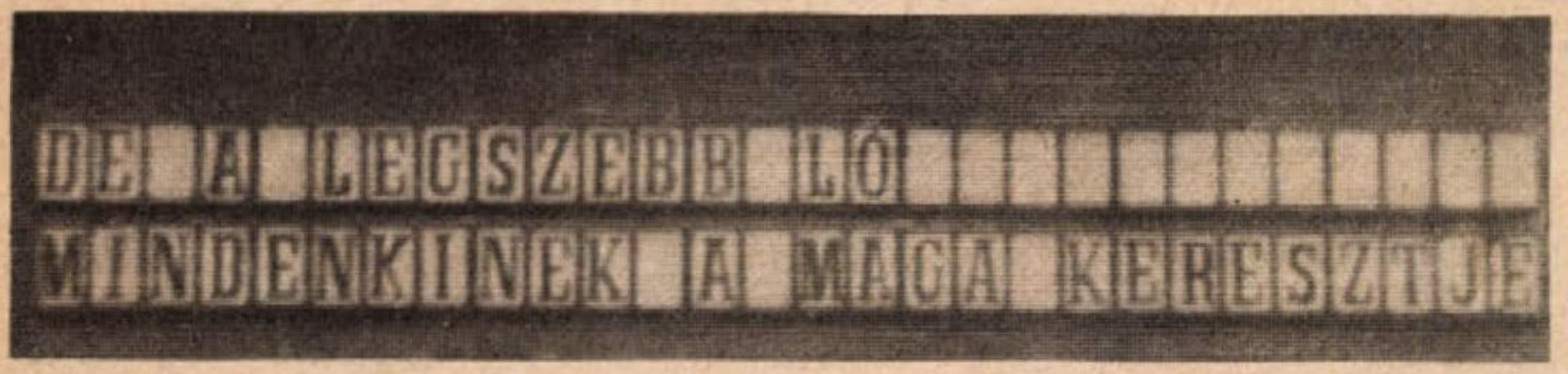

Hát nem tudom. Én speciel a szomszéd keresztjét még szebb lónak tartom.

(Újpesten fotózta Garai Antal)

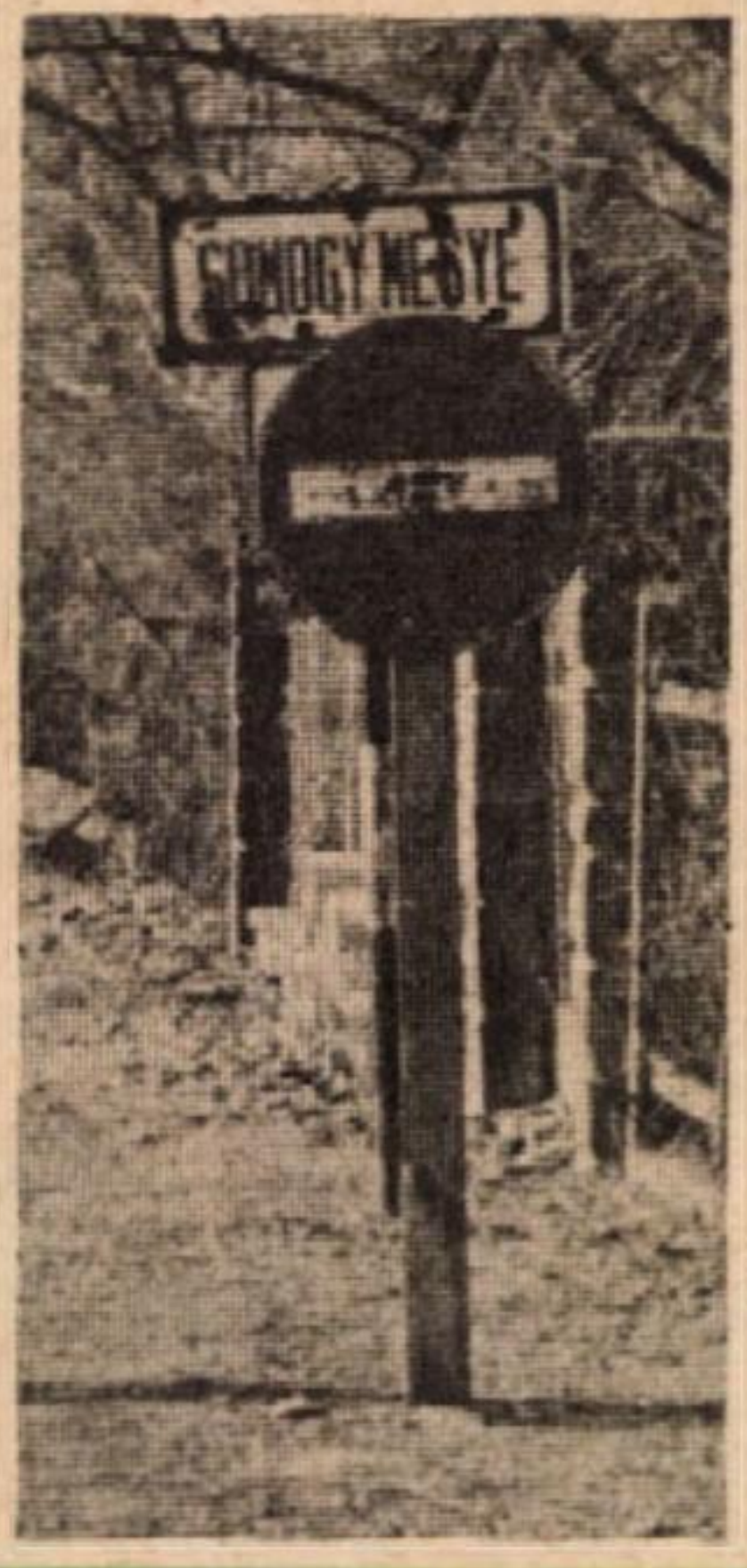

Somogy megyébe behajtani tilos. Bravó, így lehet küzdeni a Balaton túlzsúfoltsága ellen!

(Balatonaligán fotózta Murányi László, pécsi olvasónk)

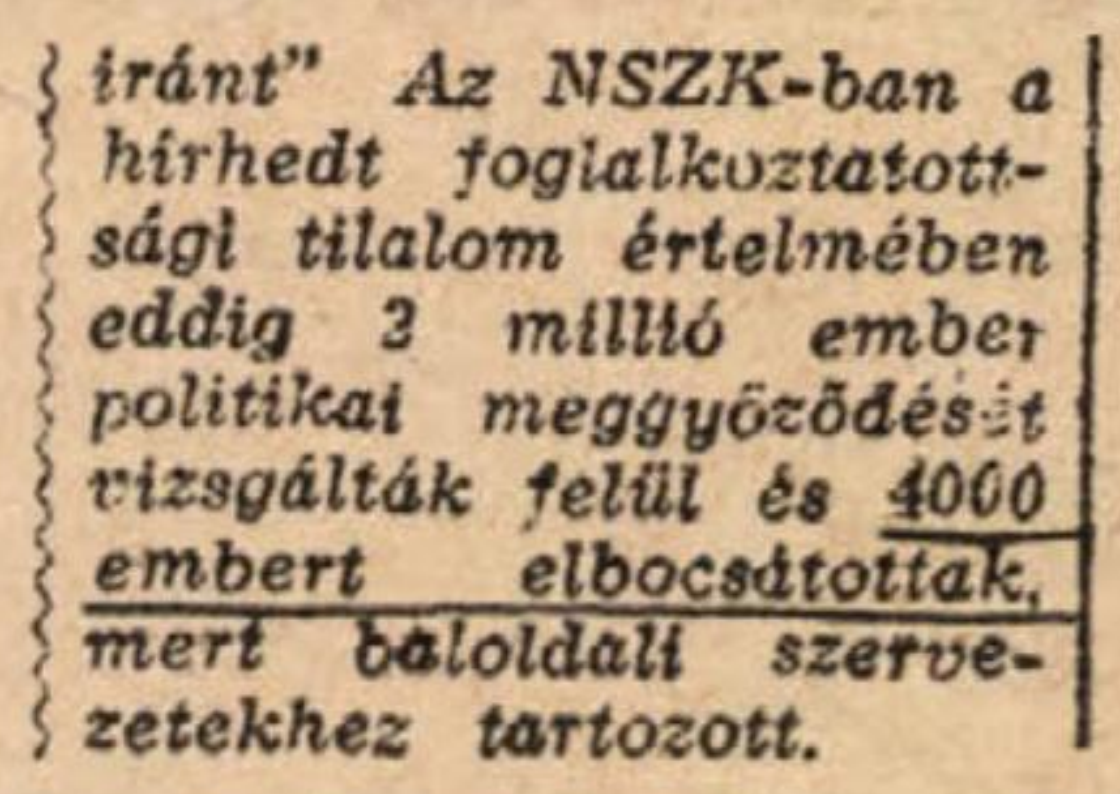

iránt" Az NSZK-ban a hírhedt foglalkoztatottsági tilalom értelmében eddig 3 millió ember politikai meggyőződését vizsgálták felül és 4000 embert elbocsátottak, mert baloldali szervezetekhez tartozott.

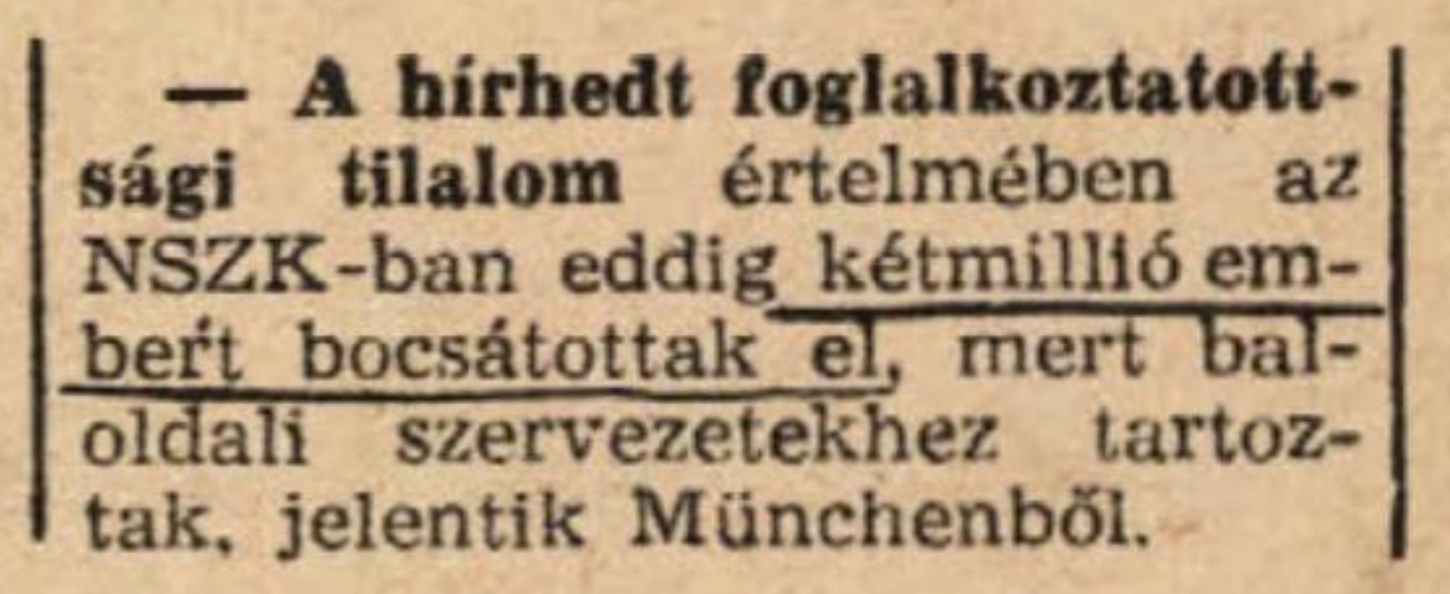

— **A hírhedt foglalkoztatottsági tilalom** értelmében az NSZK-ban eddig kétmillió embert bocsátottak el, mert baloldali szervezetekhez tartoztak, jelentik Münchenből.

Azért az nem mindegy!

(A Magyar Nemzet, illetve a Népszava III. 18-i számából nyirta Temesi Róbert, pécsi olvasónk)

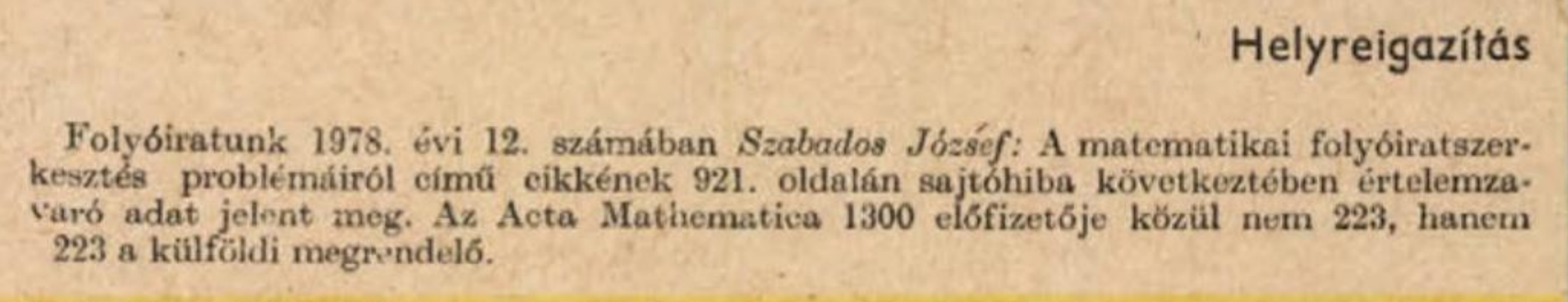

Helyreigazítás

Folyóiratunk 1978. évi 12. számában *Szabados József:* A matematikai folyóiratszerkesztés problémáiról című cikkének 921. oldalán sajtóhiba következtében értelemzavaró adat jelent meg. Az Acta Mathematica 1300 előfizetője közül nem 223, hanem 223 a külföldi megrendelő.

Mindjárt más!

(A Magyar Tudomány c. folyóiratból ollózta Pálfy Péter)

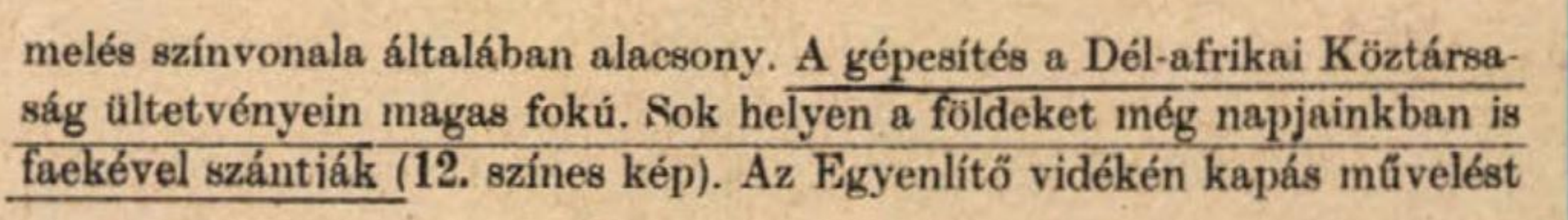

melés színvonala általában alacsony. A gépesítés a Dél-afrikai Köztársaság ültetvényein magas fokú. Sok helyen a földeket még napjainkban is faekével szántiák (12. színes kép). Az Egyenlítő vidékén kapás művelést

Alighanem erről mondja a nóta: „Jaj, de magas ... jaj, de magas ..."

(A hetedikes földrajzkönyvben fedezte fel Szilas Anikó, dunaújvárosi olvasónk)

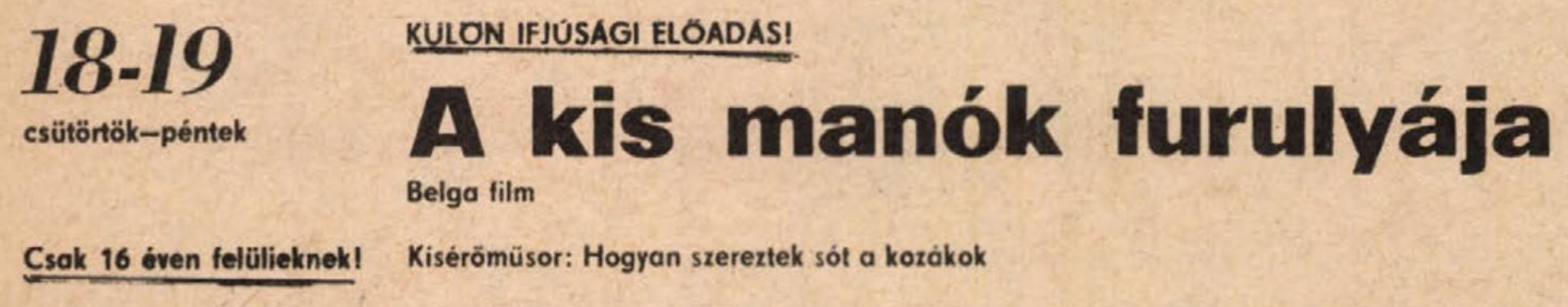

18-19
csütörtök–péntek

KÜLÖN IFJÚSÁGI ELŐADÁS!

A kis manók furulyája

Belga film

Csak 16 éven felülieknek!

Kisérőműsor: Hogyan szereztek sót a kozákok

Miért csak 16 éven felülieknek? Mert kis manó talán nagy furulyával jár?

(A kisújszállási moziműsorban fedezte fel Csikász Rozália)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

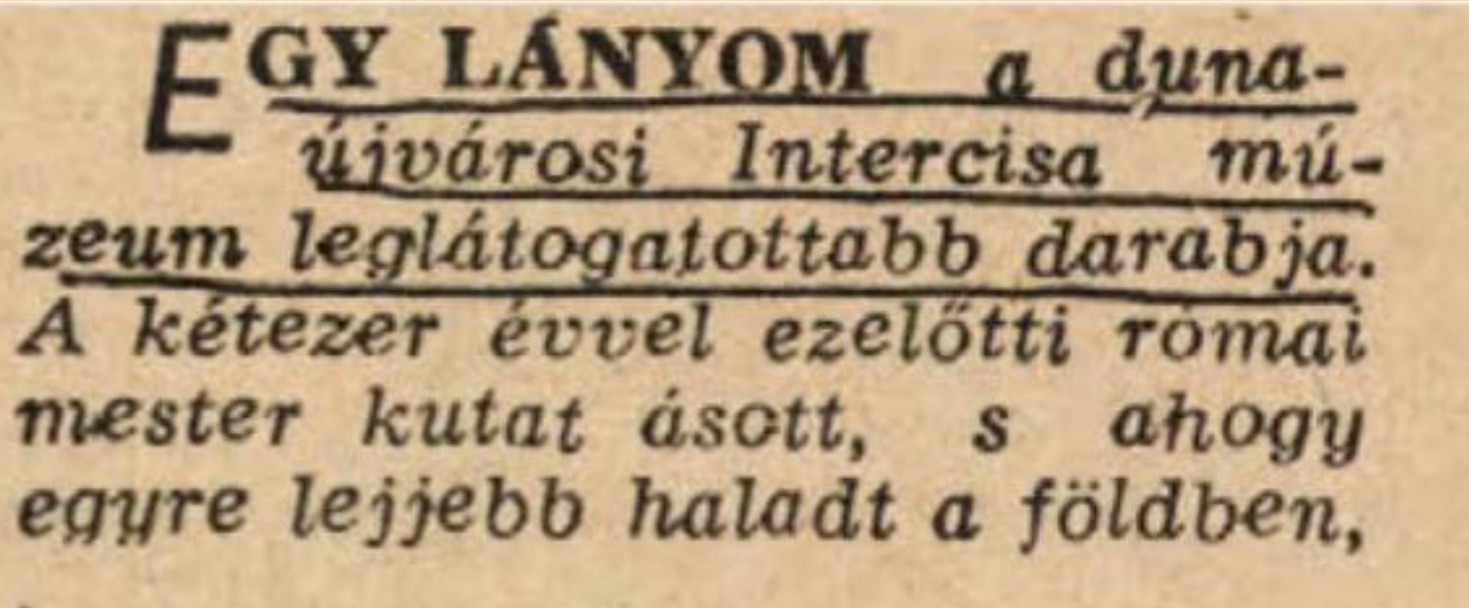

EGY LÁNYOM *a dunaújvárosi Intercisa múzeum leglátogatottabb darabja. A kétezer évvel ezelőtti római mester kutat ásott, s ahogy egyre lejjebb haladt a földben,*

Öreglány?

(A Zalai Hírlapban fedezte fel Schroll István, pókaszepetki olvasónk)

FUSIZZON HUMORT!

ÚJABB FORDULÓ

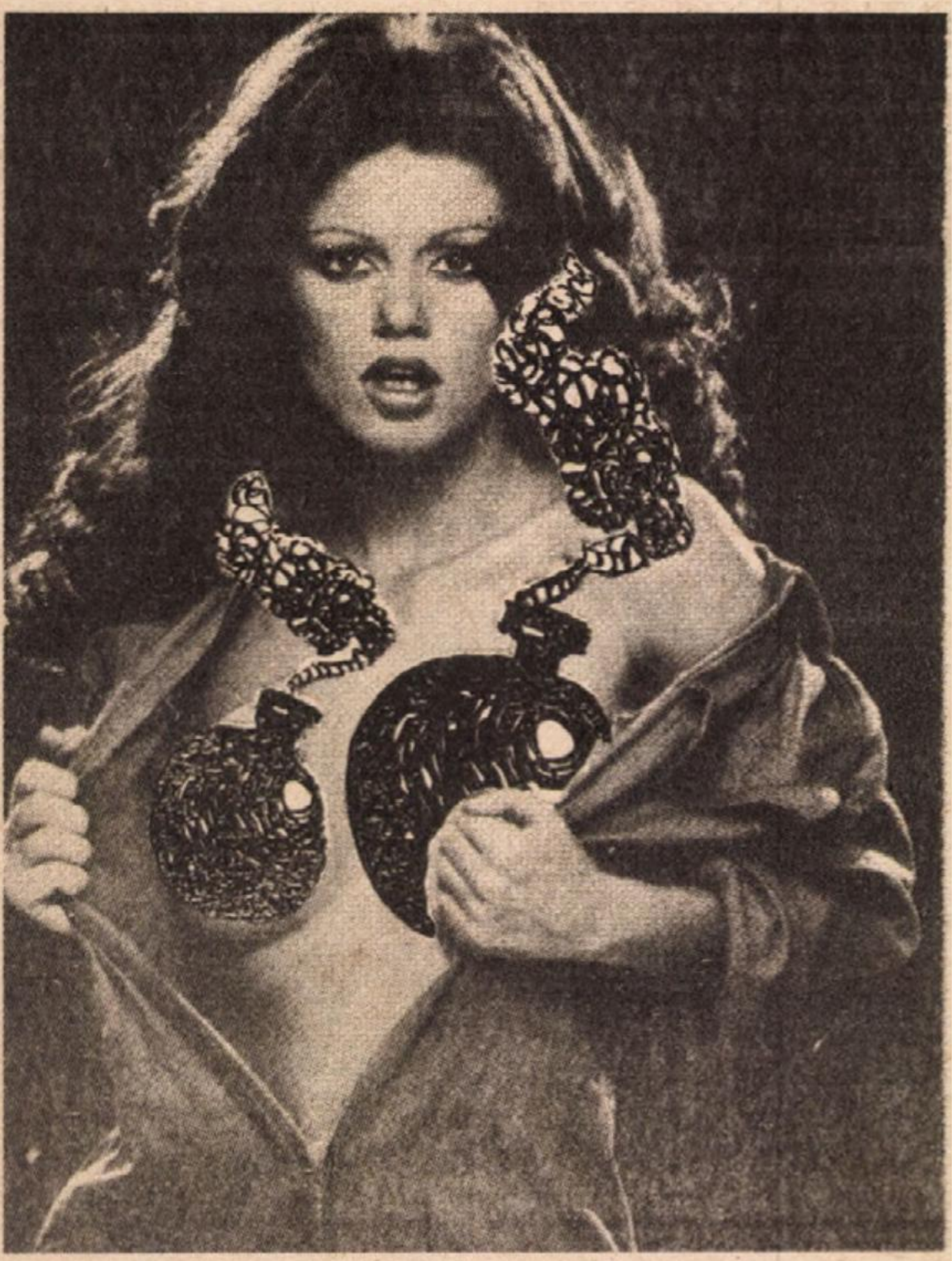

Vigyázat! Szexbomba!
(Szombathy Ákos, Budapest, Molnár u. 17. 1056)

Adunk Önnek két ÚTLEVELET!

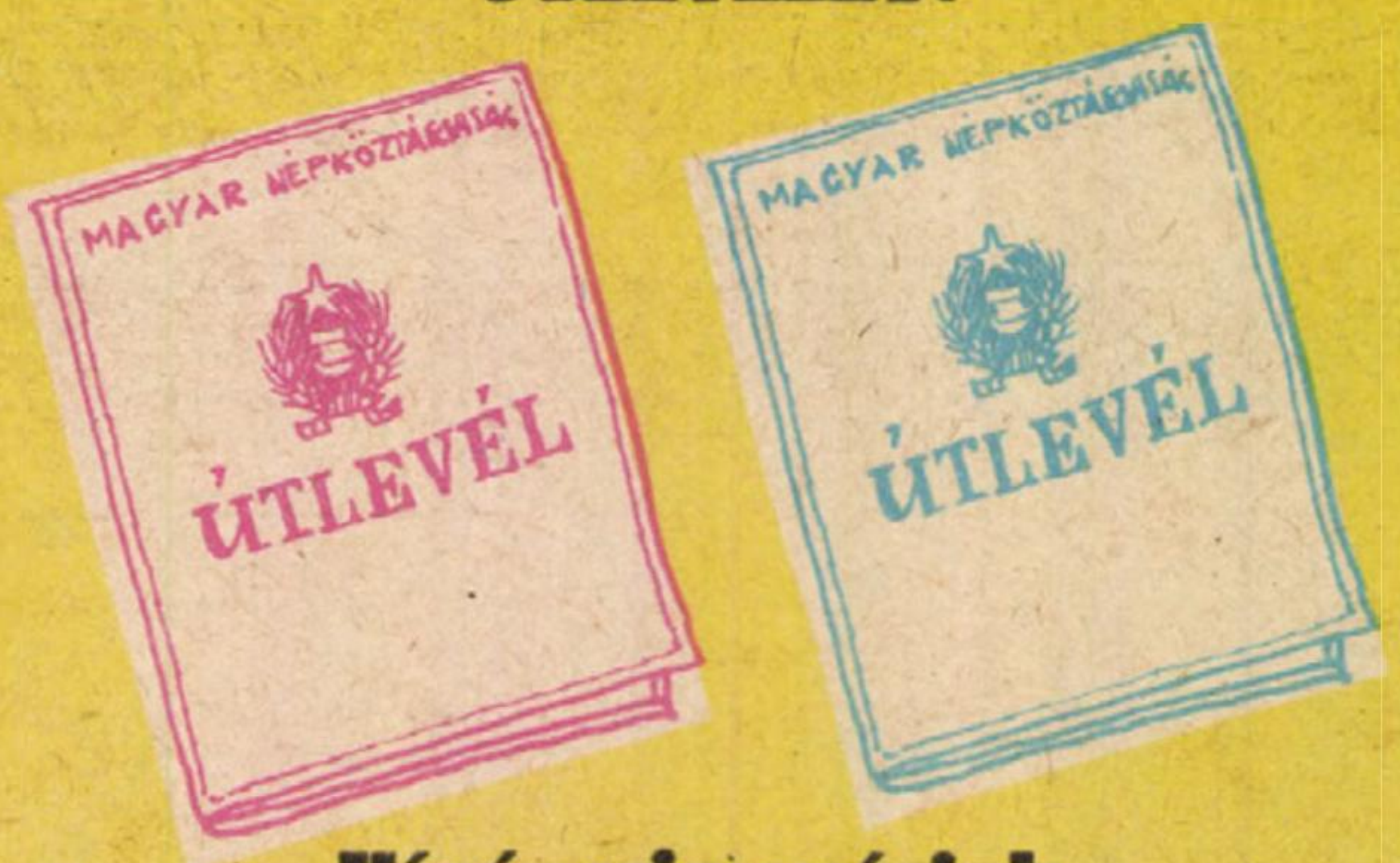

Kíváncsian várjuk, MIT KEZD ÖN AZ ÚTLEVÉLLEL?

(A tennivaló ismert: helyezze el az útlevelet egy képben, fotóban, és a megfelelő szöveggel ellátva küldje be címünkre, Ludas Matyi, Budapest, 1977. A legötletesebb megoldásokat közöljük és 200—200 forinttal jutalmazzuk. A beküldés határideje: május 10. A borítékra — kérjük — írják rá: Fusizzon humort!)

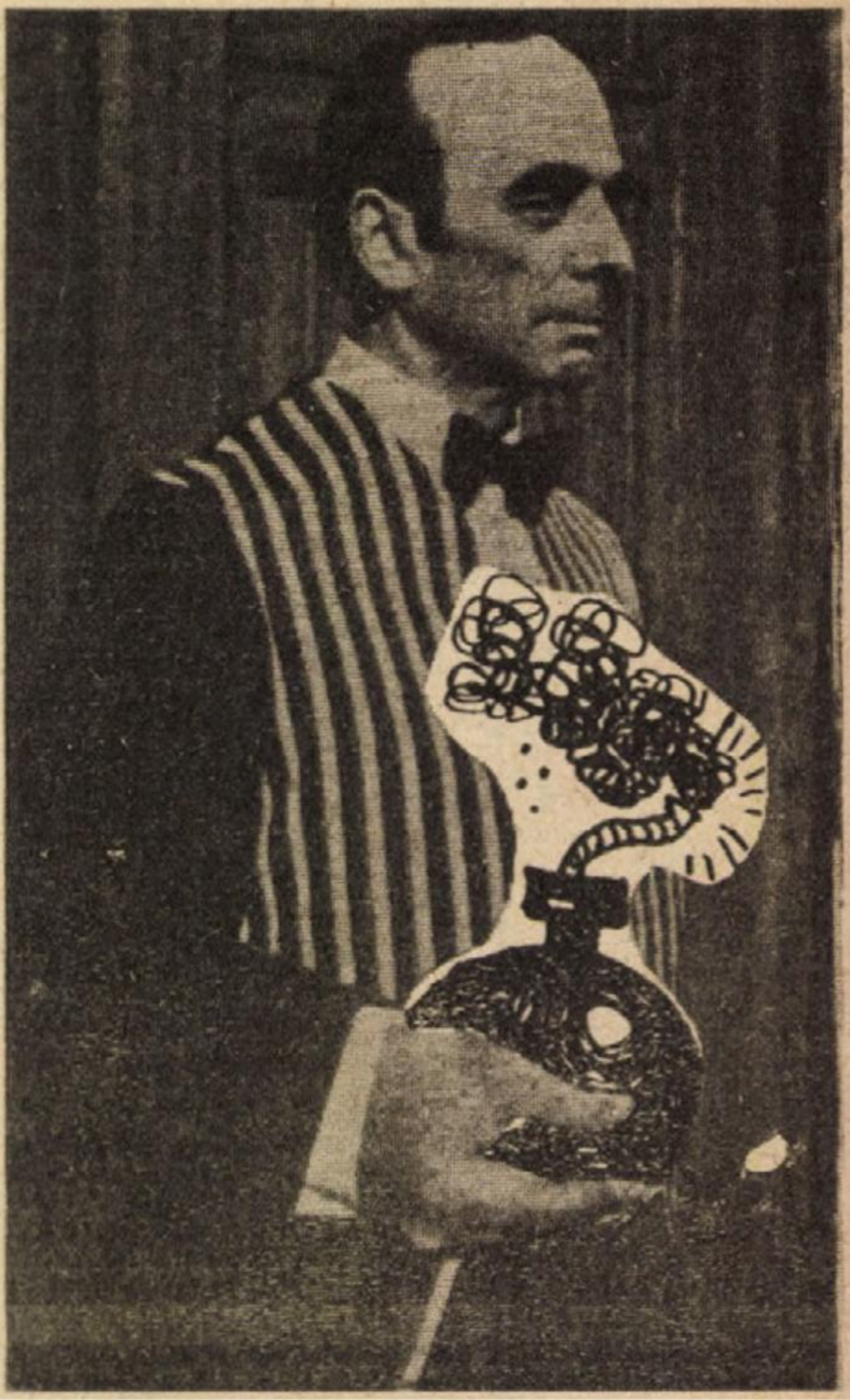

– Nem tudom átadni. Az igazgató úr már elment...
(Ledó István, Tatabánya, Gellért tér 12. 2800)

Előző fordulónkban *bombát* adtunk versenyzőinknek. Az itt közölt megoldások beküldői 200—200 forintot nyertek. A pénzt postán küldjük el címükre.

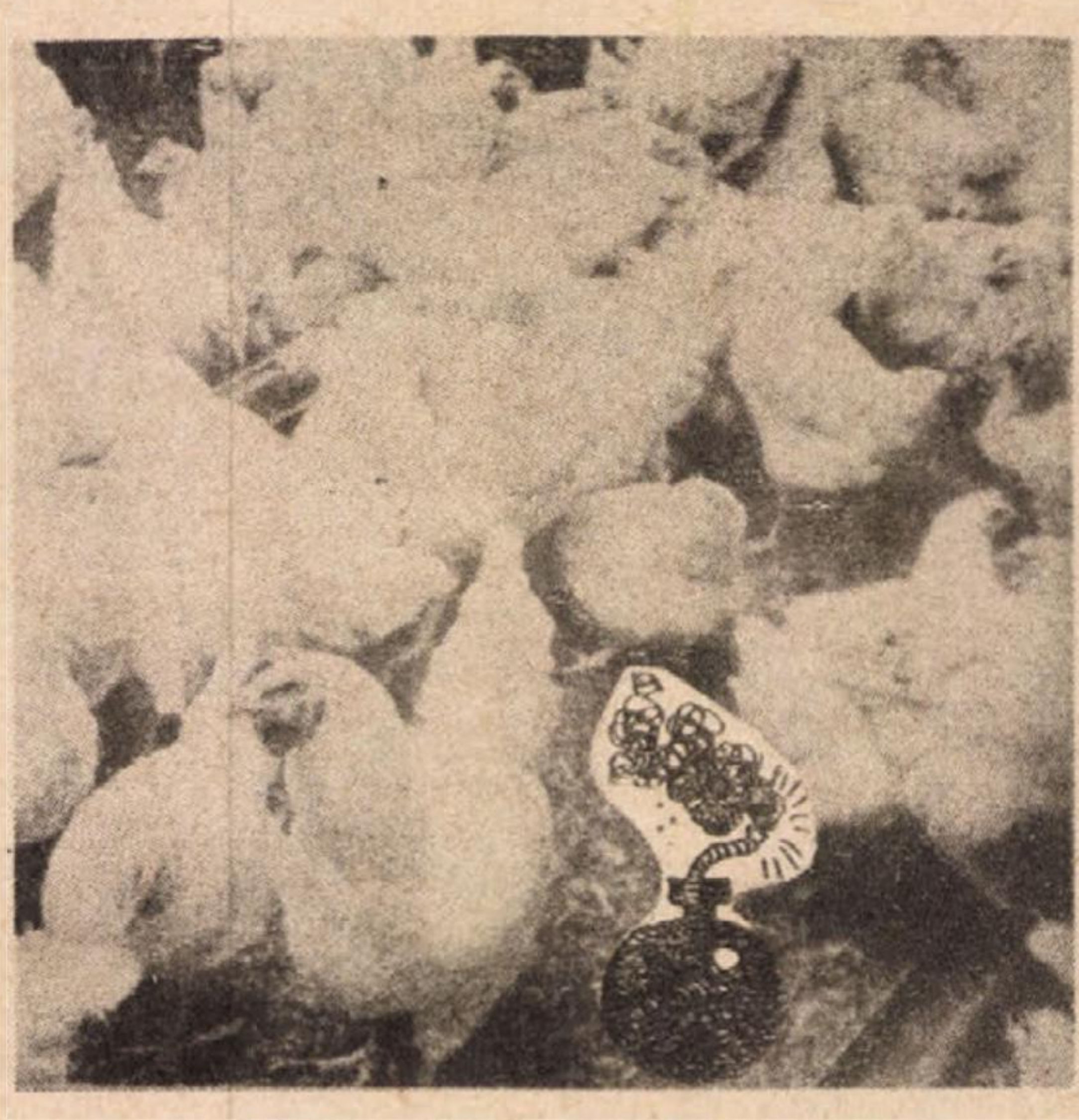

Készül a bontott csirke.
(Dutkó András, Miskolc, Nyár u. 43. 3534)

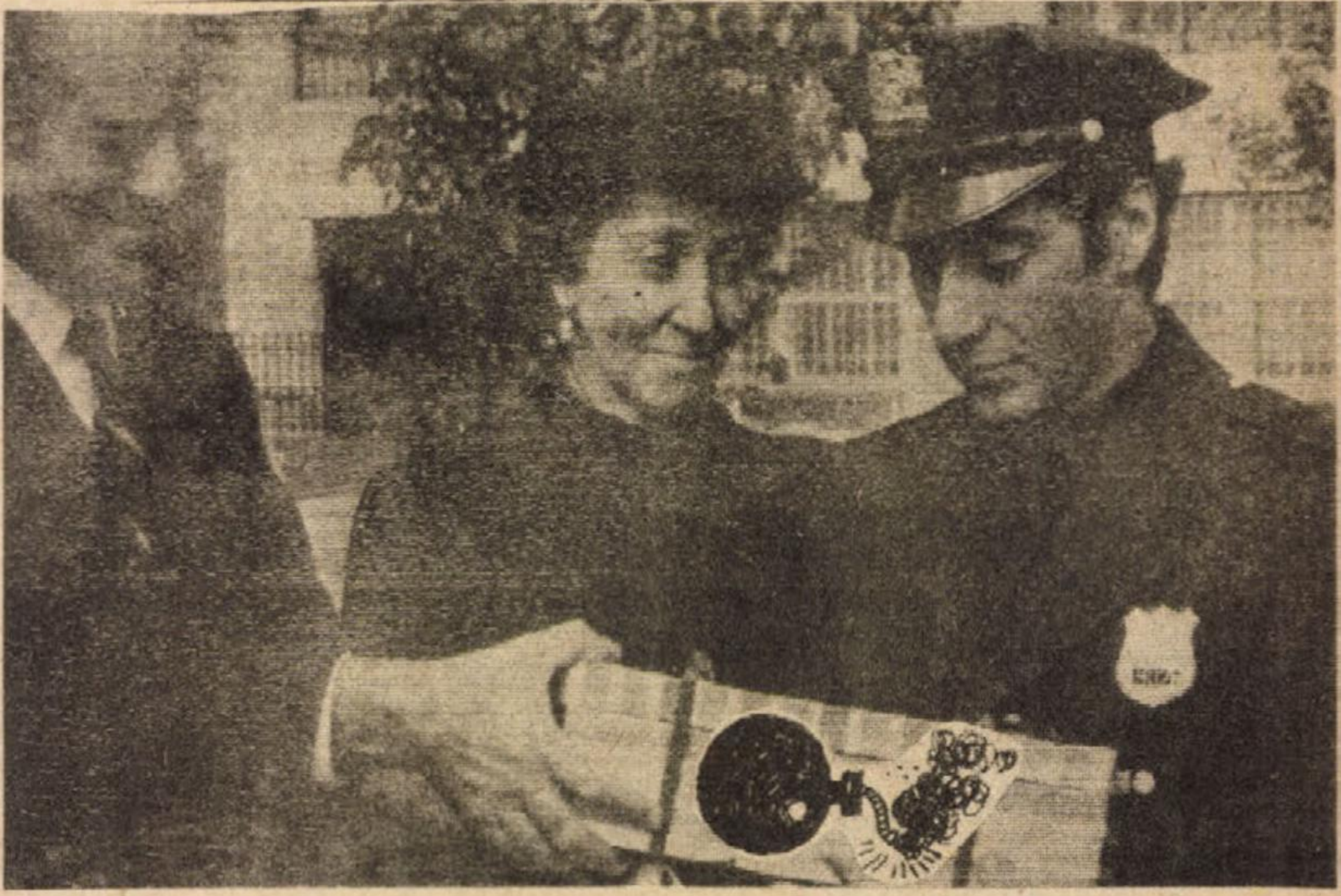

– Büszke lehetsz, fiam! Te vagy az első rendőr, aki ajándékot kapott ebben a körzetben!
(Bozsik Eleonóra, Budapest, Gidófalvy L. u. 17. 1134)

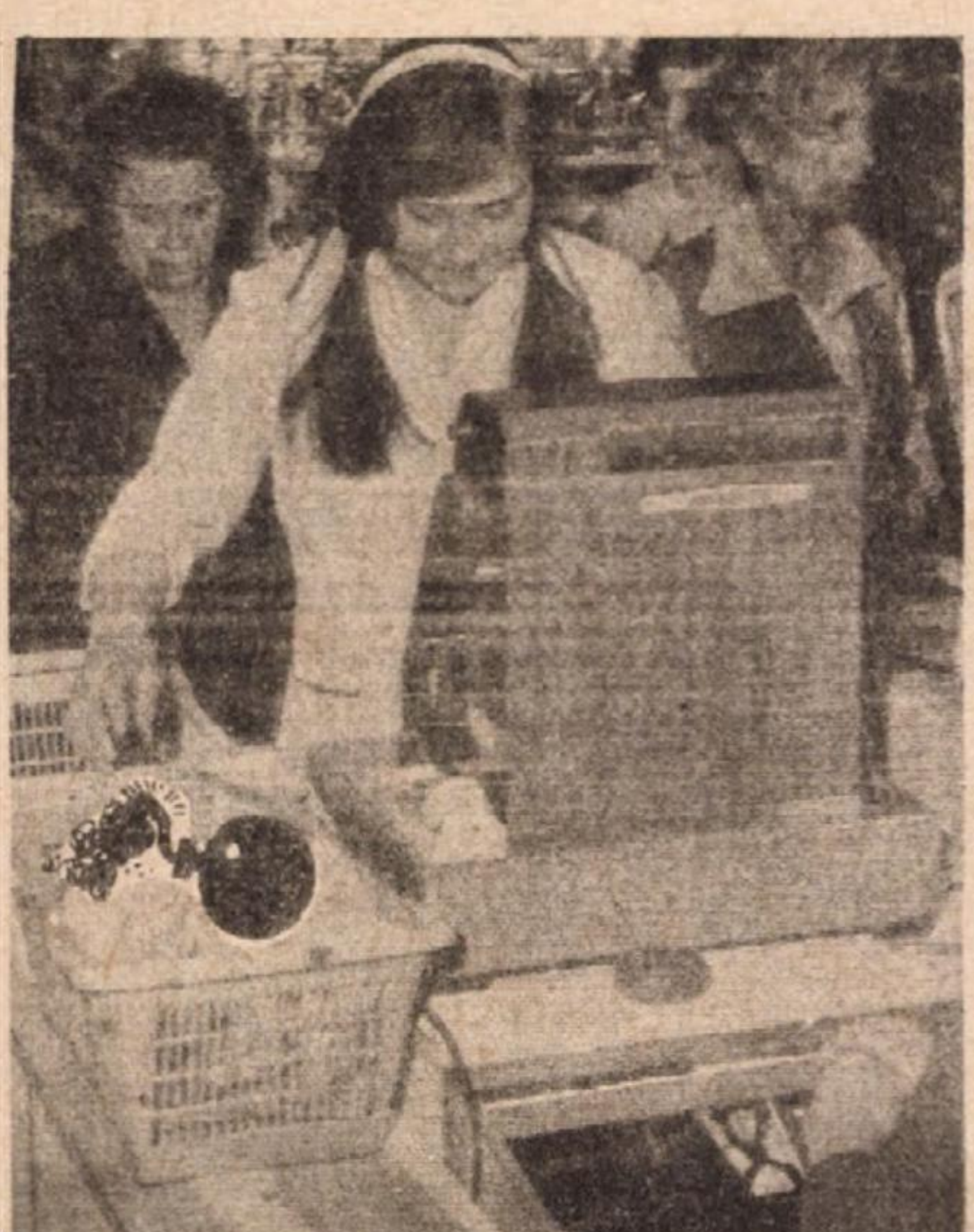

Javaslat a gyorsabb kiszolgálásra...
(Szabó Sándor, Debrecen, Vörösmarty u. 16. 4025)

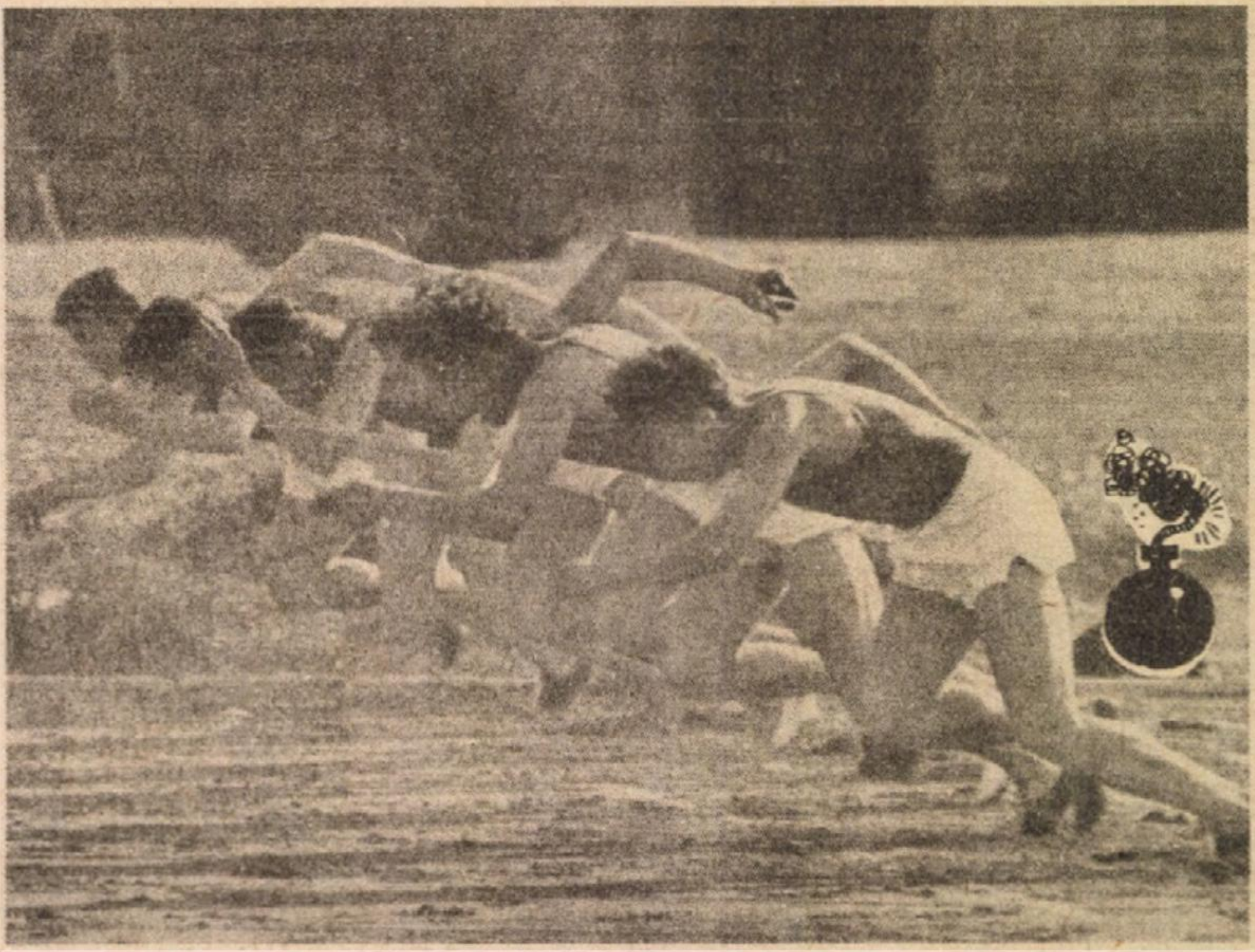

Repülőrajt!
(Pataky Csaba, Budapest, Karácsony S. u. 23. 1086)

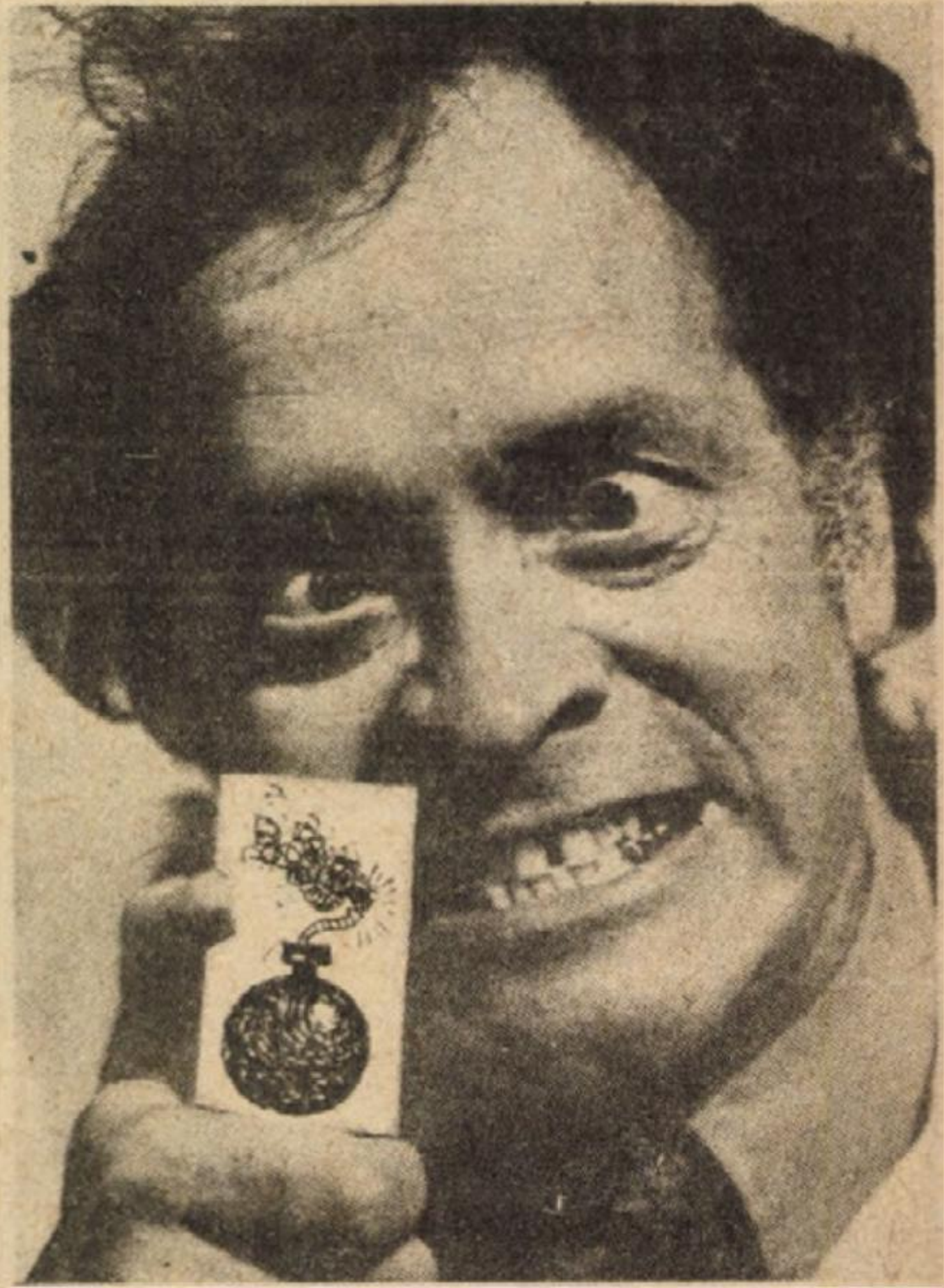

– Most pedig benézek a Ludas Matyi szerkesztőségébe...
(Katona Bálint, Debrecen, Bajcsy-Zs. u. 11. 4025)

KITERJESZTETT ZEBRÁSITÁS

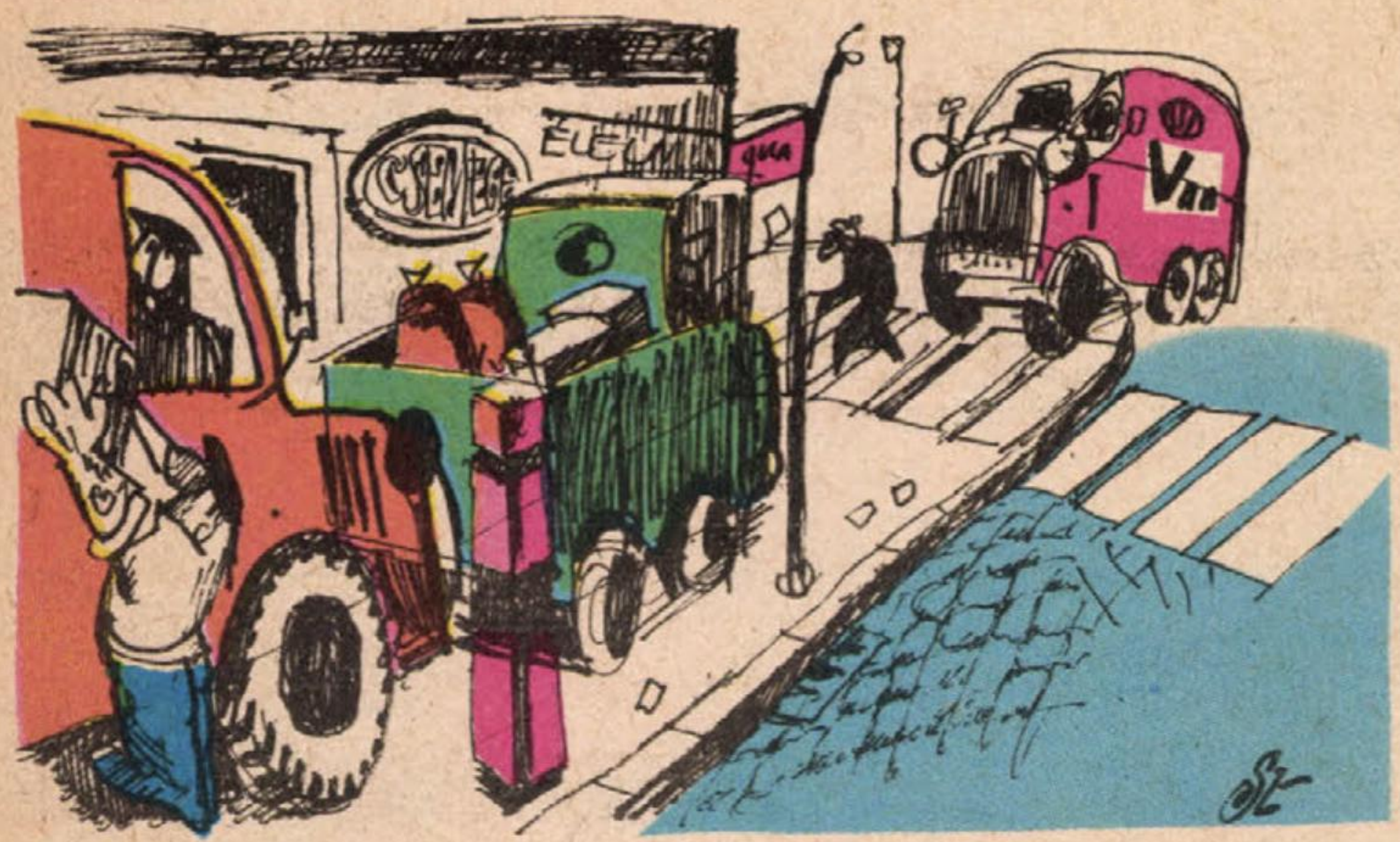

GÉPZENÉS VENDÉGLŐ

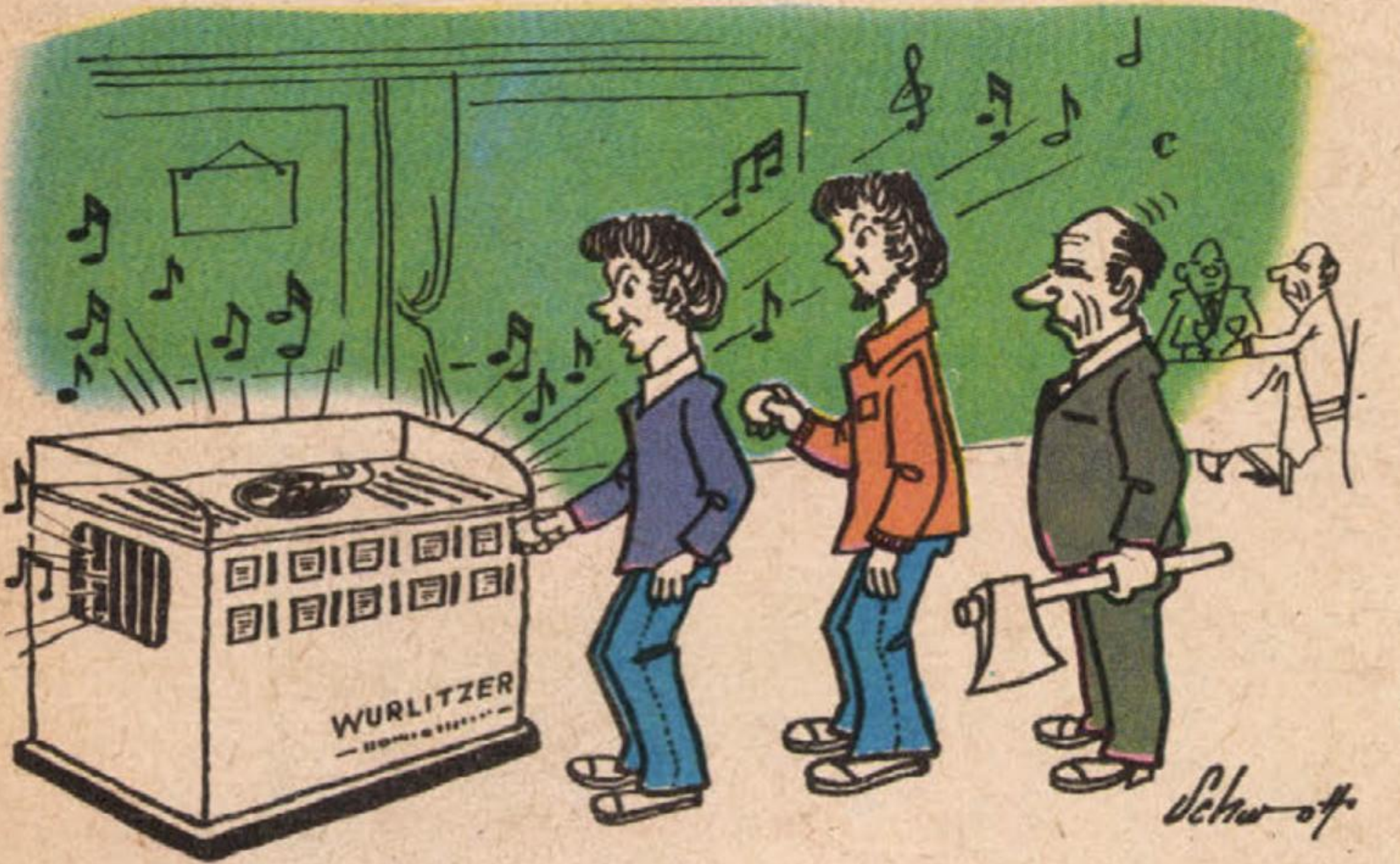

FIGYELMEZTETÉS

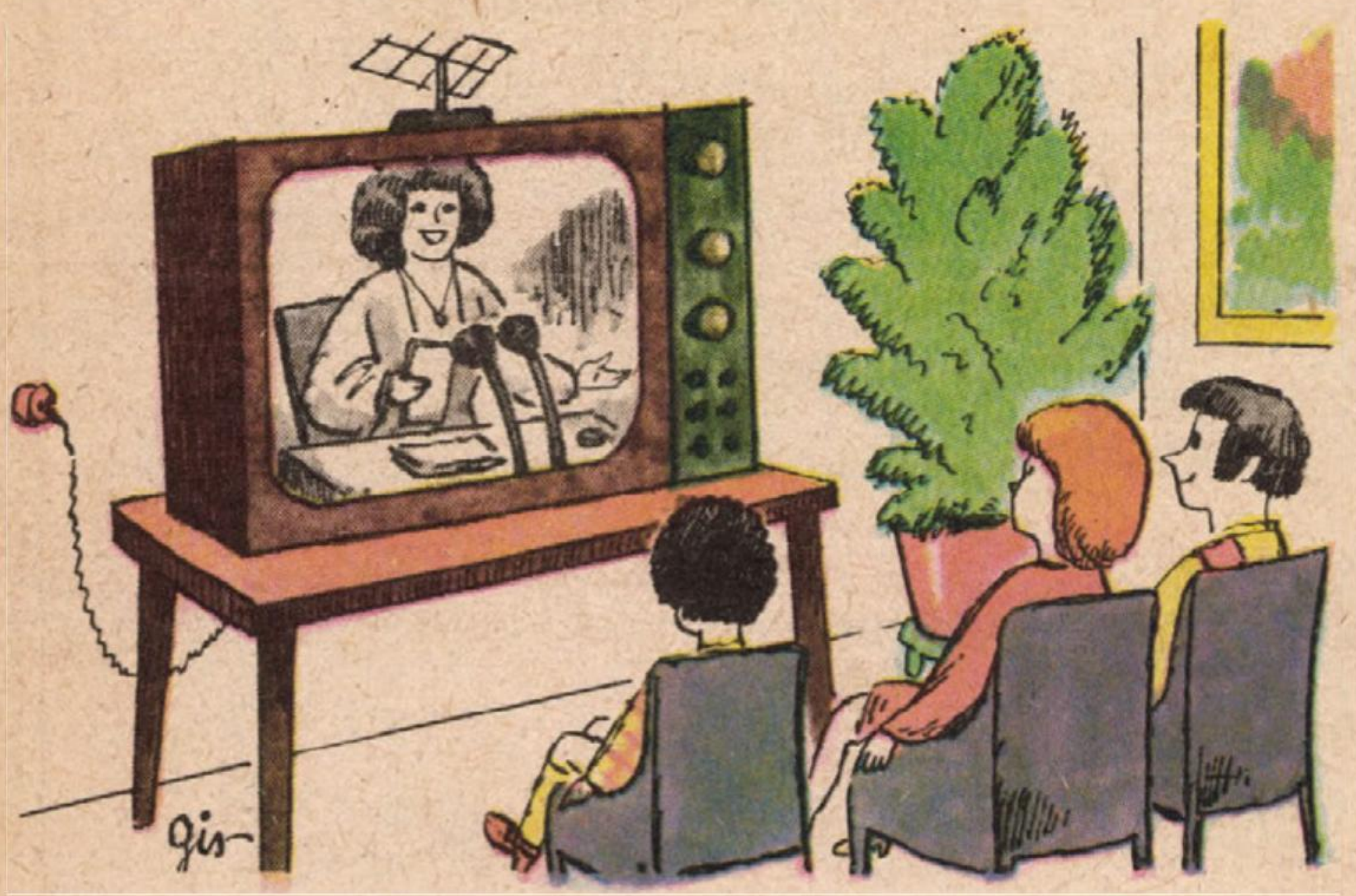

– Filmünket elsősorban azoknak a 18 éven aluliaknak nem ajánljuk, akik úgyis megnézik.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-18 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az üzletben a vásárlók várakozás közben beszélgetnek.

— A Holdon például egy kiló csak tizenhét deka.

Az elárusító kislány meghallja, összecsapja a kezét:

— És senki nem reklamál?!

ELGONDOLKOZTATÓ AFORIZMA

található rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 26. soraiban, mely Emil Krotkij szovjet író tollából származik. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Dávid párharcban megölte
15. Stilizált levelekből álló díszítő motívum
16. Nem igazi
17. Azonos betűk
18. Illatszeres üvegcse
19. R. Ö.
20. Lear király egyik lánya
21. Erőteljes tiltakozás a diplomácia nyelvén
22. Vallás röv.
23. ....-hír (vészhír, a bibliai Jób nevéből)
24. Nincs benne semmi
25. Férfinév
26. Kötőszó
29. Bírói döntés
32. Szent püspök volt, akit manapság csak mint tömény italt emlegetünk
34. Tagadószó
35. A sokat emlegetett nagynéni származása
38. A legkisebb folyóvíz
39. Angol hosszmérték
40. .... kap (megerősödik)
42. A legnagyobb csend jelzője
44. Vonatkozó névmás
45. Autóbiztosítási forma
46. Kossuth-díjas költőnk (névelővel)
47. A hét törpe egyike
49. A feudális magyar állam egyik megyéje volt
50. Napóleon szülővárosa
52. L. N.
53. A hélium vegyjele
54. Olykor a kutya
55. Vesztünkre tör
57. Helyhatározó-rag
58. Elege van valamiből
59. Sőriváshoz illő edény
60. Erős kártyalap

FÜGGŐLEGES

1. Kutyafajta
2. Spanyol város
3. Nem áll, nem fekszik
4. Nemrégiben külföldön elhunyt magyar író (Halálos tavasz, Fatornyok, A lélek kialszik)
5. Valahol az éjszakát alvással tölteni
6. Igekötő
7. Híres amerikai egyetem
8. Precíziós szerkezet
9. Rendet csinál a lakásban
10. Nemes innivaló
11. Francia város
12. A 11. függ. utolsó két betűje
13. Katonai rang
18. F. D. B.
25. Igekötő
27. A nagyüzemek összessége
28. 1918-ig magyar vármegye volt
30. Fekete folyadék
31. Kötőszó
32. Szólít
33. Egykor a hordár „hivatalos" neve volt
36. Nagy hindu eposz
37. Diplomaták gépkocsijának jelzése
38a. Semmi — franciául
40. E. A.
41. Szocialista állam
42. Sok halálos végű baleset okozója
43. R. L.
45. A legnagyobb római szónok
46. Fasor
48. Azonos betűk
51. Fordítva: diszkrét edény
53. Sertés
56. A felhő közepe
59. K. T.
61. Mássalhangzó

1 A	2 T	3 Ü	4 Z	5 H	6 A	N	7 V	8 O	9 T	10 Ö	11	12 N	13 E	M
14 G	O	L	I	A	T	■	15 A	R	A	B	E	S	Z	K
16 A	L	■	17 L	L	■	18 F	L	A	K	O	N	■	19 R	Ö
20 R	E	G	A	N	■	21 D	E	M	A	R	S	■	22 E	V
■	D	■	23 H	I	O	B	■	24 Ü	R	■	■	25 E	D	E
26 H	O	27 G	Y	■		■	28 V	■	29 I	30 T	31 É	L	E	T
O	■	Y	■	32 H	U	33 B	E	R	T	U	S	■	34 S	E
35 G	36 R	A	37 C	I	■	38 É	R	■	■	S	■	38a R	■	L
39 Y	A	R	D	■	40 E	R	Ő	41 R	E	■	42 S	I	43 R	I
44 A	M	I	■	45 C	A	S	C	O	■	46 A	Z	E	L	K
47 H	A	P	48 C	I	■	49 Z	E	M	P	L	É	N	■	M
50 A	J	A	C	C	51 I	O	■	A	■	52 L	N	■	53 H	E
54 M	A	R	■	55 E	L	L	56 E	N	S	É	G	■	57 I	G
58 U	N	■	59 K	R	I	G	L	I	■	■	60 Á	61 S	Z	■
T	A	R	T	O	B	A	H	A	M	U	Z	Z	O	N

ÍGY MÁR ÉRTHETŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— De hiszen négy apró gyereke van!
— Időnként eljön mentegetőzni.

200—200 forintot nyert:
Birkás Kálmánné, Bp., Keveháza u. 19/21. 1119
Kruppa Károlyné, Bp., Balzac u. 11. 1136
Major Csaba, Debrecen, Erzsébet 6. 4025

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BARLANGÁSZOK

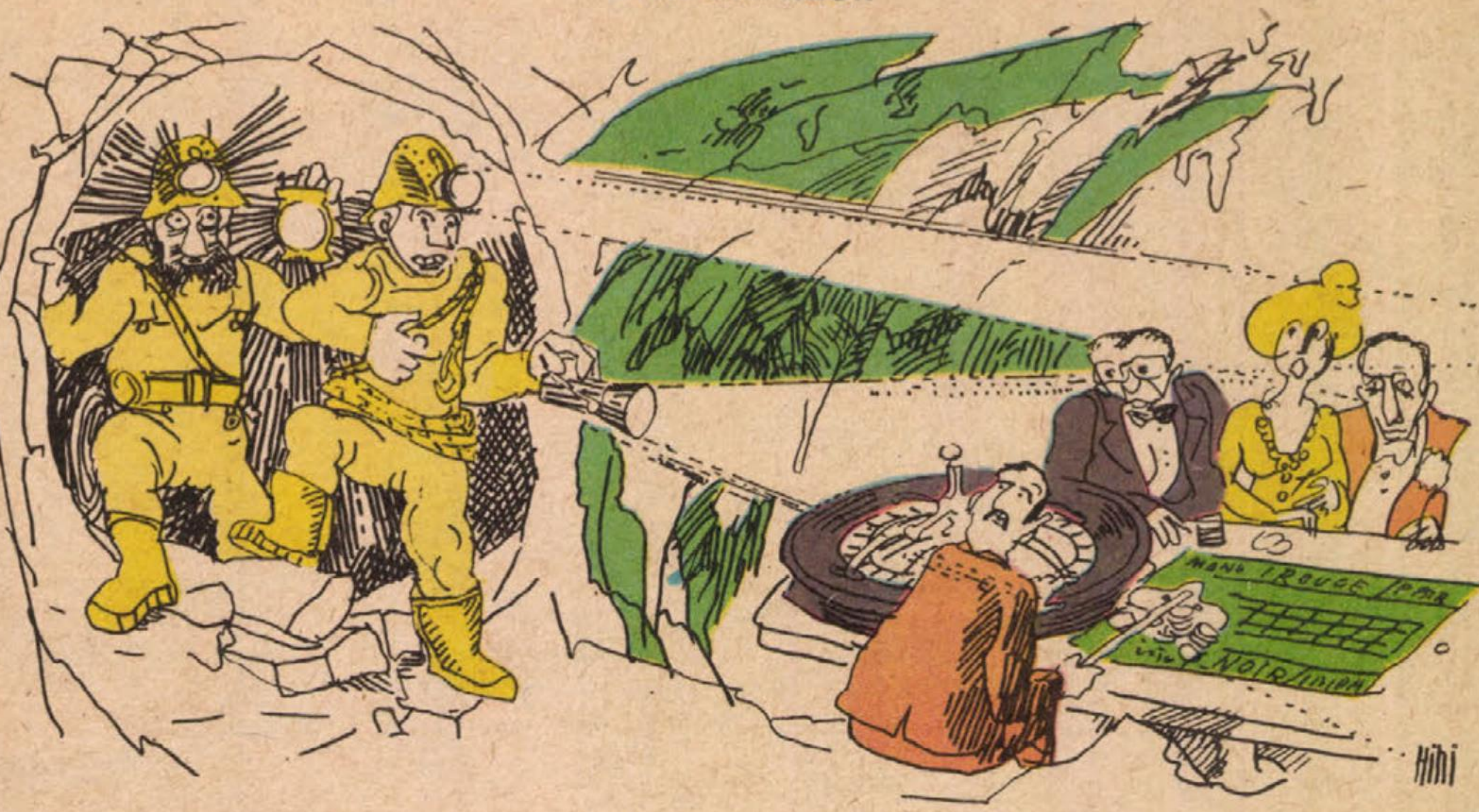

– Azt hiszem, egy játékbarlangra bukkantunk.

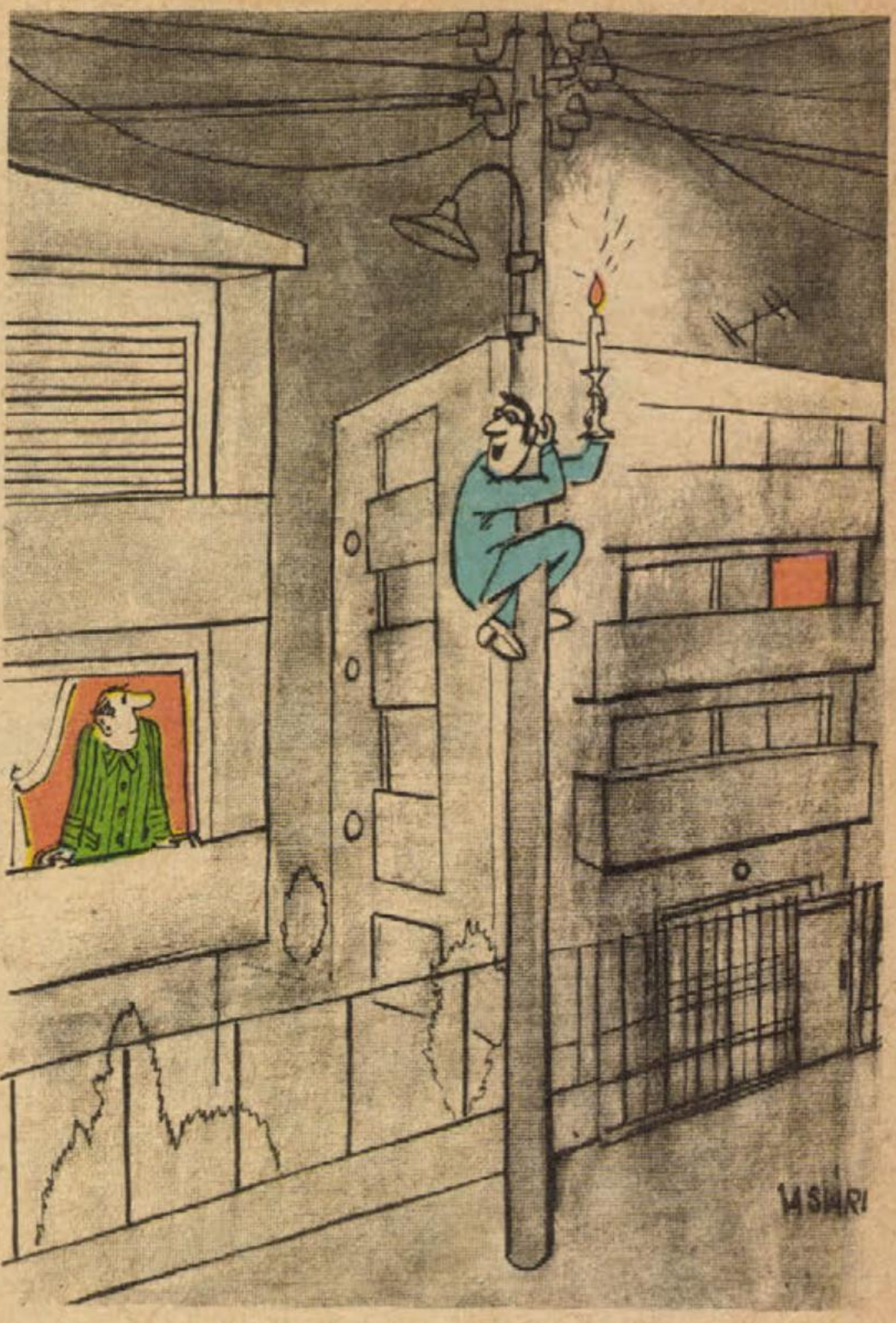

– Holnap maga közvilágít, Kovács úr!

Ludas Matyi

MŰVELŐDÉSI HÁZ

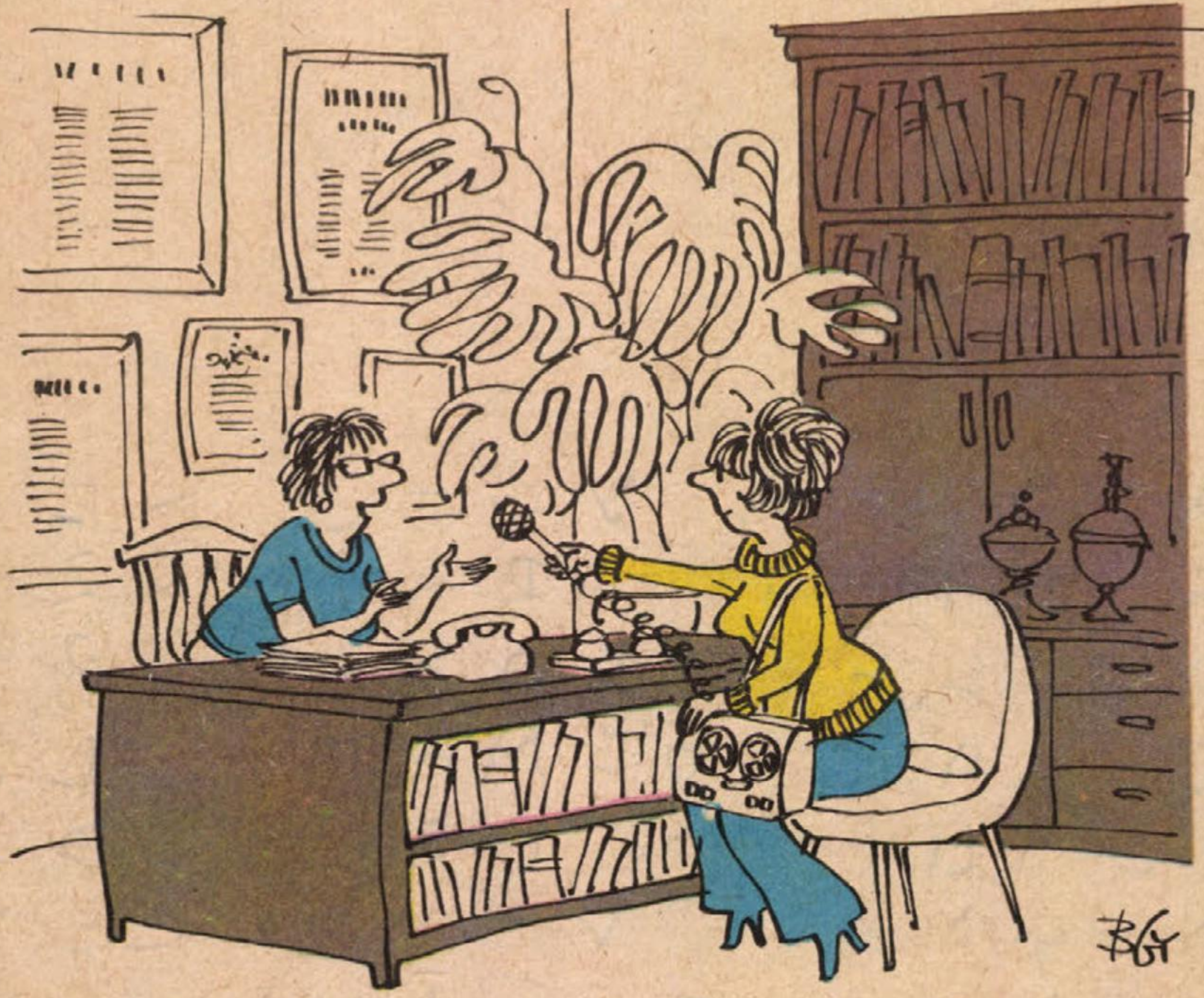

– A Gyermekév alkalmából pedig programokat szervezünk, ahol a szülők megismerkedhetnek a gyerekeikkel.

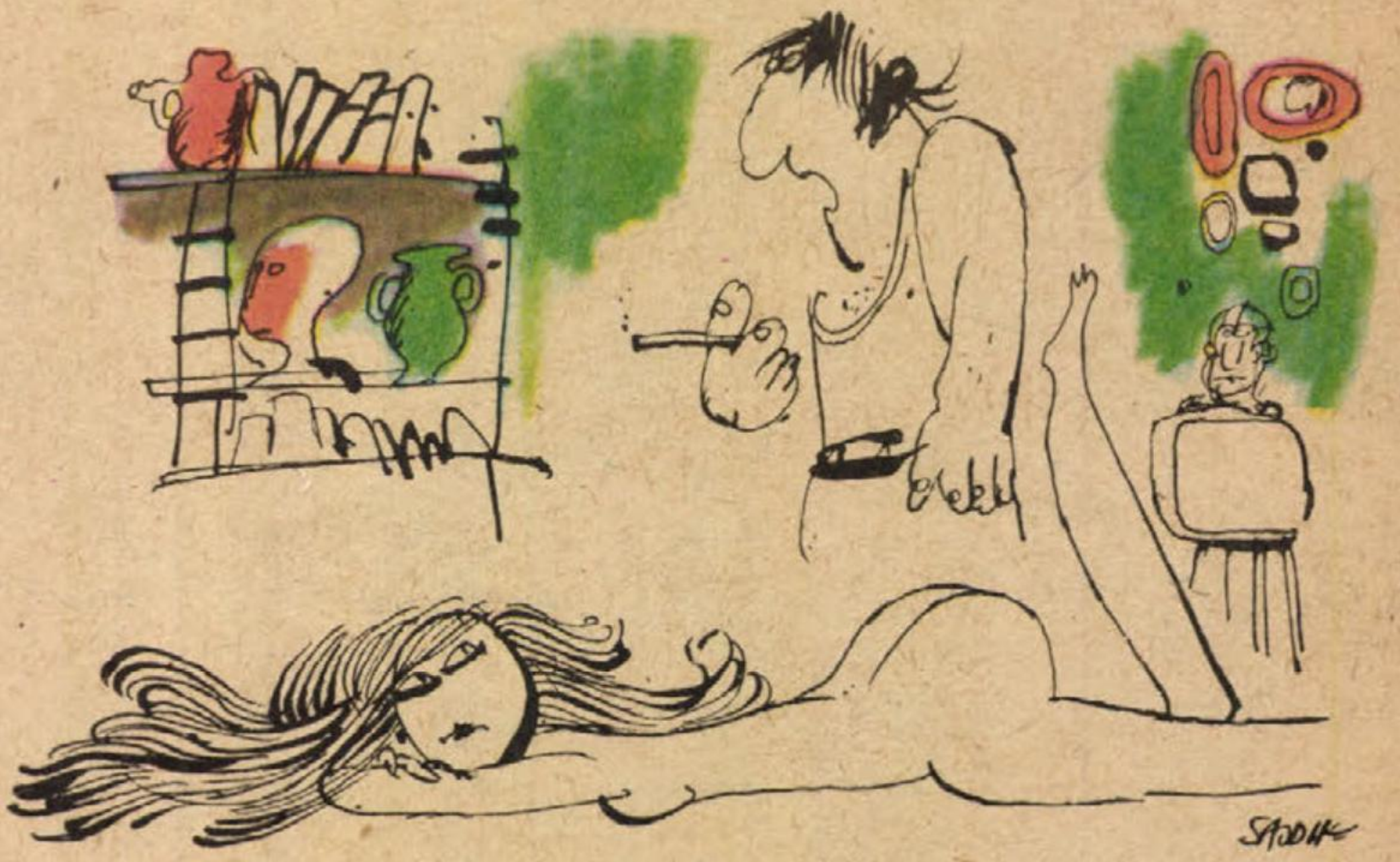

– Ha nem volnának más nőim, akkor honnan venném észre, hogy te vagy a legkülönb?

ALLERGIA

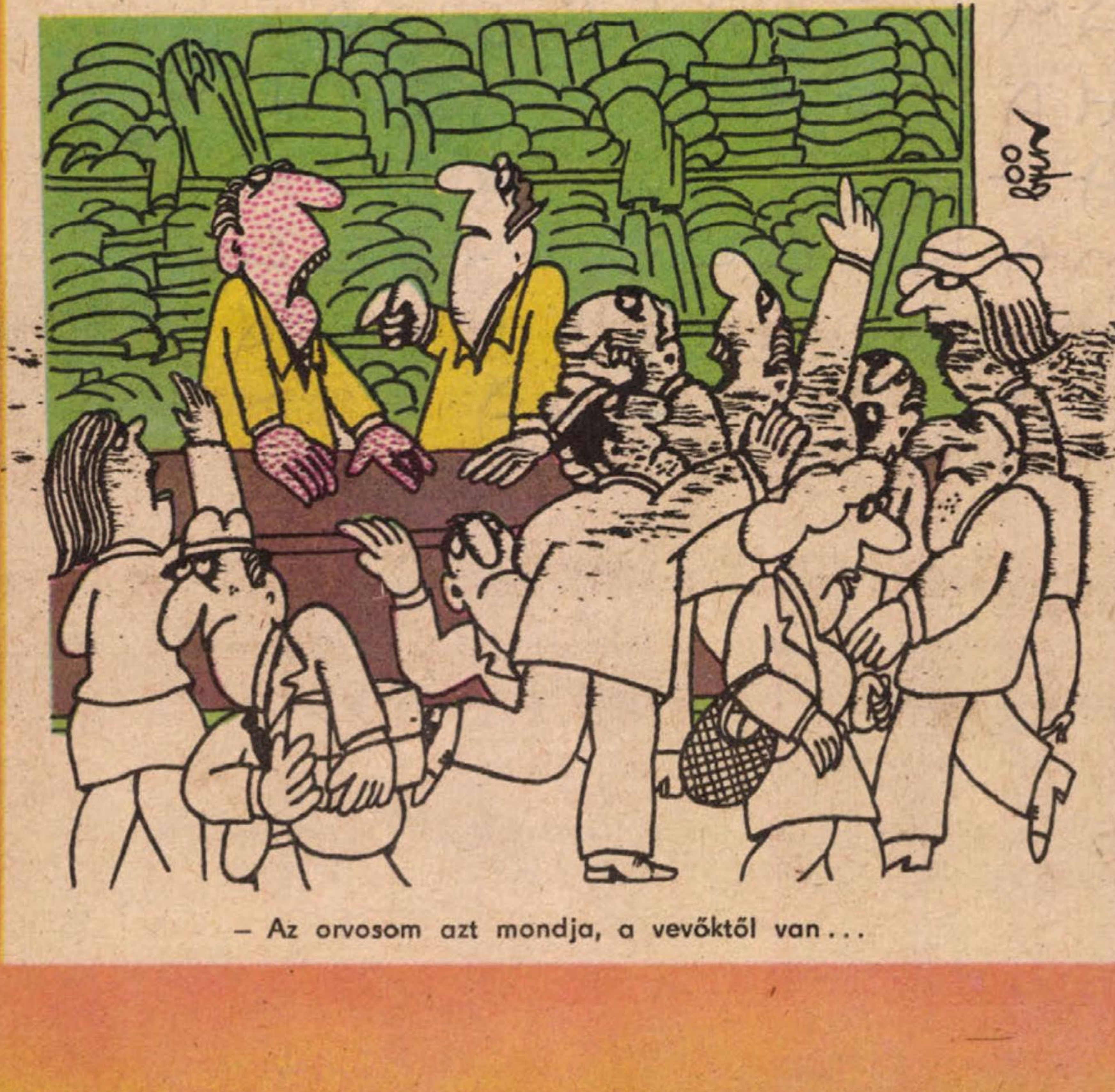

– Az orvosom azt mondja, a vevőktől van...

VASÁRNAPI ÉPITKEZŐK

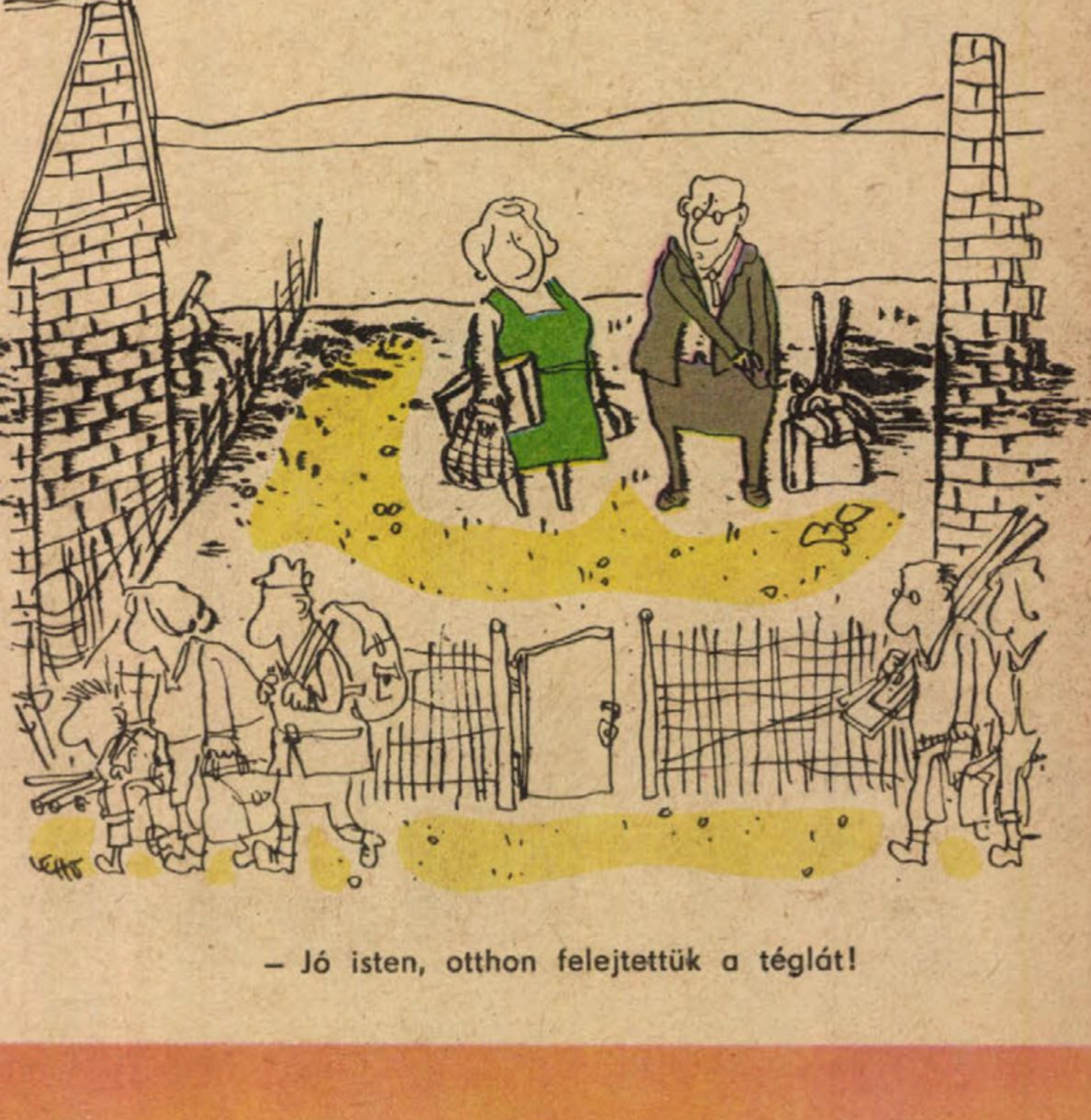

– Jó isten, otthon felejtettük a téglát!